

Міністерство освіти і науки України
Український Державний Університет імені Михайла Драгоманова

Кваліфікаційна наукова
Праця на правах рукопису

ДУН ЦІ

УДК 811.11

ДИСЕРТАЦІЯ
СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО АНГЛОМОВНОГО
ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

035 – Філологія

Подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей,
результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____ Дун Ці

Науковий керівник: Титаренко Олена Юріївна,
кандидат філологічних наук, професор

Київ – 2024

АНОТАЦІЯ

Дун Ці. Стилiстичнi особливостi сучасного англomовного полiтичного дискурсу. – Квалiфiкацiйна наукова праця на правах рукопису.

Дисертацiя на здобуття наукового ступеня доктора фiлософiї за спецiальнiстю 035 Фiлологiя. – Український Державний Унiверситет iменi Михайла Драгоманова, Київ, 2024.

Змiст анотацiї

Дисертацiя присвячена дослiдженню стилiстичних особливостей англomовного полiтичного дискурсу. У роботi розглядаються такi аспекти, як лексичнi, граматичнi, синтаксичнi та фонетичнi особливостi полiтичного дискурсу. Автор дисертацiї приходить до висновку, що стилiстичнi особливостi полiтичного дискурсу вiдiграють значну роль у впливi на суспiльну думку, навіюваннi i переконаннi.

Англomовний полiтичний дискурс є предметом вивчення багатьох науковцiв, але досi не iснує єдиного визначення цього поняття. Цей факт може свiдчити про складнiсть i багатограннiсть полiтичного дискурсу, а також про його важливiсть для розумiння полiтичних процесiв. Манiпуляцiя в полiтичному дискурси – це проблема, яка викликає все бiльше занепокоєння в суспiльствi. Зростаючий iнтерес до полiтики змушує людей задуматися про те, як мова використовується для впливу на їхнi думки i дiї. Дискурс у цiлому – це складне i багатогранне явище, яке вивчається не лише лiнгвiстами, а й представниками iнших наук, таких як соцiологiя, фiлософiя, соцiологiя, психологiя, когнiтивна метаантропологiя, антропологiя соцiального буття та фiлологiя. Ранiше дискурс ототожнювали з текстом, але в сучаснiй лiнгвiстицi цi поняття розмежовуються.

Дискурс – це не просто текст, а й комунікативна ситуація, в якій він виникає, а також його розуміють як знання та вміння, якими володіють учасники спілкування. У зв'язку з цим варто проводити філологічні дослідження феномену маніпуляції в контексті англomовного політичного дискурсу.

Дисертантка вперше доводить і пропонує авторський термін маніпуляції в контексті англomовного політичного дискурсу. Маніпуляція – це одна з форм проблеми смерті та безсмертя особистості, яка проявляється у свідомому чи позасвідомому бажанні впливати на інших людей за допомогою англomовного політичного дискурсу та інших видів дискурсу з метою підкорення інших індивідів своїй волі, егоїстичним намірам та егоцентричним бажанням.

Дун Ці приходить до висновків, що маніпуляція в англomовному політичному дискурсі – це слово з негативним відтінком, але в дійсності вона присутня у всіх мовних висловлюваннях. Будь-яка успішна комунікація – це маніпуляція, навіть якщо вона не має негативних наслідків.

Важливим фактором досягнення успіху в англomовній політиці відіграє вирішальну роль іміджмейкінг політичних діячів. Саме правильно підібраний образ надає можливість сформуванню довірливих відносин між виборцями і народом, що дозволить встановити контакт із людьми і реагувати на запити і потреби людей.

Англomовні політичні дискурси трактуються як динамічні платформи, де люди обмінюються думками на політичні теми, формуючи та шліфуючи політичну свідомість суспільства. Їх роль у демократичному процесі складно переоцінити, адже вони дають можливість: вільного вираження поглядів та думок; відкритого обміну інформацією; формування та вдосконалення політичної думки; зміцнення демократичних принципів.

Англomовні політичні дискурси – це не просто сукупність слів, а цілісні «картини світу», які конструюються завдяки багатому арсеналу мовних

інструментів. Їх вплив на аудиторію виходить далеко за межі простого інформування про політичні події. Вони здатні: формувати політичну думку; маніпулювати свідомістю; легітимізувати політичні дії; створювати нові політичні реальності. Серед найпоширеніших мовних засобів, якими користуються в англomовних політичних дискурсах є метафори і порівняння, епітети і гіперболи, модальні дієслова і фразеологізми, статистичні дані і факти, цитування авторитетних джерел, фокус на емоціях аудиторії, що дає можливість глибше зрозуміти сенс інформаційного повідомлення.

Актуальність дослідження полягає у потребі з'ясування, як саме мовні засоби, що використовуються в англomовному політичному дискурсі, впливають на становлення політичних поглядів. Оскільки політична реальність формується з використанням цих засобів, вивчення їх дає змогу краще зрозуміти процес її конструювання.

Англomовний політичний дискурс – це не просто сукупність слів, що описують політичні події, це феномен використання мови як потужного інструменту для досягнення певних цілей, які далеко виходять за межі простого інформування. Політичні тексти, наповнені прихованими сенсами та мотивами, здатні: формувати громадську думку; маніпулювати свідомістю; просувати певні політичні ідеї; легітимізувати політичні дії; створювати нові політичні реальності. Розуміння прихованих цілей англomовного політичного дискурсу є надзвичайно важливим для критичного мислення. Сприймаючи інформацію з політичних джерел, важливо не піддаватися маніпуляціям, а критично аналізувати тексти, зважати на різні точки зору і формувати власну думку.

Англomовний політичний дискурс виходить далеко за межі звичайного використання англійської мови під час комунікації. Це складна форма взаємодії, яка формується під впливом цілого ряду факторів, зокрема: конкретні цілі та рамки; соціальні фактори; метаантропологічні фактори;

філософські фактори; світоглядні фактори; психологічні фактори; психіатричні фактори; національно-культурні фактори; ситуативні фактори.

Не менш важливим є імідж політичного діяча, адже це цілеспрямована стратегія, націлена на зростання його популярності і шансу на перемогу під час виборів, встановлення контакту із населенням, створення довірливих відносин і зміцнення позиції партії. Допоміжним для політика інструментом є політичний дискурс у форматі тексту, який розглянуто як засіб переконання позиції реципієнта.

Унікальність роботи заключається в тому, що вперше інтегровано створення підтексту у політичному дискурсі із застосуванням відповідних інструментів комунікації задля підвищення достовірності промов політиків і покращення рейтингу з-поміж конкурентів.

Ключові слова: дискурс, політичний дискурс, англомовний політичний дискурс, стилістичні особливості, медіадискурс, англійська філологія, маніпуляція, Дж. Байден, Д. Трамп, методологія, метафор, англійська мова.

ABSTRACT

Dong Qi. **Stylistic features of modern English-language political discourse.** – Qualifying scientific work on manuscript rights.

Dissertation for obtaining the degree of Doctor of Philosophy in the field of knowledge 03 Humanities in the specialty 035 Philology. – Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University. Kyiv, 2024.

Abstract content

The dissertation is devoted to the study of stylistic features of English political discourse. The work examines such aspects as lexical, grammatical, syntactic and phonetic features of political discourse. The author of the dissertation comes to the conclusion that stylistic features of political discourse play a significant role in influencing public opinion, suggestion and persuasion.

English-language political discourse has been the subject of study by many scholars, but there is still no single definition of this concept. This fact may indicate the complexity and multifaceted nature of political discourse, as well as its importance for understanding political processes. Manipulation in political discourse is a problem that is of increasing concern to society. The growing interest in politics makes people think about how language is used to influence their thoughts and actions. Discourse as a whole is a complex and multifaceted phenomenon that is studied not only by linguists, but also by representatives of other sciences, such as sociology, philosophy, sociology, psychology, cognitive meta-anthropology, anthropology of social life, and philology. Previously, discourse was identified with text, but in modern linguistics these concepts are distinguished.

Discourse is not just a text, but also the communicative situation in which it occurs, and it is also understood as the knowledge and skills possessed by the participants in communication. In this regard, it is worth conducting philological

studies of the phenomenon of manipulation in the context of English-language political discourse.

The researcher is the first to prove and propose the author's own term of manipulation in the context of English political discourse. Manipulation is one of the forms of the problem of death and immortality of the individual, which manifests itself in a conscious or unconscious desire to influence other people through English-language political discourse and other types of discourse in order to subdue other individuals to their will, selfish intentions and self-centered desires.

Dong Qi concludes that manipulation in English political discourse is a word with a negative connotation, but in reality it is present in all language utterances. Any successful communication is a manipulation, even if it has no negative consequences.

Image-making of political figures plays a crucial role in achieving success in English-speaking politics. It is the right image that makes it possible to form a trusting relationship between voters and the people, which will allow them to establish contact with people and respond to people's requests and needs.

English-language political discourses are interpreted as dynamic platforms where people exchange views on political topics, shaping and polishing the political consciousness of society. It is difficult to overestimate their role in the democratic process, as they allow for: free expression of views and opinions; open exchange of information; formation and improvement of political thought; and strengthening of democratic principles.

English-language political discourses are not just a collection of words, but holistic "world views" that are constructed using a rich arsenal of linguistic tools. Their impact on the audience goes far beyond simply informing about political events. They are capable of: shaping political opinion; manipulating consciousness; legitimizing political actions; and creating new political realities. Among the most common linguistic tools used in English-language political discourse are metaphors

and similes, epithets and hyperbole, modal verbs and phraseology, statistics and facts, quoting authoritative sources, and focusing on the audience's emotions, which allows for a deeper understanding of the meaning of the information message.

The relevance of the study lies in the need to find out how the linguistic means used in English-language political discourse influence the formation of political views. Since political reality is formed with the use of these means, studying them allows us to better understand the process of its construction.

English-language political discourse is not just a collection of words describing political events, it is the phenomenon of using language as a powerful tool to achieve certain goals that go far beyond mere information. Political texts filled with hidden meanings and motives are capable of: shaping public opinion; manipulating consciousness; promoting certain political ideas; legitimizing political actions; and creating new political realities. Understanding the hidden goals of English-language political discourse is extremely important for critical thinking. When perceiving information from political sources, it is important not to be manipulated, but to critically analyze texts, take into account different points of view and form your own opinion.

English-language political discourse goes far beyond the ordinary use of English in communication. It is a complex form of interaction that is shaped by a number of factors, including: specific goals and frameworks; social factors; meta-anthropological factors; philosophical factors; worldview factors; psychological factors; psychiatric factors; national and cultural factors; and situational factors.

The image of a politician is equally important, as it is a targeted strategy aimed at increasing his or her popularity and chances of winning elections, establishing contact with the population, building trust, and strengthening the party's position. A political discourse in the format of a text is an auxiliary tool for a politician, which is considered as a means of persuading the recipient's position.

The uniqueness of the work lies in the fact that for the first time the creation of subtext in political discourse with the use of appropriate communication tools is

integrated to increase the credibility of politicians' speeches and improve their rating among competitors.

Key words: discourse, political discourse, English-language political discourse, stylistic features, media discourse, English philology, manipulation, J. Biden, D. Trump, methodology, metaphor, English language.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Основні теоретичні положення і висновки дослідження відображено в наукових публікаціях:

1. Дун Ці Англомовний політичний дискурс як вид дискурсу: філологічний аналіз / Scientific-Discussion №84. 2023. С. 18-20. <https://sdjscience.com/wp-content/uploads/2024/01/Scientific-discussion-No-84-2023.pdf> (дата звернення: 11.02.2024).

2. Дун Ці Проблема маніпуляції в англомовному політичному дискурсі / Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Філологія. Випуск 3 (8), 2023. С. 5-8. <http://journals.maup.com.ua/index.php/philology/article/view/2818/3277> (дата звернення: 11.02.2024).

3. Дун Ці Strategies of manipulation as levers of influence on human consciousness in English-speaking political discourse / Сучасні Дослідження з Іноземної Філології. № 3-4, 2022. С. 49-55. <http://philol-zbirnyk.uzhnu.uz.ua/index.php/philol/article/view/236/421> (дата звернення: 23.09.2023).

4. Дун Ці Інформаційно-аргументативні аспекти англомовного політичного дискурсу / Актуальні питання гуманітарних наук. Вип. 70, том 1. 2023. С. 217-220. http://www.aphn-journal.in.ua/archive/70_2023/part_1/32.pdf (дата звернення: 11.02.2024).

Опубліковані праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Дун Ці. Лінгвістичне осмислення поняття «Дискурс» як мовленнєвого формоутворення. Міжнародна Науково-практична Конференція «Актуальні питання та проблеми розвитку сучасної мови та літератури». 14-15 серпня 2020 року. Одеса.

2. Дун Ці Феномен політичного дискурсу в контексті англійської філології. ІХ Всеукраїнська науково-практична конференція «Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошук молодих вчених». 15 грудня 2023 р. Одеса. С.208-210.

[URL:http://catalog.liha-pres.eu/index.php/liha-pres/catalog/view/251/6955/15622-1](http://catalog.liha-pres.eu/index.php/liha-pres/catalog/view/251/6955/15622-1)

ЗМІСТ

ВСТУП.....	12
Розділ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	22
1.1. Визначення основних термінів та понять	22
1.2. Категорія маніпуляції в англomовному політичному дискурсі	25
1.3. Роль фактору «свій – чужий» в англomовному політичному дискурсі ..	29
1.4. Методологія дослідження особливостей сучасного англomовного політичного дискурсу.....	34
Висновки до першого розділу	48
Розділ 2. ЛІНГВІСТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ	50
2.1. Англomовний політичний дискурс як проблема лінгвістики	50
2.2. Проблема інтонаційного оформлення англomовного політичного дискурсу.....	58
Висновки до другого розділу.....	62
Розділ 3. ФІЛОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ	64
3.1. Стилiстичні особливості англomовного політичного дискурсу Джо Байдена	64
3.2. Стилiстичні особливості англomовного політичного дискурсу Дональда Трампа.....	112
Висновки до третього розділу	124
ВИСНОВКИ.....	126
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	129

ВСТУП

Англомовний політичний дискурс є однією з найважливіших форм комунікації в сучасному світі. Він використовується для того, щоб інформувати, переконувати, а також формувати громадську думку та переконання.

Стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу відіграють важливу роль у досягненні цих цілей. Вони допомагають політикам привернути увагу аудиторії, зробити свої виступи більш переконливими і закарбуватись у пам'яті на тривалий період.

Дисертаційне дослідження охоплює широкий спектр лінгвістичної проблематики. Проблема стилістичних особливостей англомовного політичного дискурсу та мовного впливу політиків на виборців – це багатогранне й актуальне питання, яке хвилює вчених різних галузей знання. Лінгвісти, соціологи, психологи, філологи, риторики та філософи досліджують особливості маніпулювання мовою задля досягнення певних цілей.

Мовленнєве спілкування – це не лише передача інформації, а й інструмент впливу та формування громадської думки. Особливо важливим ефективним мовленнєвим спілкуванням є в політиці та дипломатії (Є. Філатова).

Сучасна лінгвістика фокусується на вивченні мови в контексті людської діяльності. Вчені вважають, що мовні дані можуть допомогти нам краще зрозуміти, як люди мислять і взаємодіють один з одним .

Актуальність дисертаційного дослідження обумовлена потребою глибокого розуміння феномену політичної комунікації з лінгвістичної точки зору. Дискурсивний підхід дозволяє осмислити політичну комунікацію як складну системну структуру, яка має свої специфічні ознаки. Дослідження спрямоване на виявлення цих ознак, які визначають природу політичного дискурсу та його маніпулятивний потенціал.

Дослідження зазначених проблем вимагає нового підходу до вивчення мови. Структуралістський підхід, згідно з яким мову ідентифіковано як самодостатній механізм, не дозволяє повною мірою зрозуміти її природу та функції. Сучасні лінгвістичні теорії, навпаки, підкреслюють когнітивний характер мови та її роль посередника між людиною та світом.

Когнітивна лінгвістика вивчає когнітивні структури та процеси, які дозволяють людині оволодіти мовою. Цей напрямок лінгвістичної науки фокусується на системному описі та поясненні механізмів людського моворозвитку.

Когнітивна лінгвістика розглядає мову як інструмент пізнання світу. Згідно з цим підходом, мова не просто відображає реальність, а й допомагає нам її розуміти. Мова дозволяє класифікувати інформацію за певними структурними розподілами, роблячи її чіткою, зрозумілою і доступною для обробки.

Також актуальність дослідження підтверджується розвитком і розповсюдженням англomовного політичного дискурсу у глобальному світі. Англomовний політичний дискурс використовується політиками для формування політичної думки та поведінки людей у всьому світі.

Дослідження англomовного політичного дискурсу може допомогти зрозуміти спосіб формування дискурсом політичної реальності як в Україні, так і в цілому світі.

Отже, соціальна значущість та недостатнє вивчення означеної проблематики в сучасній українській філології зумовили вибір теми нашого дисертаційного дослідження – **«Стилістичні особливості сучасного англomовного політичного дискурсу»**.

Ступінь розробки проблеми. Проблемою стилістичних особливостей та в цілому феноменом політичного дискурсу займалися дослідники Р. Андерсон [42], К. Бах [45], Д. Белл [50], Л. Блумфілд [55], Д. Бразіл [56], Т. Карні [64], Г. Кук [71], Д. Кристел [75], В. Едмонсон [78], Елліс [79],

П. Фарб [83], А. Гімсон [96], М. Холідей [101], З. Харріс [105], Р. Харт [106], Д. Джоунс [114], Р. Кінгдон [118], Дж. Ліч [127], Х. Саймонс [138], П. Траджіл [139], Д. Воттс [143] та ін.

За дослідницею Є. Філатовою, «в останні кілька років з'явилася ціла низка дисертаційних досліджень у галузі англійської ораторської та політичної мови : О. Алексієвець [1], Н. Дворник [24], В. Долгіх [5], О. Кіндратець [8], В. Павлуцька [18], В. Петренко [19], А. Прокопенко [24], О. Радченко [25], А. Стадній [31], Ю. Яковенко [39] та інші.

Значна кількість дисертаційних робіт фокусується на вивченні невербальних особливостей політичного мовлення. Дедалі популярнішим стає прагмалінгвістичний підхід до публічної політичної промови» [40, 23].

Поняття дискурсу виникло на перетині філософії та мистецтвознавства в кінці 1960-х – початку 1970-х років, під час кризи структуралізму та раннього постструктуралізму. Воно стало центральним поняттям у філософських системах Жана-Франсуа Ліотара [129].

У лінгвістиці тексту 1970-х років терміни «дискурс» і «текст» часто ототожнювали один з одним. Це пояснювалося тим, що в деяких європейських мовах не існувало слова, еквівалентного англійському «discourse». Тому його замінювали словом «текст». Однак наприкінці 1970-х – початку 1980-х років стали помітні тенденції до їх розмежування. У результаті цих тенденцій поняття «текст» і «дискурс» диференціювалися [2].

Дослідження стилістичних особливостей політичного дискурсу проводяться в рамках різних наукових дисциплін, таких як лінгвістика, політологія, соціологія та психологія.

У лінгвістичних дослідженнях особлива увага приділяється вивченню лексики, граматики та синтаксису політичного дискурсу. Лексичні особливості політичного дискурсу фокусуються на питаннях використання спеціальної термінології, метафор, гіпербол, епітетів та інших стилістичних засобів. Граматичні особливості політичного дискурсу акцентують увагу на

застосування окличних речень, наказових способів, риторичних запитань та інших стилістичних конструкцій. Синтаксичні особливості політичного дискурсу мають на меті дослідження вживання паралельних конструкцій, повторів та інших стилістичних прийомів.

У політологічних дослідженнях основна увага приділяється вивченню ролі стилістичних особливостей політичного дискурсу у формуванні громадської думки та переконань. Політики використовують стилістичні особливості для того, щоб привернути увагу аудиторії, викликати у неї відповідні емоції та сформувані бажане ставлення до певних подій або явищ.

У соціологічних дослідженнях вивчається вплив стилістичних особливостей політичного дискурсу на сприйняття аудиторії. Стилiстично оформлені виступи політиків можуть бути більш переконливими та запам'ятовуються краще, ніж виступи, які не мають стилістичного оформлення.

У психологічних дослідженнях вивчається вплив стилістичних особливостей політичного дискурсу на психіку аудиторії. Стилiстично збагачені виступи політиків можуть спровокувати емоційну реакції реципієнта, наприклад страх, гнів, радість або оптимізм.

Зв'язок роботи з науковими програмами. Дисертаційне дослідження виконане на кафедрі англійської філології факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова в контексті науково-дослідної роботи кафедри. Тема дисертації затверджена Вченою радою Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, протокол № 12 від 30 червня 2021 року.

Об'єкт дослідження – англомовний політичний дискурс.

Предмет дослідження – стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу.

Мета і завдання дослідження. Мета дисертації полягає у дослідженні стилістичних особливостей англомовного політичного дискурсу. У роботі

розглядаються такі аспекти, як лексичні, граматичні, синтаксичні та фонетичні особливості англомовного політичного дискурсу сучасних політичних лідерів США: Джо Байдена та Дональда Трампа.

Реалізуючи мету дослідження виокремлено **завдання**:

1. Розтлумачити основні поняття дослідження.
2. Розглянути категорію маніпуляції в англомовному політичному дискурсі.
3. Дослідити роль фактору «свій – чужий» в англомовному політичному дискурсі.
4. Визначити методологію дослідження особливостей сучасного англомовного політичного дискурсу.
5. Розглянути англомовний політичний дискурс як проблему лінгвістики.
6. Проаналізувати проблему інтонаційного оформлення англомовного політичного дискурсу.
7. Дослідити стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу Джо Байдена.
8. Дослідити стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу Дональда Трампа.

Методологія дослідження. Методологією дослідження є сукупність методів для дослідження стилістичних особливостей англомовного політичного дискурсу:

- Лінгвістичний аналіз:
 - Лексичний аналіз (частотність слів, словосполучень, лексичних полів).
 - Синтаксичний аналіз (складність речень, типи синтаксичних конструкцій).
 - Граматичний аналіз (морфологічні особливості, пунктуація).
- Стилістичний аналіз:

- Використання стилістичних прийомів (метафори, епітети, порівняння).
- Використання риторичних фігур (анафора, епіфора, градація).
- Використання мовних засобів експресивності (інтонація, темп мови).
- Прагматичний аналіз:
 - Визначення комунікативних цілей тексту.
 - Визначення стратегій мовної взаємодії.
 - Визначення впливу тексту на аудиторію.
- Когнітивний аналіз:
 - Визначення когнітивних моделей, що використовуються в тексті.
 - Визначення фреймів та метафор, що використовуються в тексті.
 - Визначення впливу тексту на когнітивні процеси аудиторії.

4. Аналіз даних:

- Інтерпретація результатів лінгвістичного, стилістичного, прагматичного та когнітивного аналізу.
- Виявлення стилістичних особливостей англomовного політичного дискурсу.
- Узагальнення та систематизація отриманих результатів.

Достовірність і надійність результатів забезпечується методологічною та теоретичною обґрунтованістю вихідних даних наукового доробку.

Наукова новизна дисертації зводиться до того, що вперше в Україні вивчено і проаналізовано стилістичні особливості сучасного англomовного політичного дискурсу.

Новизна дослідження підтверджуються наступними твердженнями:

Вперше:

- Вперше досліджено та порівняно стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу двох президентів США Джо Байдена та Дональда Трампа з урахуванням їхніх особистісних рис, політичних поглядів та цільової аудиторії.

- Проведено системний аналіз лексичних, синтаксичних, риторичних та інших стилістичних засобів, що використовуються Байденем і Трампом.

- Запропоновано авторський термін англомовний політичний дискурс. Англомовний політичний дискурс – це сукупність мовленнєвих знаків, яка проявляється у текстах та виступах політиків як носіїв волі до панування, керування та владарювання, яка виражається у системі англомовних звертань та філософсько-філологічних словосполучень англійського ділового мовлення.

- Доведено, що хоча Джо Байден та Дональд Трамп – дві протилежні політичні особистості, їхні ораторські стилі мають спільні риси. Обидва використовують риторичку, щоб об'єднати своїх прихильників, апелюючи до різних цінностей. Байден робить акцент на єднанні, співчутті та традиційних американських цінностях, тоді як Трамп використовує риторичку націоналізму, патріотизму та страху перед зовнішніми загрозами.

- Доведено, що ще одна спільна риса Байдена і Трампа – доступність мови. Обидва політики використовують прості речення та зрозумілу лексику, роблячи свої промови доступними для широкої аудиторії. Крім того, вони обидва вдаються до повторів та гасел, щоб підкреслити ключові меседжі та запам'ятатися слухачам.

- Доведено, що в англомовному політичному дискурсі Джо Байдена та Дональда Трампа значно більше відмінностей, ніж спільних рис і аспектів. Тон Байдена більш спокійний та емоційний, натомість Трамп використовує жорстку та конфронтаційну риторичку. Тематика їхніх промов також кардинально відрізняється. Байден зосереджується на питаннях

економічної нерівності, зміни клімату, соціальної справедливості та глобального співробітництва. Трамп натомість робить акцент на імміграції, торгівлі, національній безпеці та американському патріотизмі.

- Доведено, на основі аналізу стилістичних особливостей англomовного політичного дискурсу Байдена та Трампа, що цільова аудиторія політиків також різна. Байден намагається охопити ширшу аудиторію, включаючи поміркованих виборців та представників різних етнічних груп. Трамп же здебільшого апелює до своїх лояльних прихильників, часто використовуючи роз'єднувальну риторику.

- Ефективність стилів дискурсу обох політиків, і Джо Байдена і Дональда Трампа, – неоднозначна. Байден можуть критикувати за м'якість та неконкретність, але його стиль може бути ефективним у залученні поміркованих виборців. Трампа ж часто звинувачують у популізмі та роз'єднувальній риториці, але його стиль мобілізує його лояльних прихильників.

Теоретична цінність дослідження полягає в його конкретному внеску в розвиток розуміння:

- Способів концептуалізації дійсності: дослідження розкриває, як мова використовується для конструювання певних уявлень про реальність у політичному дискурсі.

- Дискурсу як вербалізації ментальності: робота показує, як політичний дискурс відображає та формує ментальність учасників політичного процесу.

- Специфіки політичного дискурсу: дослідження детально описує особливості політичного дискурсу, які роблять його сприятливим для маніпуляції.

Практична значущість дослідження полягає в можливості використовувати його результати та положення в різноманітних сферах, таких, як:

1. Викладанні лінгвістичних дисциплін:

- Психолінгвістика: розуміння механізмів мовного впливу та маніпуляції.
- Теорія комунікації: аналіз стратегій мовної взаємодії та впливу.
- Теорія мовного впливу: вивчення методів та прийомів маніпуляції мовою.
- Стилїстика: дослідження мовних засобів впливу та маніпуляції.
- Риторика: аналіз риторичних прийомів переконання та маніпуляції.
- Спецкурси та спецсемінари: поглиблене вивчення проблем мовної взаємодії та маніпуляції.

2. Навчальні посібники:

- Розробка навчальних матеріалів з урахуванням результатів дослідження.
- Включення інформації про мовну маніпуляцію до курсів з лінгвістики та комунікації.

3. Керівництво курсовими та дипломними роботами:

- Надання студентам тем, пов'язаних з мовною маніпуляцією.
- Допомога студентам у дослідженні проблем мовної маніпуляції.

4. Підготовка фахівців зі зв'язків із громадськістю:

- Навчання фахівців виявляти випадки мовної маніпуляції.
- Розвиток навичок протистояння мовній маніпуляції.

Особливе значення дослідження має для підготовки фахівців зі зв'язків із громадськістю, адже вони повинні вміти як виявляти, так і успішно протистояти мовній маніпуляції.

Додаткові аспекти:

- Використання результатів дослідження в інших сферах, таких як політика, реклама, маркетинг.

- Розробка практичних рекомендацій щодо захисту від мовної маніпуляції.
- Проведення просвітницької роботи з метою підвищення обізнаності людей про мовну маніпуляцію.

Особистий внесок здобувача. Дисертація є оригінальним дослідженням. Висновки і положення наукової новизни одержані автором самостійно. Опубліковані праці за темою дисертації написані без співавторів.

Апробація результатів дисертації. Основні положення дослідження були апробовані на наукових конференціях: 1) Міжнародна Науково-практична Конференція «Актуальні питання та проблеми розвитку сучасної мови та літератури» (14-15 серпня 2020 року. Одеса). 2) ІХ Всеукраїнська науково-практична конференція «Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошук молодих вчених» (15 грудня 2023 р. Одеса).

Публікації. Зміст дисертаційного дослідження викладений у 6 публікаціях, з них: 3 статей у фахових періодичних виданнях, що зареєстровані ДАК МОН України для філологічних наук, 1 стаття у зарубіжному фаховому виданні, 2 тез у збірниках матеріалів міжнародної та всеукраїнської наукових конференцій.

Структура та обсяг дисертації зумовлені специфікою її предмета та логікою розкриття теми дослідження, а також поставленою метою та завданнями. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків та списку використаних джерел.

Загальний обсяг дисертації – 144 ст. Список використаних джерел становить 14 сторінок і налічує 144 джерел, з них 88 іноземними мовами.

Розділ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

1.1. Визначення основних термінів та понять

Розпочнемо наше дослідження з визначення термінів дискурс, політичний дискурс та англомовний політичний дискурс.

Тлумачний словник української мови ідентифікує дискурс як форма мовної взаємодії, спрямована на розгляд та обґрунтування різних важливих аспектів дій, міркувань і тверджень учасників [34].

Словник іншомовних соціокультурних термінів вбачає у понятті «дискурс» комплекс тверджень і роздумів, що відносяться до певної теми, або вивчаються у зв'язку із цією проблематикою [32].

За «Великою українською енциклопедією», дискурс – це «поняття сучасної лінгвістики, семіотики, філософії, соціальних комунікацій».

У лінгвістиці дискурс описується переважно як сукупність текстів, присвячених конкретній темі, «текст плюс контекст».

У комунікативістиці, дискурс – сукупність вербальних та невербальних елементів спілкування, що мають власні змісти та взаємодіють у певному контексті» [4].

Отже, категорія дискурс багатозначна і може мати різне значення у залежності від того до якої наукової галузі воно відноситься. Багатоваріантність тлумачення категорії дискурс, дозволяє філологам розробляти нові теорії та підходи до тлумачення феномену дискурсу.

В англійській філології, зокрема в лінгвістичній теорії тексту, категорія “дискурс” є одією із найважливіших, однак її тлумачення залишається неоднозначним. Різні дослідники, як зарубіжні, так і вітчизняні, пропонують

свої визначення цього поняття, що відрізняються за ступенем лінгвістичності. У 1990-х роках з'явилося багато досліджень з аналізу явища дискурсу [1].

Дискурс – це не просто текст, це текст, що живе і діє в реальному світі. Це текст, який спрямований на досягнення певної мети, який є результатом взаємодії мовних та різних факторів (психологічний фактор, прагматичний фактор та когнітивний фактор). Дискурс – це текст, який створює нові реальності.

Політика та політичний дискурс – це потужний інструмент, який може формувати суспільство. Вона може використовуватися для вирішення проблем, досягнення цілей і навіть зміни уявлень людей про світ. Як і будь-який інший інструмент, політика може мати як позитивні, так і негативні наслідки, в залежності від того, як вона використовується.

Політична мова – це мистецтво переконання, яке має давню історію. Вона виникла з появою перших держав і політичних систем.

Політичні діячі використовують мову для того, щоб сформувати громадську думку та впливати на політичний процес. Вони повинні переконати людей у своїй правоті, сформувати підтримку для своїх ідей та досягнення своїх цілей.

Політичний дискурс є складним феноменом, який вивчається вченими вже багато століть. Він є важливою частиною політичного життя та впливає на наше життя кожного дня.

Отже, політичний дискурс – це мистецтво переконання, яке використовується політиками для того, щоб контролювати громадську думку. Політичний дискурс є потужним інструментом, який може формувати уявлення людей про світ і їхню поведінку.

Політичний дискурс відображається у виступах та промовах політиків, які є одним із основних способів комунікації з громадянами. Політичний дискурс може бути використаний для того, щоб сформувати підтримку для певних ідей або політичних поглядів, а також для того, щоб дискредитувати опонентів.

Політичний дискурс може бути ефективним, оскільки він використовує ряд прийомів, які впливають на емоції та мислення людей. Наприклад, політики часто використовують емоційні апеляції, щоб викликати у людей певні почуття, такі як страх, гнів чи радість. Вони також використовують логічні аргументи, щоб переконати людей у своїх ідеях.

Політичний дискурс є важливим елементом сучасного суспільства. Він впливає на всі сфери нашого життя, від економіки до культури.

За українською дослідницею О. Алексієвець, «політичний дискурс володіє особливим ритміко-мелодійним оформленням, яке підпорядковується таким екстралінгвістичним і лінгвокультурним чинникам, як умови комунікації, варіант мови, специфічні риси мовної особистості. Англійське усне політичне мовлення характеризується набором просодичних параметрів: різноманіття термінальних тонів (спадний, рівний, висхідний, складні та складені), виділення найбільш значущих компонентів висловлення завдяки розширенню чи звуженню діапазону, чітка ритмічна організацією, зміна темпу вимови від повільного до швидкого, висока частотність логічних, синтагматичних і прагматичних пауз, модифікації гучності від помірної до високої, а також зміни тембру від м'якого до напруженого» [1].

Отже, просодичні параметри англійського політичного дискурсу є важливими характеристиками цього феномену в англійській філології. Згідно зі словником української мови, просодія розуміється як система промови наголошених і ненаголошених, довгих і коротких складів у кожній мові.

У сучасному світі, який характеризується швидкими змінами та розвитком комунікаційних технологій, відбувається динамічний розвиток політичного дискурсу. Цей розвиток зумовлений експансією інформаційної комунікації в буденне життя людей, а також зростанням ролі політичного дискурсу в житті суспільства.

Ми пропонуємо та аргументуємо наш авторський термін англомовного політичного дискурсу як один із пунктів наукової новизни нашого дисертаційного дослідження.

Отже, англомовний політичний дискурс – це сукупність мовленнєвих знаків, яка проявляється у текстах та виступах політиків як носіїв волі до панування, керування та владарювання, яка виражається у системі англомовних звертань та філософсько-філологічних словосполучень англійського ділового мовлення.

1.2. Категорія маніпуляції в англомовному політичному дискурсі

Постановка проблеми. Англомовний політичний дискурс є предметом вивчення багатьох науковців, але досі не існує єдиного визначення цього поняття. Цей факт може свідчити про складність і багатогранність політичного дискурсу, а також про його важливість для розуміння політичних процесів.

Маніпуляція в політичному дискурсі – це проблема, яка викликає все більше занепокоєння в суспільстві. Зростаючий інтерес до політики змушує людей задуматися про те, як мова використовується для впливу на їхні думки і дії.

Дискурс у цілому – це складне і багатогранне явище, яке вивчається не лише лінгвістами, а й представниками інших наук, таких як соціологія, філософія, соціологія, психологія, когнітивна метаантропологія, антропологія соціального буття та філологія. Раніше дискурс ототожнювали з текстом, але в сучасній лінгвістиці ці поняття розмежовуються. Дискурс – це не просто текст, а й комунікативна ситуація, в якій він виникає, а також знання та вміння, якими володіють учасники спілкування.

У зв'язку з цим слід проводити філологічні дослідження феномену маніпуляції в контексті англomовного політичного дискурсу.

Серед останніх публікацій можна виділити дослідження маніпулятивних тактик С. Гаспаряна та З. Айрапетяна, які говорять, що «маніпуляція – це зловживання мовою, виражене свідомим застосуванням різноманітних мовних засобів. Таке вживання мови цілеспрямовано впливає на соціальний, міжособистісний, ментальний стан та поведінку реципієнта, спрямовуючи його дії неправильним шляхом. Іntenціональність є одним з основних параметрів маніпуляції, що здійснює деструктивний ефект на індивіда, групу чи громадськість загалом. Залежно від обсягу та спрямованості маніпуляційних настроїв та інтенцій, які часто виходять за межі моралі, маніпулятор намагається перевернути реальність, спотворити факти і помилковими аргументами та доказами, які лише здаються переконливими, піднести свою суб'єктивну точку зору як істину. Це передбачає застосування певних тактик, які забезпечують успіх маніпулятора» [95, с. 26]. Таким чином, можна погодитися з авторами, що маніпуляція може здійснювати маніпулятивний вплив [95].

За українським дослідником Я. Табінським, «визначення «маніпуляція», за словниковим тлумаченням, означає дію з об'єктами із певними намірами або ж цілями. З латинської мови слово *manus* – рука, *manipulus* – пригорща, жменя, від *manus i pre* – наповнювати. У переносному значенні в більшості випадків маніпуляцію трактують як метод чи спосіб впливу на людей або ж управління ними [33].

Мета абзацу – дослідити та проаналізувати проблему маніпуляції в контексті англomовного політичного дискурсу. Реалізація мети передбачає вирішення таких завдань: 1) проаналізувати феномен маніпуляції як проблему англomовного політичного дискурсу; 2) запропонувати авторське визначення терміну маніпуляція.

М. Карпенко, досліджуючи питання маніпуляції, акцентує увагу на тому, що маніпуляція має дві основні структурні складові: з одного боку, є маніпулятор або той, хто здійснює вплив, і суб'єкт або цільова аудиторія цього впливу; з іншого боку, є людина, на яку спрямована ця маніпуляція, або об'єкт впливу. Люди похилого віку, діти та жінки з дітьми – найчастіші об'єкти маніпулятивного впливу. Це зазвичай ті категорії населення, які мають низьку впевненість у собі та недосконалі, нестійкі психічні механізми, а також особи, які через свої особливості схильні до формування установок та прийняття впливів ззовні. Наприклад, важливим аспектом маніпуляції є те, що людина сприймає слова іншої особи у відповідності зі своїми власними очікуваннями та настроями, що відображає її власні установки [7].

У феномені маніпуляції міститься мовний вплив. Мовний вплив – це здатність мови впливати на свідомість, позасвідоме і в цілому поведінку людей. Цей вплив здійснюється за допомогою різноманітних мовних засобів, таких як лексика, граматики, синтаксис, а також невербальних засобів, таких як жести індивідів, їхня міміка, їхні пози і способи оформлення і викладу тексту.

Мовна діяльність у політичному дискурсі є складним і багатограним процесом, який залежить від багатьох факторів, як мовних, так і немовних. Політичний діяч, який прагне переконати свою аудиторію, повинен враховувати як особистісні характеристики адресата, так і контекст ситуації. Він повинен також уміти створювати тексти, які будуть впливати на емоції, свідомість та позасвідоме аудиторії.

Отже, політик або іншими словами політичний діяч використовує мову як інструмент впливу на свідомість і поведінку людей. Він будує свою промову відповідно до психологічних закономірностей, враховуючи учасників спілкування, цілі, соціальні норми та культурні традиції. Таким чином, політика і влада мають свій філологічний, лінгвокультурологічний, особливий вимір, оскільки вони не існують поза мовою і культурою.

Згідно з Харківським національним університетом імені В. Н. Каразіна, «Оскільки маніпуляція суспільною свідомістю стала технологією, з'явилися професійні працівники, що володіють цією технологією (або її частинами) [36].

До людей, свідомістю яких маніпулюють, ставляться не як до особистостей, а як до об'єктів, особливого роду речей, які позбавлені волі вибору. Маніпуляція – це частина технології влади, а не вплив на поведінку друга чи партнера.

Маніпулятор для управління натовпом використовує її соціальні, релігійні, культурні, етнічні та гендерні переваги і переконання, що служать основою загальної самоідентифікації групи. Необхідною умовою маніпуляції служить присутність образу ворога, організуючого натовп як ціле. Легендарний крик натовпу: «Розіпни Його!» – це є важливим показником еволюції контрольованої маси на основі релігійних переконань та створення чіткого амплуа ворога.

Створення керованої маси через маніпуляції стає важливим елементом легітимізації або делегітимізації владних структур у сьогоденні» [36].

Маніпуляція в англomовному політичному дискурсі – це інструмент, який використовується для того, щоб політика проникала в свідомість і поведінку людей на позасвідомому рівні від англomовних речень та абзаців маніпулятивного звертання. Для цього використовуються різні прийоми, від простих, таких як використання займенника «ми» замість «я», до складних, таких як мовна гра, яка дозволяє створювати множинність смислів [50].

Згідно з «Психологічною енциклопедією», існують наступні ознаки психологічної маніпуляції: «1. **Постійне відчуття провини.** Якщо ви постійно відчуваєте, що ви робите щось не так, навіть коли це не відповідає реальності, це може бути наслідком маніпуляції.

2. **Відчуття невпевненості.** Маніпулятори часто стараються підірвати вашу впевненість у собі, щоб ви більше поклалися на них.

3. Залежність від думки інших. Якщо ви відчуваєте, що ви не можете приймати рішення без консультації з іншими або без їхньої згоди, це може бути ознакою маніпуляції.

4. Постійне наполягання. Маніпулятори можуть постійно настоювати на вас робити щось, що ви не бажаєте робити, і відчувати вас провинними за відмову» [35].

Маніпуляція – це мистецтво впливу на емоційну складову людини. Це можна зробити за допомогою мови, використовуючи слова, які мають емоційний відтінок. Наприклад, щоб викликати гнів, можна використовувати слова «агресія», «війна», «захоплення». А щоб викликати співчуття, можна використовувати слова «бездомні», «сироти», «хворі».

Маніпуляція – це зброя емоцій. Вона використовує слова, щоб викликати в людині певні почуття, які потім впливають на її думки і дії.

Дослідження мовного маніпулювання є складним завданням, оскільки досліднику не завжди вдається зрозуміти, чи маніпулює спікер співрозмовником навмисно, чи просто використовує прийоми мовної виразності.

Синтаксис англomовного політичного дискурсу – надійний фундамент, який можливо застосувати задля впливу на думки та почуття аудиторії. Вибір синтаксичної позиції агенса може бути одним із способів маніпуляції аудиторією [24].

1.3. Роль фактору «свій – чужий» в англomовному політичному дискурсі

Опозиція «свій – чужий» є ключовою категорією англomовного політичного дискурсу, оскільки вона використовується для конструювання політичної ідентичності [80].

Категоризація за принципом «свій – чужий» є фундаментальною людською рисою, яка виникла ще в давні часи. Вона пов'язана з тим, що людина, будучи членом різних соціальних груп, ідентифікує себе з ними і протиставляє себе членам інших груп [135].

Базові опозиції є основою для створення англomовного політичного дискурсу. Вони дозволяють нам диференціювати інформацію та створювати сенс. Наприклад, опозиція «добро – зло» є основою для морального дискурсу, оскільки вона дозволяє нам визначати, що є правильним, а що – неправильним. Опозиція «прекрасне – потворне» є основою для естетичного дискурсу, оскільки вона дозволяє нам оцінювати красу та потворність. Опозиція «корисне – шкідливе» чи «рентабельне – нерентабельне» є основою для економічного дискурсу, оскільки вона дозволяє нам приймати економічні рішення.

Але все ж в українській філології роль фактору «свій – чужий» в англomовному політичному дискурсі не достатньо вивчена. Тому ця тема дослідження є надзвичайно актуальною і важливою для українського суспільства.

У своїй статті «Політичний дискурс: особливості та функції» В. Павлуцька «у рамках загального визначення поняття «дискурсу» розглядає «когнітивно-комунікативну сутність політичного дискурсу», виокремлює «його характерні риси», встановлює «основні функції, принципи побудови, фактори, що забезпечують ефективне досягнення його мети, а також» узагальнює «роль цього типу дискурсу у формуванні громадської думки» і окреслює «його вплив на суспільну свідомість» [18].

Фактор «свій – чужий» є однією з найважливіших категорій, що використовується в політичному дискурсі. Він відображає уявлення людей про свою групу та інші групи, які не належать до неї.

У англomовному політичному дискурсі фактор «свій – чужий» часто використовується для того, щоб:

- **Сформувати у аудиторії певне ставлення до певних подій або явищ.** Наприклад, політик може використовувати риторику «ми проти них», щоб викликати у аудиторії почуття ворожнечі до іншої групи.

- **Забезпечити підтримку певної політичної позиції.** Наприклад, політик може використовувати аргумент «ми повинні захистити свій спосіб життя» для того, щоб переконати аудиторію в необхідності вжити певних заходів.

- **Сприяти консолідації політичної сили.** Наприклад, політик може використовувати риторику «ми єдині» для того, щоб об'єднати людей навколо спільних цінностей.

Фактор «свій – чужий» може бути використаний як у позитивному, так і в негативному контексті. У позитивному контексті він може бути використаний для того, щоб об'єднати людей навколо спільних цінностей та інтересів. У негативному контексті він може бути використаний для того, щоб розпалювати ворожнечу та ненависть між групами людей.

- **Створення в аудиторії певного ставлення до певних подій або явищ**

Одним із найпоширеніших способів використання фактора «свій – чужий» в англomовному політичному дискурсі є формування у аудиторії певного ставлення до певних подій або явищ. Для цього політик може використовувати такі риторичні прийоми, як:

- **Порівняння «ми» з «ними».** Політик може порівняти свою групу з іншою групою, щоб показати, що його група є більш доброю, чесною або законослухняною. Наприклад, політик може сказати: «Ми – народ, який любить свободу і демократію. Вони – народ, який ненавидить свободу і демократію».

- **Використання емоцій.** Політик може використовувати емоції, щоб викликати у аудиторії певні почуття, такі як страх, гнів або ненависть.

Наприклад, політик може сказати: «Якщо ми не захистимо себе від них, вони знищать нас» [15].

Більш глибинно осягнути роль фактору «свій – чужий» в англomовному політичному дискурсі може допомогти концепція М. Бубера.

Мартін Бубер – один з найвидатніших філософів ХХ століття. Його концепція Я і Ти, викладена в роботі "Я і Ти", є одним із найважливіших внесків у філософію взаємодії. Концепція Я і Ти може бути використана для розуміння політичного дискурсу. Бубер розрізняє два основні типи відносин між людьми: Я-воно і Я-Ти. У відносинах Я-воно одна людина (Я) розглядає іншу людину (воно) як об'єкт. Ці відносини є одnobічно спрямованими та підпорядкованими. Я контролює і маніпулює воно [3].

У відносинах Я-Ти одна людина (Я) зустрічається з іншою людиною (Ти) як з рівним собі. Ці відносини є діалогічними та взаємозалежними. Я і Ти визнають один одного як суб'єктів.

Бубер вважав, що відносини Я-Ти є більш істинними та цінними, ніж відносини Я-воно. У відносинах Я-воно людина забуває про свою власну людяність і стає просто інструментом у руках іншої людини. У відносинах Я-Ти людина зустрічається з іншою людиною як з цілісною особистістю [3].

Концепція Я і Ти може бути використана для розуміння політичного дискурсу двома способами. По-перше, вона може допомогти нам зрозуміти, як політика може бути використана для створення або руйнування відносин Я-Ти. По-друге, вона може допомогти нам розробити більш діалогічний підхід до політичного дискурсу.

З одного боку, політика може бути використана для створення відносин Я-воно між людьми. Наприклад, політик може використовувати риторику ненависті та ворожнечі, щоб зобразити певну групу людей як об'єкт, який потрібно контролювати або знищити. Це може призвести до виникнення міжгрупової ворожнечі та насильства [3].

З іншого боку, політика може бути використана для створення відносин Я-Ти між людьми. Наприклад, політик може використовувати риторику діалогу та співпраці, щоб закликати людей до взаєморозуміння та взаємодії. Це може призвести до створення більш справедливого та мирного суспільства.

У сучасному світі політичний дискурс часто є конфліктним і антагоністичним. Цей феномен обумовлений низкою факторів: інтернаціоналізація, політизація суспільства та поширення радикальних ідей. У таких умовах важливо розробити більш діалогічний підхід до політичного дискурсу.

Концепція Я і Ти може допомогти нам розробити такий підхід. Вона може допомогти нам зрозуміти, що всі люди є суб'єктами, які заслуговують на повагу і увагу. Вона може допомогти нам створити політичний дискурс, заснований на діалозі та співпраці [3].

Ось деякі конкретні приклади того, як концепція Я і Ти може бути використана для створення більш діалогічного політичного дискурсу:

- **Політики можуть використовувати риторику, яка підкреслює спільні цінності та інтереси людей.** Це може допомогти людям відчувати, що вони є частиною єдиної спільноти.
- **Політики можуть заохочувати людей до діалогу з людьми з інших груп і культур.** Це може допомогти людям краще зрозуміти один одного та подолати стереотипи.
- **Політики можуть використовувати переговори та компроміси для вирішення конфліктів.** Це може допомогти створити більш мирне та справедливе суспільство.

Концепція Я і Ти є потужним інструментом для розуміння та створення більш діалогічного політичного дискурсу. Вона може допомогти нам створити світ, в якому всі люди будуть шановані та почуватися частиною єдиної спільноти [3].

1.4. Методологія дослідження особливостей сучасного англomовного політичного дискурсу

Когнітивний аналіз та когнітивний синтез, які, згідно А. Приходько, являють собою когнітивну методологію дослідження [22] – один із методів нашої дисертації. Адже, методологія дослідження особливостей сучасного англomовного політичного дискурсу є складним і багатограним завданням. Вона включає в себе широкий спектр методів і підходів, які дозволяють отримати глибоке та всебічне розуміння цієї складної соціальної практики.

Одним із основних методів дослідження політичного дискурсу є **дискурс-аналіз**. Дискурс-аналіз – це метод аналізу тексту, який фокусується на мовних формах і структурах, які використовуються для створення сенсу. Дискурс-аналіз дозволяє дослідникам виявити приховані значення і ідеології, які містяться в політичному дискурсі [29].

Для дослідження сучасного англomовного політичного дискурсу дискурс-аналіз може бути використаний для аналізу таких джерел, як:

- **Політичні виступи**, такі як мітинги, публічні звернення, інтерв'ю.

За дослідженням Ю. Яковенко, політичний виступ розуміється як інформативне повідомлення, яке має на меті реалізувати кілька завдань, таких, як: проінформувати населення про найбільш значущі події, створити прихильність громадян до мовця, переконати, встановити довірливі відносини, спонукати до чіткої діяльності [39].

Давньогрецький філософ Аристотель вказав 3 цілі мовлення: дорадчу (політична промова), судову (промова в залі суду) та епідейктичну (промова похвали або звинувачення). Так само римський державний діяч і філософ Цицерон визначив три цілі публічних виступів: судовий (промова в залі суду), дорадчий (політична промова) і демонстративний (церемоніальна форма промови, подібна до епідейктики Аристотеля).

Сьогодні публічні виступи трансформувалися завдяки цифровим технологіям, таким як відеоконференції, мультимедійні презентації та інші нетрадиційні форми презентації.

Отже, політичний виступ – це не просто передача інформації. Це акт впливу на аудиторію, який може мати далекосяжні наслідки.

У давнину ораторське мистецтво вважалося одним із найважливіших навичок, якими повинен володіти кожен освічений чоловік. Конфуцій, наприклад, вірив, що хороші оратори можуть змінити світ своїми словами. Він вважав, що оратори можуть використовувати свою силу слова, щоб об'єднати людей, вирішувати конфлікти та просувати справедливість.

- **Політичні документи**, такі як закони, резолюції, програми політичних партій.

Політичні документи є одним із основних видів дискурсу, який використовується для формування та реалізації державної політики. Вони є письмовим відображенням політичних рішень, які приймаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Політичні документи мають важливе значення для англomовного політичного дискурсу. Вони є засобом комунікації між різними політичними акторами, а також між політичною елітою та громадянами. Політичні документи використовуються для того, щоб:

- 1) Формулювати політичні цілі та завдання.
- 2) Обґрунтовувати необхідність певних політичних заходів.
- 3) Забезпечувати прозорість і підзвітність політичної влади [24].

Політичні документи можуть бути різними за своїм характером і призначенням. До них відносяться:

- 1) Конституції та закони. Ці документи є основою державного права і забезпечують юридичну основу для діяльності політичних інститутів.
- 2) Державні програми та плани. Ці документи визначають стратегію розвитку країни в різних сферах.

- 3) Міжнародні угоди. Ці документи регулюють відносини між державами.
- 4) Політичні заяви та виступи. Ці документи використовуються для того, щоб публічно заявити про політичні цілі та завдання.

У сучасному англомовному політичному дискурсі політичні документи все частіше використовуються в електронному форматі. Це пов'язано з розвитком технологій і зростанням ролі Інтернету в політичному житті. Електронні політичні документи мають ряд переваг перед традиційними паперовими документами, зокрема:

- 1) Швидкість доступу. Електронні документи можуть бути мобільно доступні.
- 2) Економічність. Електронні документи не вимагають витрат на друк і розсилку.
- 3) Екологічність. Електронні документи не створюють екологічних проблем, пов'язаних з виробництвом і утилізацією паперу.

Політичні документи є важливим інструментом для формування та реалізації державної політики. Вони відіграють важливу роль в англомовному політичному дискурсі, забезпечуючи комунікацію між різними політичними акторами та громадянами.

Вплив політичних документів на англомовний політичний дискурс

Політичні документи мають значний вплив на англомовний політичний дискурс. Вони визначають теми, які обговорюються в політичному дискурсі, а також форми і методи цього обговорення.

Політичні документи можуть впливати на англомовний політичний дискурс у різних напрямках. Наприклад, вони можуть:

- 1) Формувати суспільну думку. Політичні документи можуть використовуватися для того, щоб формувати громадську думку на користь певних політичних цілей або завдань.

2) Сприяти або перешкоджати політичним змінам. Політичні документи можуть використовуватися для того, щоб сприяти або перешкоджати політичним змінам.

3) Збільшувати або зменшувати полярність політичного дискурсу. Політичні документи можуть використовуватися для того, щоб збільшувати або зменшувати полярність політичного дискурсу.

Отже, політичні документи є важливим елементом англомовного політичного дискурсу. Вони відіграють ключову роль у визначенні та втіленні в життя державних політичних пріоритетів, у визначенні тем і форм політичного обговорення.

- **Політичні тексти**, такі як статті, книги, блоги.

Дискурс-аналіз може бути використаний для вивчення таких аспектів сучасного англомовного політичного дискурсу, як:

- **Риторика**, яка використовується політиками для створення певного уявлення про себе, свою групу та інших груп.

Риторика може бути розглянута як мистецтво переконання, яке використовується для впливу на думки, почуття та дії людей. Це могутнє знаряддя, що застосовується в різних сферах життя, включаючи політику, де вміння переконливо висловлювати свої ідеї може визначити успіх чи невдачу політичного кандидата або партії.

В англомовному політичному дискурсі риторика використовується для:

- 1) Переконання виборців голосувати за певних кандидатів або політичні партії.
- 2) Просування політичних цілей та програм.
- 3) Обґрунтування політичних рішень.
- 4) Мотивації людей до політичної активності.
- 5) Критики політичних опонентів [1].

Риторика може бути використана для досягнення різних цілей, але її основна мета – це переконання. Для цього політики використовують різні риторичні прийоми, такі як:

- 1) Емоційні апеляції. Політики можуть використовувати емоційно заряджені слова та образи, щоб викликати у людей певні емоції, такі як страх, гнів, або гордість.
- 2) Логічні аргументи. Політики можуть використовувати логічні аргументи, щоб переконати людей у правильності своїх позицій.
- 3) Етос. Політики можуть використовувати свою репутацію та авторитет, щоб зробити свої слова більш переконливими.
- 4) Пафос. Політики можуть використовувати емоції та почуття, щоб збудити аудиторію та зробити свої слова більш емоційно впливовими.
- 5) Логос. Політики можуть використовувати логіку та аргументи, щоб переконати аудиторію в своїй правоті.

Важливо зазначити, що риторика не завжди використовується етично. Політики можуть використовувати риторіку для маніпулювання людьми або для поширення дезінформації.

Риторика використовується в англomовному політичному дискурсі з давніх часів. Ще в Стародавній Греції та Римі риторика вважалася важливою навичкою для політиків.

У 18-19 століттях риторика стала менш популярною в англomовному політичному дискурсі. Це було пов'язано з розвитком демократії та зростанням ролі масових ЗМІ.

В 20 столітті риторика знову стала важливою в англomовному політичному дискурсі. Це було пов'язано з розвитком телебачення та радіо, які дозволили політикам звертатися до великих аудиторій.

В сучасному англomовному політичному дискурсі риторика використовується все більш інтенсивно. Це пов'язано з розвитком соціальних мереж, які дозволили політикам спілкуватися з людьми напряму.

Політики в сучасному англomовному політичному дискурсі використовують різні риторичні прийоми, щоб переконати людей у своїй правоті. Вони апелюють до емоцій людей, використовують логічні аргументи, а також свою репутацію та авторитет.

Важливо зазначити, що риторика не завжди використовується етично. Політики можуть використовувати риторіку для маніпулювання людьми або для поширення дезінформації.

Отже, риторика є важливим інструментом, який використовується в англomовному політичному дискурсі. Вона може бути використана для досягнення різних цілей, але її основна мета – це переконання.

Важливо знати, як використовується риторика в політичному дискурсі, щоб критично оцінювати політичні заяви та робити свідомий вибір.

- **Ідеологічні конструкти**, які використовуються політиками для обґрунтування своїх позицій [25].

Ідеологія – це система переконань, які визначають, як люди бачать світ і своє місце в ньому. Вона відіграє важливу роль у політичному дискурсі, оскільки використовується для обґрунтування політичних рішень і позицій [106].

Ідеологічні конструкти – це ідеї, які є основою певної ідеології. Вони можуть бути застосовні до різних сфер життя, включаючи політику.

В англomовному політичному дискурсі використовуються різні ідеологічні конструкти, такі як:

- 1) Лібералізм – це ідеологія, яка підкреслює свободу і рівність людей. Ліберали вважають, що свобода слова, свобода віросповідання, свобода зібрань та інші права людини є універсальними та непорушними. Вони також вважають, що всі люди рівні перед законом і мають рівні можливості.
- 2) Консерватизм – це ідеологія, яка підкреслює традиції, порядок і авторитет. Консерватори вважають, що суспільство має бути стійким і

передбачуваним. Вони також вважають, що важливі традиції та звичаї, а авторитет повинні бути уважними.

3) Соціалізм – це ідеологія, яка підкреслює колективізм і рівність. Соціалісти вважають, що люди повинні працювати разом для досягнення спільних цілей. Вони також вважають, що всі люди мають рівні права і можливості, незалежно від їхнього соціального статусу.

4) Комунізм – це ідеологія, яка підкреслює колективізм і відсутність класів. Комуністи вважають, що суспільство має бути безкласовим і рівним. Вони також вважають, що приватна власність повинна бути скасована і що засоби виробництва повинні належати суспільству.

Ідеологічні конструкти використовуються в англomовному політичному дискурсі для обґрунтування різних політичних рішень і позицій. Наприклад, ліберали можуть використовувати ідеологічний конструкт свободи слова для обґрунтування своєї підтримки свободи преси. Консерватори можуть використовувати ідеологічний конструкт порядку для обґрунтування своєї підтримки обмеження імміграції. Соціалісти можуть використовувати ідеологічний конструкт рівності для обґрунтування своєї підтримки програми соціального забезпечення. Комуністи можуть використовувати ідеологічний конструкт відсутності класів для обґрунтування своєї підтримки революції.

Важливо зазначити, що ідеологічні конструкти не завжди є точними або об'єктивними. Вони часто відображають певну точку зору або інтереси певної групи людей.

Ідеологічні конструкти мають значний вплив на англomовний політичний дискурс. Вони визначають, які теми обговорюються в політичному дискурсі, а також форми і методи цього обговорення.

Ідеологічні конструкти можуть впливати на англomовний політичний дискурс у різних напрямках. Наприклад, вони можуть:

1. Формувати суспільну думку. Ідеологічні конструкти можуть використовуватися для того, щоб формувати громадську думку на користь певних політичних цілей або завдань [8].
2. Сприяти або перешкоджати політичним змінам. Ідеологічні конструкти можуть використовуватися для того, щоб сприяти або перешкоджати політичним змінам [8].
3. Збільшувати або зменшувати полярність політичного дискурсу. Ідеологічні конструкти можуть використовуватися для того, щоб збільшувати або зменшувати полярність політичного дискурсу.

Вплив ідеологічних конструктів на англомовний політичний дискурс може бути різним у різних країнах. Наприклад, в США ідеологічні конструкти відіграють більш значну роль у політичному житті, ніж у Великій Британії. Це пов'язано з тим, що в США ідеологія є більш важливим фактором, який визначає політичні переконання людей, ніж у Великій Британії.

Отже, ідеологічні конструкти є важливим елементом англомовного політичного дискурсу. Вони відіграють важливу роль у обґрунтуванні політичних рішень і позицій, а також у формуванні суспільної думки.

- **Міжгрупові відносини**, які формуються в політичному дискурсі.

Міжгрупові відносини – взаємодія людей з різних соціальних верств. Вони можуть бути позитивними, негативними або нейтральними.

В англомовному політичному дискурсі міжгрупові відносини відіграють важливу роль. Вони визначають, як люди взаємодіють один з одним у політичному контексті [16].

Міжгрупові відносини можуть бути класифіковані за різними критеріями. Один з основних критеріїв – це характер відносин. Міжгрупові відносини можуть бути:

- 1) Конкурентними. У конкурентних відносинах групи змагаються за ресурси, статус або владу.

2) Кооперативними. У кооперативних відносинах групи працюють разом для досягнення спільної мети.

3) Індиферентними. У індиферентних відносинах групи не мають особливих відносин один з одним.

Інший важливий критерій – це ступінь позитивності або негативності відносин. Міжгрупові відносини можуть бути:

1) Позитивними. У позитивних відносинах групи мають позитивне ставлення один до одного.

2) Негативними. У негативних відносинах групи мають негативне ставлення один до одного.

Вплив міжгрупових відносин на англомовний політичний дискурс

Міжгрупові відносини мають значний вплив на англомовний політичний дискурс. Вони визначають, які теми обговорюються в політичному дискурсі, а також форми і методи цього обговорення.

Міжгрупові відносини можуть впливати на англомовний політичний дискурс у різних напрямках. Наприклад, вони можуть:

1) Формувати суспільну думку. Міжгрупові відносини можуть впливати на те, як люди сприймають певні політичні питання. Наприклад, якщо міжгрупові відносини між певними групами є негативними, то люди з цих груп можуть бути менш схильними підтримувати політичні рішення, які вигідні іншим групам.

2) Сприяти або перешкоджати політичним змінам. Міжгрупові відносини можуть впливати на те, чи будуть підтримані політичні зміни. Наприклад, якщо міжгрупові відносини між певними групами є позитивними, то ці групи можуть бути більш схильними підтримувати політичні зміни, які вигідні їм усім.

3) Збільшувати або зменшувати поляриність політичного дискурсу. Міжгрупові відносини можуть впливати на те, наскільки поляризованим є політичний дискурс. Наприклад, якщо міжгрупові відносини між певними

групами є негативними, то це може призвести до більш поляризованого політичного дискурсу [144].

Приклади міжгрупових відносин в англомовному політичному дискурсі

В англомовному політичному дискурсі можна знайти багато прикладів міжгрупових відносин. Одним з таких прикладів є відносини між етнічними групами. Наприклад, у США міжгрупові відносини між чорношкірими та білими американцями є складними і часто негативними. Цей фактор впливає на те, як ці групи сприймають різні політичні питання, такі як питання расизму, бідності та поліції.

Іншим прикладом є відносини між соціальними класами. Наприклад, у Великобританії міжгрупові відносини між робітничим класом та середньою класою є досить напруженими. Цей фактор впливає на те, як ці групи сприймають різні політичні питання, такі як питання податків, охорони здоров'я та освіти.

Отже, міжгрупові відносини є важливим елементом англомовного політичного дискурсу. Вони визначають, як люди взаємодіють один з одним у політичному контексті. Міжгрупові відносини можуть впливати на англомовний політичний дискурс у різних напрямках, таких як формування суспільної думки, сприяння або перешкоджання політичним змінам, а також збільшення або зменшення полярності політичного дискурсу.

Іншим важливим методом дослідження політичного дискурсу є **контент-аналіз**. Контент-аналіз – це метод аналізу тексту, який фокусується на частоті виникнення певних слів, фраз або тем. Контент-аналіз дозволяє дослідникам виявити тенденції та зміни в політичному дискурсі.

Для дослідження сучасного англомовного політичного дискурсу контент-аналіз може бути використаний для аналізу таких джерел, як:

- **ЗМІ**, такі як газети, журнали, телебачення, радіо.
- **Соціальні мережі**.

Соціальні мережі стали важливою платформою для політичного дискурсу в англomовному світі. Вони дають можливість політикам і громадянам спілкуватися один з одним, обмінюватися інформацією та ідеями, а також мобілізувати людей на політичні дії.

Вплив соціальних мереж на англomовний політичний дискурс

Соціальні мережі мають значний вплив на англomовний політичний дискурс. Вони:

- 1) Демократизують політичний дискурс: Соціальні мережі дають можливість людям з будь-яким соціальним статусом і політичними переконаннями висловлювати свою думку.
- 2) Збільшують поляризацію: Соціальні мережі можуть призвести до поляризації політичного дискурсу, оскільки люди схильні оточувати себе людьми, які поділяють їхні політичні переконання.
- 3) Поширюють дезінформацію: Соціальні мережі можуть використовуватися для поширення дезінформації та пропаганди.
- 4) Змінюють характер політичних кампаній: Соціальні мережі відіграють все більш важливу роль у політичних кампаніях.

Переваги використання соціальних мереж в англomовному політичному дискурсі

Соціальні мережі мають ряд переваг для англomовного політичного дискурсу:

- 1) Дозволяють політикам спілкуватися з громадянами: Соціальні мережі дають можливість політикам спілкуватися з громадянами безпосередньо, без посередників у вигляді традиційних ЗМІ.
- 2) Дають можливість мобілізувати людей: Соціальні мережі можуть використовуватися для мобілізації людей на політичні дії, такі як протести, голосування або волонтерство.
- 3) Підвищують політичну обізнаність: Соціальні мережі можуть допомогти людям бути в курсі політичних подій.

Недоліки використання соціальних мереж в англomовному політичному дискурсі

Соціальні мережі також мають ряд недоліків:

1. Поширення дезінформації: Соціальні мережі можуть використовуватися для поширення дезінформації та пропаганди.
2. Поляризація: Соціальні мережі можуть призвести до поляризації політичного дискурсу, оскільки люди схильні оточувати себе людьми, які поділяють їхні політичні переконання.
3. Хейтспіч: Соціальні мережі можуть використовуватися для поширення мови ворожнечі та ненависті.
4. Кібербулінг: Соціальні мережі можуть використовуватися для цькування людей.

Отже, соціальні мережі – це потужний інструмент, який може використовуватися для покращення англomовного політичного дискурсу. Однак важливо знати про їхні недоліки, щоб використовувати їх максимально ефективно.

Приклади використання соціальних мереж в англomовному політичному дискурсі:

1. Дональд Трамп використовує Twitter, щоб спілкуватися з своїми прихильниками і критикувати своїх опонентів.
2. Рух Black Lives Matter використовує соціальні мережі для мобілізації людей на протести.

Важливо зазначити, що вплив соціальних мереж на англomовний політичний дискурс все ще досліджується.

Вибір методів дослідження залежить від конкретних цілей дослідження та доступних джерел. Для дослідження особливостей сучасного англomовного політичного дискурсу доцільно використовувати комплексний підхід, який включає в себе використання різних методів. Це дозволить

отримати більш глибоке та всебічне розуміння цієї складної соціальної практики.

У нашій дисертації ми плануємо використовувати такі методи дослідження:

- **Дискурс-аналіз** політичних виступів, законів та інших документів.

Дискурс-аналіз – це метод дослідження, який використовується для вивчення мови в контексті її використання. Він фокусується на тому, як мова використовується для створення значень, впливу на інших людей та досягнення певних цілей [82].

В контексті англomовного політичного дискурсу дискурс-аналіз може використовуватися для вивчення таких питань:

Як політики використовують мову, щоб переконати та мобілізувати своїх прихильників?

Які риторичні прийоми використовуються в політичних промовах і текстах?

Як мова використовується для конструювання ідентичності та позиціонування політиків?

Як мова використовується для легітимації політичних рішень?

Дискурс-аналіз може допомогти нам краще зрозуміти, як мова використовується в політичній сфері, і як вона може впливати на нашу думку та поведінку [82].

Ось деякі з ключових стилістичних особливостей англomовного політичного дискурсу:

- 1) Використання риторичних прийомів: Політики часто використовують риторичні прийоми, такі як метафори, порівняння, анафори та епіфори, щоб зробити свої промови більш переконливими та запам'ятовуються [66].

2) Апеляція до емоцій: Політики часто намагаються викликати емоції своїх слухачів, використовуючи емоційно забарвлену мову, розповіді та особисті історії.

3) Використання простих і зрозумілих слів: Політики часто використовують прості і зрозумілі слова, щоб їхні промови могли бути зрозумілими для якомога більшої аудиторії.

4) Повторення ключових фраз: Політики часто повторюють ключові фрази, щоб підкреслити свої основні меседжі.

5) Використання гумору: Політики іноді використовують гумор, щоб зробити свої промови більш цікавими та привабливими для аудиторії.

Дискурс-аналіз – це цінний інструмент для вивчення англomовного політичного дискурсу. Він може допомогти нам краще зрозуміти, як політики використовують мову, щоб переконати та мобілізувати своїх прихильників, а також як мова може впливати на нашу думку та поведінку [62].

- **Інтерв'ю** з політиками, журналістами та експертами [24].

Інтерв'ю – це поширений жанр англomовного політичного дискурсу, який використовується для:

1. Отримання інформації від політиків: Інтерв'юери можуть ставити політикам запитання про їхні позиції з актуальних питань, плани на майбутнє та особисте життя.
2. Презентації політиків: Політики можуть використовувати інтерв'ю, щоб представити себе та свої ідеї широкій аудиторії.
3. Переконання та мобілізації виборців: Політики можуть використовувати інтерв'ю, щоб переконати людей проголосувати за них або підтримати їхні політики.

Отже, ці методи дозволяють нам вивчити такі аспекти сучасного англomовного політичного дискурсу, як:

- **Риторика**, яка використовується політиками для створення певного уявлення про себе, свою групу та інших груп.

- **Ідеологічні конструкти**, які використовуються політиками для обґрунтування своїх позицій.

- **Міжгрупові відносини**, які формуються в політичному дискурсі.

Ми вважаємо, що такий комплексний підхід дозволить нам отримати глибоке та всебічне розуміння особливостей сучасного англомовного політичного дискурсу.

Висновки до першого розділу

Отже, англомовний політичний дискурс як вид дискурсу – це не просто текст, це текст, що живе і діє в реальному світі. Це текст, який спрямований на досягнення певної мети, який є результатом взаємодії мовних та різних факторів (психологічний фактор, прагматичний фактор та когнітивний фактор). Дискурс – це текст, який створює нові реалії.

Політика та політичний дискурс – це потужний інструмент, який може формувати суспільство. Вона може використовуватися для вирішення проблем, досягнення цілей і навіть зміни уявлень людей про світ. Вплив політики може бути як позитивним, так і негативним.

Отже, маніпуляція в англомовному політичному дискурсі – це слово з негативним відтінком, але в дійсності вона присутня у всіх мовних висловлюваннях. Будь-яка успішна комунікація – це маніпуляція, навіть якщо вона не має негативних наслідків.

Як висновок, ми можемо сформулювати наше власне, авторське визначення терміну маніпуляція в контексті англомовного політичного дискурсу. Отже, маніпуляція – це одна з форм проблеми смерті та безсмертя особистості, яка проявляється у свідомому та/чи позасвідомому бажанні впливати на інших людей за допомогою англомовного політичного дискурсу

та інших видів дискурсу з метою підкорити інших індивідів своїй волі, егоїстичним намірам та егоцентричним бажанням.

Фактор «свій – чужий» є основою політичного дискурсу. Він виражає, як люди бачать себе та інших.

Фактор «свій – чужий» може бути використаний для створення спільності або розколу. У позитивному контексті він може об'єднувати людей навколо спільних цінностей. У негативному контексті він може розпалювати ненависть та ворожнечу.

У сучасному англомовному політичному дискурсі фактор «свій – чужий» стає все більш важливим. Це пов'язано з такими факторами, як глобалізація, зростання імміграції та поширення радикальних ідей.

Дослідження стилістичних особливостей англомовного політичного дискурсу може допомогти нам краще зрозуміти, як політики:

- Побудувати свій імідж: Політики використовують мову, щоб представити себе в певному світлі, наприклад, як компетентного лідера, захисника певних цінностей або людину з народу.
- Переконати та мобілізувати виборців: Політики використовують риторичні прийоми, щоб змусити людей проголосувати за них або підтримати їхні політики.
- Вплинути на громадську думку: Політики можуть використовувати мову, щоб вплинути на думку людей з актуальних питань.

Розділ 2. ЛІНГВІСТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

2.1. Англомовний політичний дискурс як проблема лінгвістики

Політична мова – це вершина усної публічної комунікації. За В. Петренка політична мова є складним і різноаспектним явищем, що має багато виявів та особливостей, що унеможливають його однозначне розуміння. Існує чимало підходів до трактування поняття політичної мови, що, в значній мірі, обумовлено міждисциплінарним характером її дослідження [19].

Можна погодитися з автором. Дискурсивна лінгвістика виникла завдяки тому, що дослідники почали розглядати мову не як статичну систему, а як інструмент соціальної взаємодії.

«Згідно з ван Дейком (Dijk 1981), дискурс - це «комунікативна подія» (“communicative event”). Як комунікативна подія дискурс не мислимий без учасників спілкування, що передбачає їхню взаємодію у соціальних ситуаціях. І.Р. Гальперін (1968), даючи визначення понад фразову єдність, наводить ряд його синонімів, до яких потрапляє і термін «дискурс».

В. Долгіх тлумачить дискурс із позиції прагмалінгвістики як взаємодію учасників, при якій вони обмінюються інформацією, впливають один на одного та використовують різні комунікативні стратегії, які проявляються як у словесній, так і у невербальній формі у процесі спілкування [5].

Отже, дискурс – це інструмент соціальної взаємодії, який дозволяє учасникам спілкування обмінюватися інформацією, впливати один на одного та досягати своїх цілей.

Дискурс-аналіз – це метод дослідження мови в контексті, який був запропонований Зеллігом Харрісом. Він розглядає мову не як сукупність

окремих пропозицій, а як складну систему, яка функціонує в певному культурному контексті [103].

На думку дослідника Є. Бакумової, характеристики політичного дискурсу безпосередньо залежать від політичної орієнтації того, хто говорить: чим сильніша ідеологічна орієнтація виступаючого політика, тим яскравіше виявляються особливості його комунікативної поведінки. Є. Бакумова виділяє такі критерії опису структури політичного дискурсу: ступінь емоційності/раціональності, ступінь метафоричної насиченості та образності, особливості вираження оцінки та прояви вербальної агресії, специфічний набір ідеологем. Дослідник підрозділяє політичні тексти відповідно до ступеня їхньої емоційності/раціональності на агресивні, епатичні та енергійні.

Л. Лукіна політичний дискурс розглядає як особливий тип мовної комунікації, який відбувається в політичному контексті. Він характеризується сукупністю текстів, що стосуються політики, та спрямований на питання завоювання, утримання та використання державної влади [12].

Як зазначає Ж. Сафаров, досліджував структуру дипломатичного дискурсу, його риси виявляються як і комунікативно-прагматичних характеристиках тексту, і у принципах внутрішньої будови. Тексти дипломатичних документів мають властивість попередньо підготовленого дискурсу, що є показником високого рівня формальності, підвищеної уваги автора до мовної виразності. Основним стильовим показником такого типу текстів є логічність викладу, досягненню якої сприяє застосування ускладненого синтаксису. У всіх жанрах дипломатичного дискурсу відзначається велика кількість складних та складнопідрядних речень, вживання великої кількості пасивних конструкцій. «Головним граматичним засобом, що забезпечує логічну послідовність і спаяність між структурними частинами ... є причетні та герундіальні обороти.

Отже, дипломатичний дискурс, характеризується підвищеною номінальністю, використанням термінологічної лексики та фразеології, а також інтернаціоналізмами. Ці характеристики також є характерними для політичного дискурсу.

Політичним дискурсом можна вважати особливий вид дискурсу, який реалізується у сфері внутрішньополітичної та зовнішньополітичної діяльності. Складність політичного спілкування полягає в тому, що політики можуть використовувати різні мови, варіанти мови та мовні коди.

Англомовний політичний дискурс як проблема лінгвістики полягає в лінгво-стилістичних особливостях англомовної мови політиків.

Поняття «політична мова» використовують у вузькому розумінні як мову промов політичних діячів, адміністративну мову. У широкому розумінні, із позиції В. Долгих, тлумачиться як будь-яке мовне висловлення, яке містить інформацію про політику, або текст, що наповнений виразами, які є характерними для політичних діячів [5]. На думку А. Стадній, політична мова – це відхилення від національної мови, яке використовується як у усній, так і в писемній формі у політичній сфері. Політична мова взаємодіє з загальною мовою, оскільки багато політичних термінів використовуються у повсякденному мовленні, а загальноживана лексика, просторіччя, жаргонізми широко функціонують у мові політики [31].

Отже, політична мова – це вид усної публіцистики, який має свої особливості. Політик, на відміну від лектора, не може вимагати уваги аудиторії, тому він повинен заслужити її. Тривалість політичного виступу обмежена, тому політик повинен чітко формулювати свої тези та використовувати ефективні мовні засоби впливу.

«За важливістю ролі переконання політичному виступу, можливо, не поступається лише рекламна презентація. Водночас політичний виступ охоплює ширше коло цілей, у тому числі рекламних. «Політична мова – будь-

яка політична мова на саму вузькоспеціальну тему, яка може бути зрештою використана у внутрішньополітичних цілях» [106].

На думку англійського соціолога Д. Уоттса, термін політичне спілкування (political communication) використовується для позначення всіх засобів, за допомогою яких інформація передається від політиків чи правлячих людей до тих, на кого вони мають вплив чи ким керують [143].

Раніше політичні промови передбачали пряме звернення до аудиторії, але зараз більшість політиків рідко вступають у «живе» спілкування з громадянами та виборцями. Замість цього, комунікація відбувається опосередковано через засоби масової інформації. Це характерна риса сучасного політичного дискурсу Філатова [44].

Можна дійти до висновку, що **політична мова** – це складний комунікативний феномен, який має важливу роль у формуванні громадської думки. Вона подібна до реклами тим, що її мета – переконати аудиторію у чомусь. Однак політична мова може мати ширший спектр цілей, включаючи пропагування ідей, формування громадської думки та навіть інформування.

«Для розгляду лінгво-стилістичних особливостей політичного мовлення необхідно звернутися до функціональної стилістики. Основи функціональної стилістики було закладено у працях А. Пешковського, Л. Щерби, В. Виноградова, Г. Вінокура та інших вчених у першій половині 20 століття.

Функціональна стилістика, на відміну від традиційної, яка зосереджувалась на книжково-письмовому мовленні, робить акцент на вивченні мовлення. Функціональна стилістика не так сильно акцентує увагу на свідомому використанні людиною стилістичних засобів у розмовній мові, порівняно з традиційною стилістикою, яка ґрунтувалася на цьому принципі. [47].

Отже, **традиційна стилістика зосереджувалася на вивченні книжково-письмового мовлення, вважаючи його єдиним нормативним.**

Функціональна стилістика, навпаки, розглядає всі види мовлення, у тому числі розмовне. Традиційна стилістика вважала, що мовні засоби завжди використовуються людиною свідомо, а функціональна стилістика не робить таких припущень [144].

«Існує також вужче поняття терміна «стиль» як індивідуального стилю мовлення, манери викладу та презентації, авторського стилю. У цьому значенні поняття стиль часто застосовується до усних презентацій: “Each writer's style is unique and reflects their personality profoundly. The key is to inspire all writers to cultivate their distinctive styles” [74].

Багато дослідників відзначають, що інтонація може бути важливою характеристикою для визначення різних стилів мовлення. Ця теза ґрунтується на основі фоностилістики як науки, що вивчає фонетичні явища та процеси з погляду стилістики. Багато вітчизняних учених виділяють такі інтонаційні стилі: інформаційний, науковий, декламаційний, публіцистичний та розмовний стилі. В основі цієї класифікації лежить припущення, що існує три способи передачі в процесі комунікації:

- а) інтелектуальна передача інформації;
- б) передача інформації з допомогою емоцій;
- в) передача інформації з допомогою спонукання [44].

Отже, інтонація є важливим засобом вираження стилістичних особливостей мови. Вона може нести інформацію про мету спілкування, адресанта, адресата та характер інформації.

Головною метою публічного виступу є вплив на аудиторію та її переконанні. Оратор використовує для цього аргументи та емоції, а також пряме звернення до аудиторії [11].

Л. Цеплітіс та Н. Катлане розуміють під громадською мовою такий вид усного спілкування, котрій характерні такі елементи мовної ситуації:

1. численна аудиторія,
2. офіційна обстановка.

Слід зазначити, що публічна мова спрямована на масову аудиторію та несе в собі суспільну важливість. Тому її якість підлягає більш високим вимогам, ніж у звичайному мовленні. Питання якості публічної промови часто зводиться до вимоги її виразності/ Виразність включає чутливість, зрозумілість, направленість, можливість зацікавлювати та відповідність літературним мовним нормам [136].

Чутність мови – це здатність слухача зрозуміти її з першого разу. Вона залежить від таких фонетичних компонентів, як гучність, тембр і ритмічна організація.

Ефективність публічного виступу визначається тим, наскільки промовець розуміє свою аудиторію та враховує її особливості. Важливо користуватися мовними засобами, які будуть зрозумілі та доступні слухачам. При цьому необхідно правильно організувати структуру виступу, враховуючи особливості сприйняття мовлення на слух [44].

Порушувати інтерес може лише мова, що містить у собі нову, корисну інформацію для слухачів. З іншого боку, сильним чинником порушення інтересу є її щира емоційність.

Можна погодитися з автором. **Дійсно, цілеспрямованість промови – це вміння оратора використовувати мовні засоби для досягнення певної мети в конкретній мовній ситуації.**

«Відомий англійський письменник Дж. Орвелл початку 20-го століття виділив п'ять основних правил усного публічного виступу:

1. Перед плануванням тексту виступу необхідно визначити тип аудиторії, перед якою він проходитиме. Це допоможе встановити необхідний для цієї аудиторії стиль мови та зрозуміти наскільки детально та глибоко слід висвітлювати проблему.

2. Намагайтеся завжди використовувати в реченні логічний підмет у позиції присудка.

3. Підбирайте найточніші дієслова для опису дії. Уникайте дієслів, що потребують обставин. Це необхідно, щоб забезпечити точність висловлювання. Якщо Ви використовуєте образні вирази, переконайтеся, що вони адекватно передають зміст висловлювання [79].

Отже, щоб виступ був успішним, важливо враховувати аудиторію, перед якою він проходитиме. Це допоможе оратору підібрати відповідний стиль мови та рівень деталізації інформації. Адже, аудиторія – це ключ до успіху публічного виступу. Розуміння її потреб допоможе оратору підібрати правильний тон і рівень складності матеріалу.

В усному політичному виступі, так само як і в деяких інших формах ораторських виступів, виокремлюються такі структурні компоненти:

- а) вступ;
- б) основна частина;
- в) закінчення.

Вступ охоплює вітання до аудиторії та вступні відомості щодо змісту та головних ідей виступу.

У основній частині висувуються основні ідеї виступе і здійснюється виклад матеріалу, що підкріплює ці ідеї. Таким чином, політичний виступ, як і інші види публічної мови, має рамкову структуру (framing).

У заключній частині впливають висновки, певне місце тут також можуть займати відповіді на запитання аудиторії, наприклад, якщо це парламентський виступ/

З цього можна зробити висновок, що **політичні виступи**, як і інші види публічної мови, мають чітку структуру. Вони починаються з вступу, в якому оратор знайомить аудиторію з темою виступу та його метою. Потім слідує основна частина, в якій викладаються основні ідеї виступу та надаються аргументи на їх підтримку. У заключній частині оратор підсумовує свої думки та робить висновки.

Є кілька характерних ознак політичної комунікації, які відрізняють її від інших форм спілкування. Загальне враження від політичної промови формується також за допомогою відбору термінології. Вибір слів у політичному виступі має бути особливо ретельним, оскільки він може мати значний вплив на сприйняття аудиторією виступаючого. Словники політичних термінів допомагають уникнути семантичної плутанини та нерозуміння, які можуть виникнути при перекладі політичних текстів.

Л. Лукіна зауважує, що у політичному дискурсі ефективно досягається мета дискурсивного плану, яка може включати інформування, звернення з проханням, переконання, вплив на аудиторію тощо. Також можуть досягатися загальні соціальні цілі, такі як становлення або підтримання статусу політика. Використання політичного дискурсу у політичній діяльності відіграє важливу роль у збереженні іміджу політика та формуванні його свідомості та поведінки. Ця ефективність досягається не лише за рахунок приведення нової інформації, але також через використання мовних засобів, що виокремлюють нові аспекти загальновідомої інформації. Влада завжди використовує вплив з метою пропаганди своїх ідей, переважно шляхом політичної комунікації. Ця комунікація опосередковується політичним дискурсом, який відображає своєрідність і залежить від історичних умов і національних особливостей [12].

Політичні виступи, на нашу думку, не завжди є суто публіцистичними. У них можуть зустрічатися елементи розмовного, офіційно-ділового, художнього та навіть академічного стилів.

Розмовна мова може бути як монологічною, так і діалогічною. Інтерв'ю, наприклад, часто складаються з діалогу, але можуть включати й монологи.

Як зазначає Д. Мерфі, немає нічого поганого у використанні розмовної мови, за умови, що це використання доречно відповідно до ситуації. Однак на практиці розмовна мова часто використовується і в інших стилях промови

і навпаки, що дозволяє говорити про так зване змішання стилів мови в рамках одного превалюючого стилю. Елементи академічного стилю (наукового стилю) можуть бути присутніми у політичній мові, наприклад, якщо політик говорить про проблеми соціології та економіки. Елементи стилю художньої прози також можна часто зустріти в урочистих промовах політиків. Офіційно-діловий стиль у рамках політичної мови спостерігається в основному в її письмовому різновиді, особливо у військових та дипломатичних документах [85].

Отже, **англомовний політичний дискурс** – це складний мовний феномен, що поєднує в собі елементи різних стилів. Академічний стиль може використовуватися в політичних виступах, коли політик говорить про складні наукові проблеми. Художній стиль може використовуватися в урочистих промовах для створення емоційного ефекту. Офіційно-діловий стиль зустрічається в політичних документах, де важлива точність і лаконічність.

2.2. Проблема інтонаційного оформлення англomовного політичного дискурсу

Деякі дослідники вважають, що для оптимізації мовного впливу важливо обирати фонетичні засоби уважно. У зв'язку з цим вони пропонують створення нової дисципліни в рамках прагмалінгвістики, яку вони називають прагмафонетикою. Ця дисципліна дозволила б вивчити структуру та систему фонетичних засобів для здійснення мовного впливу.

Ще в античній риторичі зверталася увага на необхідність використання особливого роду фонетичних засобів, що допомагають досягти найбільшої переконливості мови. Наприклад, Аристотель і Цицерон приділяли велику увагу ритму ораторської мови.

Розглядаючи інтонаційні особливості англійської політичної мови, важливо чітко розуміти, що означає термін «інтонація». У зарубіжній лінгвістиці та деяких вітчизняних дослідженнях інтонація часто ототожнюється з мелодійним компонентом мови, що є вузьким підходом до цього явища.

Інтонація є одним із найважливіших засобів комунікації. Вона дозволяє передати значення слів та фраз, а також емоції та ставлення мовця. У політичному дискурсі інтонація відіграє особливо важливу роль, оскільки вона використовується для того, щоб переконати аудиторію, сформувані певне ставлення до певних подій чи явищ тощо.

Інтонація за тлумачним словником української мови подається як «ритміко-мелодійний лад мови, послідовна зміна висоти тону, сили й часу звучання голосу, що відбиває інтелектуальний та емоційно-вольовий зміст мовлення. Інтонація властива живій людській мові, така могутня сила, яка підпорядковує собі всі ритми й примушує їх щоразу служити цілком повному» [34].

Інтонація англійської політичної мови має ряд характерних особливостей. Одна з них – це використання високого тону. Високий тон використовується для того, щоб привернути увагу аудиторії, а також для того, щоб підкреслити важливість того, що говорить.

Один з ключових елементів паралінгвістики – це вимовна специфіка, яка включає фонацію, артикуляцію та просодію мовного повідомлення. Інтонаційна різноманітність мовного висловлювання може визначатися концептуальною установкою мовця. При цьому елементи просодичної структури не завжди рівноцінно передають коннотативні значення. Конотація тут розглядається як сума емоційно-оцінних компонентів, що супроводжують денотативне значення в реальному мовному акті та впливають на кінцеве сприйняття висловлювання.

Мовленнєвий вплив на інтонаційному рівні визначається експресивністю мови. Експресивність виявляється у специфіці просодичного оформлення певних мовних відрізків. Це може включати такі інтонаційні параметри, як темп, тон, динаміка, швидкість мови та паузи. Інтонаційні параметри, такі як темп, тон, динаміка, швидкість мови та паузи, зазвичай є об'єктом уваги лінгвістів у контексті ефективності мовного впливу. Лексико-граматична характеристика повідомлення та експресивність його вимови часто взаємопов'язані. Модально-емоційний зміст повідомлень, який відображає комунікативну мету, сприяє експресивності їхнього звучання.

Іншою характерною особливістю англomовного політичного дискурсу є використання ритміки. Ритм допомагає підтримати увагу аудиторії та зробити виступ більш переконливим. Для створення ритму в англomовному політичному дискурсі часто використовуються різні повтори, такі як повторення слів, фраз або риторичних запитань.

Також у англomовному політичному дискурсі часто використовуються паузи. Паузи можуть використовуватися для того, щоб підкреслити важливість того, що говориться, або щоб створити ефект очікування.

Ось кілька прикладів того, як використовується інтонація в англomовному політичному дискурсі:

- Високий тон.

Speaker: We will not be divided.

Intonated: We will not be divided.

У цьому прикладі високий тон використовується для того, щоб підкреслити важливість того, що говориться. Цей виступ є закликem до єдності, і високий тон допомагає зробити його більш переконливим [41].

- Ритм.

Speaker: The future of our country depends on it.

Intonated: The future of our country depends on it.

У цьому прикладі ритм створюється за допомогою повтору слів "future" і "country". Цей ритм допомагає зробити виступ більш енергійним і переконливим.

- Паузи.

Speaker: We will not give up.

Intonated: We will not give up.

У цьому прикладі пауза використовується для того, щоб підкреслити важливість того, що говориться. Цей виступ є заклик до боротьби, і пауза допомагає зробити його більш емоційним [41].

Інтонація є важливим інструментом, який використовується в англomовному політичному дискурсі для того, щоб переконати аудиторію, сформуванати певне ставлення до певних подій чи явищ тощо. Важливо розуміти особливості інтонаційного оформлення англomовного політичного дискурсу, щоб спілкуватися з політиками та розуміти їхні виступи.

Ось ще кілька аспектів, які можна розглянути в авторському тексті на цю тему:

- Роль інтонації в передачі емоцій у політичному дискурсі.
- Використання інтонації для створення емоційного зв'язку з аудиторією.
- Вплив інтонації на сприйняття аудиторією політичного дискурсу.

Ці аспекти дозволяють зробити текст більш глибоким і інформативним. Також можна використовувати різні мовні засоби та стилістичні прийоми для того, щоб зробити текст більш цікавим і захоплюючим. Наприклад, можна використовувати порівняння, метафори, риторичні запитання тощо.

Висновки до другого розділу

Англійська політична мова – це різновид публіцистики, яка має свої особливості. Вона повинна бути зрозумілою, доступною для сприйняття, цілеспрямованою та відповідати нормам літературної мови. Особливо важливими для політичної мови є функції переконання та впливу. Вони реалізуються за допомогою аргументації та емоційної експресії. Інтонація відіграє важливу роль у реалізації функції впливу в усному політичному мовленні.

Англомовний політичний дискурс – це потужний інструмент впливу на суспільство. Для досягнення цієї мети політики використовують різні мовні засоби, в тому числі інтонацію. Інтонація дозволяє створювати емоційний настрій, посилювати вплив на аудиторію та досягати бажаних результатів.

Інтонація є важливим засобом, який використовується в англомовному політичному дискурсі для того, щоб переконати аудиторію, сформуванати певне ставлення до певних подій чи явищ тощо. Однак існує ряд проблем, пов'язаних з інтонаційним оформленням англомовного політичного дискурсу. Ці проблеми ускладнюють вивчення, розуміння та використання інтонаційних особливостей англомовного політичного дискурсу.

Англомовний політичний дискурс – це мова, яка використовується в політичному контексті англомовними країнами. Він має ряд лінгвістичних характеристик, які відрізняють його від інших типів дискурсу.

Лексичні особливості

Англомовний політичний дискурс характеризується використанням:

- Термінології: Політичний дискурс містить багато термінів, які не використовуються в інших типах дискурсу.
- Евфемізмів: Евфемізми використовуються, щоб зробити неприємні або controversial теми більш прийнятними.

- **Перифрази:** Перифрази використовуються, щоб уникнути повторення слів.

- **Кліше:** Кліше – це стійкі вирази, які часто використовуються в політичному дискурсі.

Англомовний політичний дискурс характеризується використанням:

- **Складних речень:** Політичний дискурс часто містить складні речення з підрядними частинами.

- **Пасивного стану:** Пасивний стан використовується, щоб зробити текст більш об'єктивним.

- **Номіналізації:** Номіналізація – це процес перетворення дієслів у іменники.

Англомовний політичний дискурс характеризується використанням:

- **Переконливої мови:** Політичні оратори часто використовують переконливу мову, щоб переконати свою аудиторію в своїй правоті.

- **Емоційної мови:** Емоційна мова використовується, щоб вплинути на емоції аудиторії.

- **Гумору:** Гумор використовується, щоб зробити політичний дискурс більш цікавим.

Отже, англомовний політичний дискурс – це складний і багатогранний феномен, який має ряд лінгвістичних характеристик. Ці характеристики роблять політичний дискурс відмінним від інших типів дискурсу.

Розділ 3. ФІЛОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

3.1. Стилiстичнi особливостi англiомовного полiтичного дискурсу Джо Байдена

Для дослідження у третьому розділі взято декілька англiомовних полiтичних промов Дж. Байдена, президента США.

1. «November 25, 2022.

Even as the brave Ukrainian people continue to defend their democracy and freedom from Russia’s brutal aggression, we pause to also honor the victims of past injustices and horrors inflicted on Ukraine.

This November marks the anniversary of the Holodomor — “death by hunger.” During his regime, Joseph Stalin imposed harsh and repressive policies on Ukraine, including creating a deliberate famine in 1932-33 that caused millions of innocent Ukrainian women, men, and children to perish. We commemorate all the lives lost in this senseless tragedy, and we pay tribute to the resilience of the Ukrainian people who endured devastation and tyranny to ultimately create a free and democratic society.

This month, we remember the victims of the Holodomor. We reaffirm our steadfast commitment to Ukraine’s sovereignty and territorial integrity. And we honor the brave Ukrainian people who continue to courageously resist Russia’s assault on their democracy» [51].

Даний текст демонструє кілька цікавих стилістичних особливостей англiомовного полiтичного дискурсу президента США Джо Байдена:

Риторика єдності та солідарності: Байден постійно підкреслює єдність між США та Україною, використовуючи фрази на кшталт "brave Ukrainian people", "we honor the victims" та "our steadfast commitment to Ukraine's

sovereignty". Це спрямовано на зміцнення морального духу українців та демонстрацію підтримки з боку США.

Емоційна мова: Текст містить емоційно забарвлені слова та фрази, такі як "brutal aggression", "senseless tragedy", "deliberate famine", "devastation and tyranny", "courageously resist". Це допомагає створити співпереживання до українців та засудження дій Росії.

Історичні посилання: Згадування Голодомору як попереднього прикладу російської агресії додає історичного контексту та обґрунтовує необхідність підтримки України.

Контрастність: Автор контрастує героїчне протистояння українців із "brutal aggression" Росії, підкреслюючи моральну правоту українців.

Стислість та безпосередність: Текст короткий і чіткий, без надмірної риторики. Це відповідає стилю Байдена, який відомий своєю прямоотою та емпатією.

Лексика спільних цінностей: Слова на кшталт "democracy", "freedom", "tyranny" та "resilience" підкреслюють спільні цінності України та США, створюючи відчуття солідарності.

Конструкції минулого часу: Час минулий ("imposed", "perished", "remember", "commemorate") використовується як для визнання минулих страждань, так і для зазначення досягнення незалежності України.

Загалом, стилістичні особливості тексту відображають прагнення Байдена висловити підтримку Україні, засудити Росію та підкреслити важливість демократії та спільних цінностей.

2. «... October 7th, which was a sacred to — a sacred Jewish holiday, became the deadliest day for the Jewish people since the Holocaust. It has brought to the surface painful memories and scars left by a millennia of antisemitism and the genocide of the Jewish people.

The world watched then, it knew, and the world did nothing. We will not stand by and do nothing again. Not today, not tomorrow, not ever.

To those who are living in limbo waiting desperately to learn the fate of loved ones, especially to families of the hostages: You're not alone.

We're working with partners throughout the region, pursuing every avenue to bring home those who are being held captive by Hamas.

Advertisement

I can't speak publicly about all the details, but let me assure you: For me as the American president, there is no higher priority than the release and safe return of all these hostages.

To those who are grieving a child, a parent, a spouse, a sibling, a friend, I know you feel like there's that black hole in the middle of your chest. You feel like you're being sucked into it.

The survivor's remorse, the anger, the questions of faith in your soul.

Starting at — staring at that empty chair, sitting Shiva. The first Sabbath without them.

They are the everyday things — the small things that you miss the most.

The scent when you open the closet door. The morning coffee you shared together.

The bend in his smile, the perfect pitch of her laugh, the giggle of your little boy — the baby.

Advertisement

For those who have lost loved ones, this is what I know: They'll never be truly gone. There's something that's never fully lost: your love for them and their love for you.

And I promise you, you'll be walking along some days and say, "What would she or he want me to do?"

You'll smile when you pass a place that reminds you of them. That's when you know — when a smile comes to your lips before a tear to your eye — that's when you know you're going to fully make it.

That's what will give you the fortitude to find light in the darkest hours when terrorists believed they could bring down — bring you down, bend your will, break your resolve. But they never did, and they never will.

Instead, we saw incredible stories of heroism and courage of Israelis taking care of one another.

Neighbors forming watch groups to protect their kibbutz, opening their homes to shelter survivors.

Retired soldiers running into danger once again » [54].

Даний політичний текст Джо Байдена демонструє кілька цікавих стилістичних особливостей англomовного політичного дискурсу:

Оптимізм та стійкість: У тексті робиться акцент на подоланні труднощів та збереженні оптимізму навіть у тяжкі часи. Фрази на кшталт "smile", "light in the darkest hours", "fortitude" та "you're going to fully make it" спрямовані на підняття морального духу та надію.

Контраст світла та темряви: Автор використовує контраст між "світлом" і "найтемнішими годинами", символізуючи боротьбу між добром і злом. Це підкреслює серйозність загрози, але також силу, яка її долає.

Персональні звернення: Використання "you" створює атмосферу прямого звернення до аудиторії, роблячи повідомлення більш особистим та впливовим.

Емоційна мова: Слова "terrorists", "believe", "bring down", "bend your will", "break your resolve" викликають емоції страху та гніву, але також і героїзму.

Конкретні приклади: Згадування конкретних дій, як-от сусідська допомога та дії ветеранів, робить текст більш правдоподібним та наочним.

Використання оповідної структури: Розповідь про посмішку на тлі сліз створює образ людини, яка пережила горе, але залишається оптимістичною. Така структура робить текст більш цікавим та запам'ятовується.

Риторичні питання: Питання на кшталт "But they never did, and they never will" спонукають аудиторію до роздумів та підсилюють основне повідомлення.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на підняття морального духу, вселення надії та демонстрації сили та стійкості перед лицем тероризму.

3. «I just spoke with President Zelenskyu and shared with him that my Administration is authorizing an additional \$800 million in weapons, ammunition, and other security assistance to Ukraine. The Ukrainian military has used the weapons we are providing to devastating effect. As Russia prepares to intensify its attack in the Donbas region, the United States will continue to provide Ukraine with the capabilities to defend itself.

This new package of assistance will contain many of the highly effective weapons systems we have already provided and new capabilities tailored to the wider assault we expect Russia to launch in eastern Ukraine. These new capabilities include artillery systems, artillery rounds, and armored personnel carriers. I have also approved the transfer of additional helicopters. In addition, we continue to facilitate the transfer of significant capabilities from our Allies and partners around the world.

The steady supply of weapons the United States and its Allies and partners have provided to Ukraine has been critical in sustaining its fight against the Russian invasion. It has helped ensure that Putin failed in his initial war aims to conquer and control Ukraine. We cannot rest now. As I assured President Zelenskyu, the American people will continue to stand with the brave Ukrainian people in their fight for freedom» [51].

У даному англомовному політичному дискурсі Джо Байдена, можна виділити наступні стилістичні особливості:

Фактичність та конкретність: Текст значною мірою покладається на факти та цифри, наприклад, "\$800 million", "artillery systems", "artillery

rounds", "armored personnel carriers", "additional helicopters", підкреслюючи конкретні дії та підтримку, що надається Україні.

Прямолінійність та впевненість: Президент Байден використовує пряму мову та впевнені тони, заявляючи про підтримку України ("President Zelenskyu", "will continue", "assured President Zelenskyu", "stand with the brave Ukrainian people").

Акцент на ефективності: У тексті неодноразово підкреслено ефективність наданої допомоги ("devastating effect", "highly effective weapons systems", "critical in sustaining", "failed in his initial war aims").

Контрастність: Використовується контраст між цілями Путіна та успіхом українського опору ("initial war aims to conquer and control Ukraine", "failed", "fight for freedom").

Підкреслення солідарності: Фрази на кшталт "United States and its Allies and partners", "the American people will continue to stand with the brave Ukrainian people" виражають міжнародну підтримку Україні.

Мінімальне використання емоційної мови: На відміну від попередніх текстів, цей відрізняється більш стриманим використанням емоційної лексики. Акцент робиться на фактах та діях.

Орієнтація на майбутнє: Текст завершується позитивним поглядом на майбутнє ("continue", "stand with", "fight for freedom"), висловлюючи віру в перемогу України.

Загалом, стилістичні особливості тексту демонструють прагнення президента Байдена чітко донести інформацію про конкретну допомогу, яку США надають Україні, а також підкреслити солідарність та впевненість у її перемозі.

4. «Thank you. Thank you, thank you, thank you. It's good to be back. As Mitch and Chuck will understand, it's good to be almost home, down the hall. Anyway, thank you all.

Madam Speaker, Madam Vice President. No president has ever said those words from this podium. No president has ever said those words. And it's about time. The first lady, I'm her husband. Second gentleman. Chief justice. Members of the United States Congress and the cabinet, distinguished guests. My fellow Americans.

While the setting tonight is familiar, this gathering is just a little bit different. A reminder of the extraordinary times we're in. Throughout our history, presidents have come to this chamber to speak to Congress, to the nation and to the world. To declare war, to celebrate peace, to announce new plans and possibilities.

Tonight, I come to talk about crisis and opportunity. About rebuilding the nation, revitalizing our democracy, and winning the future for America. I stand here tonight one day shy of the 100th day of my administration. A hundred days since I took the oath of office, lifted my hand off our family Bible and inherited a nation — we all did — that was in crisis. The worst pandemic in a century. The worst economic crisis since the Great Depression. The worst attack on our democracy since the Civil War. Now, after just 100 days, I can report to the nation, America is on the move again. Turning peril into possibility, crisis into opportunity, setbacks to strength »[53].

У даному політичному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Джо Байдена:

Розмовний тон: Оратор звертається до аудиторії неформально, використовуючи фрази на кшталт "good to be back", "good to be almost home", "fellow Americans". Це створює відчуття близькості та довіри.

Історичні посилання: Посилання на минулих президентів та знакові історичні події ("No president has ever said those words", "war", "peace", "Civil War") надають виступу ваги та контексту.

Риторичні прийоми: Використання риторичних питань ("No president has ever said those words") та повторів ("crisis", "opportunity", "peril",

"possibility") підвищує емоційне забарвлення та запам'ятовуваність повідомлення.

Контрастність: Текст постійно протиставляє минуле сьогоденню ("hundred days since", "then", "now"), висвітлюючи прогрес, досягнутий адміністрацією.

Позитивне фокусування: Навіть коли згадуються кризи, акцент робиться на подоланні труднощів та досягненнях ("peril into possibility", "turning crisis into opportunity", "America is on the move again").

Використання цифрових даних: Згадування кількості днів ("hundred days") та історичних подій служить для конкретизації та достовірності повідомлення.

Звернення до різних груп: Президент звертається до різних аудиторій, використовуючи імена присутніх ("Mitch and Chuck") та загальні звернення ("fellow Americans").

Заключна цитата: Фраза "turning peril into possibility" служить ефективним підсумком та запам'ятовується аудиторією.

Загалом, стилістичні особливості тексту демонструють прагнення оратора встановити позитивний та оптимістичний тон, підкреслити досягнення адміністрації та висловити впевненість у майбутньому.

«And more than half of all the adults in America have gotten at least one shot. The mass vaccination center in Glendale, Ariz., I asked the nurse, I said, “What’s it like?” She looked at me, she said, “It’s like every shot is giving a dose of hope” was her phrase, a dose of hope.

A dose of hope for an educator in Florida, who has a child suffering from an autoimmune disease, wrote to me, said she’s worried — that she was worried about bringing the virus home. She said she then got vaccinated at a large site, in her car. She said she sat in her car when she got vaccinated and just cried, cried out of joy, and cried out of relief.

Parents seeing the smiles on the kids' faces, for those who are able to go back to school because the teachers and the school bus drivers and the cafeteria workers have been vaccinated. Grandparents, hugging their children and grandchildren, instead of pressing hands against the window to say goodbye. It means everything. Those things mean everything.

You know, there's still — you all know it, you know it better than any group of Americans — there's still more work to do to beat this virus. We can't let our guard down. But tonight, I can say, because of you, the American people, our progress these past 100 days against one of the worst pandemics in history has been one of the greatest logistical achievements, logistical achievements this country has ever seen. What else have we done in those first 100 days?

We kept our commitment, Democrats and Republicans, of sending \$1,400 rescue checks to 85 percent of American households. We've already sent more than 160 million checks out the door. It's making a difference. You all know it when you go home. For many people, it's making all the difference in the world.

A single mom in Texas who wrote me, she said she couldn't work. She said the relief check put food on the table and saved her and her son from eviction from their apartment. A grandmother in Virginia who told me she immediately took her granddaughter to the eye doctor, something she said she put off for months because she didn't have the money. One of the defining images, at least from my perspective, in this crisis has been cars lined up, cars lined up for miles. And not people just barely able to start those cars. Nice cars, lined up for miles, waiting for a box of food to be put in their trunk »[53].

На основі аналізу даного тексту, можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Джо Байдена:

Оповідання та анекдоти: Використання особистих історій з життя простих людей ("educator", "grandmother", "single mom") робить повідомлення більш емоційним та переконливим.

Цифрова інформація: Застосування конкретних цифр ("half of all adults", "160 million checks", "miles") надає текстові достовірності та вагомості.

Контрастність: Спікер протиставляє негативне минуле ("couldn't work", "couldn't afford", "cars lined up for food") з позитивним теперішнім ("dose of hope", "hugs", "making a difference").

Персональні звернення: Застосування "you" створює атмосферу прямого діалогу та посилює зв'язок з аудиторією.

Повторення ключових фраз: Використання повторів ("dose of hope", "more work to do", "making a difference") допомагає запам'ятати основні меседжи.

Метафори та образність: Фрази на кшталт "cars lined up, cars lined up for miles" створюють яскраві образи та емоційне забарвлення.

Апеляція до цінностей: Спікер звертається до спільних американських цінностей ("hope", "relief", "family", "achievement") для створення відчуття єдності.

Заключний акцент: Фокус на досягненнях ("greatest logistical achievement") та конкретних діях ("rescue checks", "food assistance") завершує виступ позитивним настроєм.

Загалом, стилістичні особливості промови Джо Байдена спрямовані на те, щоб викликати позитивні емоції в аудиторії, підкреслити досягнення адміністрації та обережно висловити оптимізм щодо майбутнього.

«I don't know about you, but I didn't ever think I would see that in America. And all of this is through no fault of their own. No fault of their own, these people are in this position. That's why the rescue plan is delivering food and nutrition assistance to millions of Americans facing hunger. And hunger is down sharply already.

We're also providing rental assistance — you all know this, but the American people, I want to make sure they understand. Keeping people from being evicted from their homes. Providing loans to small businesses that reopen and keep

their employees on the job. During these hundred days, an additional 800,000 Americans enrolled in the Affordable Care Act when I established a special sign-up period to do that — 800,000 in that period. We're making one of the largest one-time-ever investments, ever, in improving health care for veterans. Critical investments to address the opioid crisis. And maybe most importantly, thanks to the American Rescue Plan, we're on track to cut child poverty in America in half this year.

And in the process, while this is all going on, the economy created more than 1,300,000 new jobs in 100 days. More jobs in the first — more jobs in the first 100 days than any president on record. The International Monetary Fund — the International Monetary Fund is now estimating our economy will grow at a rate of more than 6 percent this year. That will be the fastest pace of economic growth in this country in nearly four decades. America's moving, moving forward. But we can't stop now.

We're in competition with China and other countries to win the 21st century. We're at a great inflection point in history. We have to do more than just build back better — than just build back, we have to build back better. We have to compete more strenuously than we have. Throughout our history, if you think about it, public investment in infrastructure has literally transformed America, our attitudes as well as our opportunities. The transcontinental railroad, interstate highways, united two oceans and brought a totally new age of progress to the United States of America» [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Джо Байдена:

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "didn't think I would see that", "no fault of their own", "hunger", "evicted", "critical" викликає співчуття до людей, що постраждали від кризи.

Контрастність: Спікер протиставляє негативне минуле ("hunger", "evicted") із запланованим позитивним майбутнім ("cutting child poverty", "moving forward").

Цифрова інформація: Застосування конкретних цифр ("millions", "800,000", "1,300,000", "6 percent") надає текстові достовірності та вагомості.

Персональні звернення: Застосування "you" та "the American people" створює атмосферу прямого діалогу та підкреслює зв'язок з аудиторією.

Повторення ключових фраз: Використання повторів ("rescue plan", "build back better", "moving forward") допомагає запам'ятати основні меседжи.

Історичні посилання: Посилання на минулі інвестиції в інфраструктуру ("transcontinental railroad", "interstate highways") показують важливість подібних дій для майбутнього.

Концепція «перемоги»: Спікер використовує мову конкуренції («competition», "win the 21st century"), щоб мотивувати аудиторію підтримувати його плани.

Заключний заклик до дії: Закінчення словами "we can't stop now" спонукає аудиторію підтримати подальші ініціативи.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб викликати позитивні емоції в аудиторії, підкреслити досягнення адміністрації та створити відчуття необхідності подальших дій.

«Universal public schools and college aid opened wide the doors of opportunity. Scientific breakthroughs took us to the moon. Now we're on Mars, discovering vaccines, gave us the internet and so much more. These are investments we made together as one country. And investments that only the government was in a position to make. Time and again, they propel us into the future. That's why I propose the American Jobs Plan, a once-in-a-generation investment in America itself. This is the largest jobs plan since World War II.

It creates jobs to upgrade our transportation infrastructure. Jobs modernizing our roads, bridges, highways. Jobs building ports and airports, rail corridors, transit

lines. It's clean water. And today, up to 10 million homes in America and more than 400,000 schools and child care centers have pipes with lead in them, including drinking water, a clear and present danger to our children's health. The American Jobs Plan creates jobs replacing 100 percent of the nation's lead pipes and service lines so every American can drink clean water.

In the process it will create thousands and thousands of good-paying jobs. It creates jobs connecting every American with high-speed internet, including 35 percent of the rural America that still doesn't have it. This is going to help our kids and our businesses succeed in the 21st century economy. And I'm asking the vice president to lead this effort, if she would, because I know it will get done » [53].

Можна виділити наступні стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу Джо Байдена у цьому тексті:

Історичні посилання: Спікер нагадує про минулі державні інвестиції та їхні позитивні наслідки ("moon", "vaccines", "internet"). Це створює зв'язок з минулим та підтримує історичну значимість плану.

Контрастність: Текст протиставляє минулі досягнення ("moon", "internet") із сьогоdnішніми проблемами ("lead pipes", "rural America without internet").

Цифрова інформація: Використання конкретних цифр ("10 million homes", "400,000 schools", "35 percent") надає текстові достовірності та вагомості.

Персональні звернення: Застосування "you" та "American" створює атмосферу прямого діалогу та підкреслює зв'язок з аудиторією.

Повторення ключових фраз: Використання повторів ("American Jobs Plan", "jobs", "clean water") допомагає запам'ятати основні меседжи.

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "once-in-a-generation", "clear and present danger", "help our kids succeed" викликає позитивні емоції щодо плану та занепокоєння щодо проблем.

Концепція об'єднання: Акцент на "together" та "investment as one country" підкреслює потребу в спільних діях.

Делегування обов'язків: Згадування віце-президента та доручення їй певної ролі ("I'm asking the vice president to lead this effort") створює образ співпраці та розподілу відповідальності.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію підтримати "American Jobs Plan" як важливе державне інвестування в майбутнє країни.

«It creates jobs, building a modern power grid. Our grids are vulnerable to storms, hacks, catastrophic failures — with tragic results, as we saw in Texas and elsewhere during the winter storms. The American Jobs Plan will create jobs that lay thousands of miles of transmission lines needed to build a resilient and fully clean grid. We can do that.

Look, the American Jobs Plan will help millions of people get back to their jobs and back to their careers. Two million women have dropped out of the work force during this pandemic. Two million. And too often, because they couldn't get the care they needed to care for their child or care for an elderly parent who needs help; 800,000 families are on the Medicare waiting list right now to get home care for their aging parent or loved one with disability. If you think it's not important, check out in your own district, Democrat or Republican. Democrat or Republican voters.

Their great concern, almost as much as the children, is taking care of an elderly loved one who can't be left alone. Medicaid contemplated it, but this plan is going to help those families and create jobs for our caregivers with better wages and better benefits, continuing a cycle of growth.

For too long we've failed to use the most important word when it comes to meeting the climate crisis: Jobs. Jobs. Jobs. For me, when I think climate change, I think jobs. The American Jobs Plan will put engineers and construction workers to work building more energy efficient buildings and homes. Electrical workers,

I.B.E.W. members, installing 500,000 charging stations along our highways so we can own the electric car market. Farmers, farmers planting cover crops so they can reduce the carbon dioxide in the air and get paid for doing it » [53].

На основі аналізу даного тексту, можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Джо Байдена:

Конкретні приклади: Спікер наводить конкретні цифри та приклади ("2 million women", "800,000 families", "500,000 charging stations", "farmers") для ілюстрації проблем та вигоди плану.

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "tragic results", "important", "failed", "climate crisis" викликає у аудиторії занепокоєння та бажання діяти.

Персональні звернення: Застосування "you" та "Democrat or Republican voters" створює атмосферу прямого діалогу та підкреслює, що проблема стосується всіх.

Контрастність: Текст протиставляє негативні наслідки бездіяльності ("failed", "climate crisis") із позитивними результатами реалізації плану ("jobs", "growth").

Повторення ключових фраз: Використання повторів ("jobs", "American Jobs Plan") допомагає запам'ятати основні меседжи.

Фокус на робочих місцях: Спікер неодноразово повторює слово "jobs", підкреслюючи економічні вигоди плану та його здатність створювати робочі місця.

Звернення до різних груп: Текст звертається до різних соціальних груп ("women", "caregivers", "electrical workers", "farmers"), демонструючи, що план принесе користь усім.

Апеляція до патріотизму: Використання фраз на кшталт "own the electric car market" підсилює почуття національної гордості та прагнення до економічного лідерства.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію підтримати "American Jobs Plan" як рішення для створення робочих місць, подолання економічних проблем, забезпечення догляду за літніми людьми та боротьби зі зміною клімату.

«Look, think about it. There is simply no reason why the blades for wind turbines can't be built in Pittsburgh instead of Beijing. No reason. None. No reason. So folks, there's no reason why Americans — American workers can't lead the world in the production of electric vehicles and batteries. There is no reason. We have the capacity. They're best-trained people in the world. The American Jobs Plan is going to create millions of good-paying jobs, jobs Americans can raise a family on. As my dad would then say, with a little breathing room. And all the investments in the American Jobs Plan will be guided by one principle: Buy American. Buy American.

And I might note parenthetically, that does not violate any trade agreement. It's been the law since the '30s, buy American. American tax dollars are going to be used to buy American products, made in America, to create American jobs. That's the way it's supposed to be, and it will be in this administration. And I made it clear to all my cabinet people, their ability to give exemptions has been strenuously limited. It will be American products.

Now, I know some of you at home are wondering whether these jobs are for you. So many of you, so many of the folks I grew up with, feel left behind, forgotten, in an economy that's so rapidly changing — it's frightening. I want to speak directly to you, because if you think about it, that's what people are most worried about. Can I fit in?

Independent experts estimate the American Jobs Plan will add millions of jobs and trillions of dollars to economic growth in the years to come. It is an eight-year program. These are good-paying jobs that can't be outsourced. Nearly 90 percent of the infrastructure jobs created in the American Jobs Plan do not require a college degree. Seventy-five percent don't require an associate's degree. The

American Jobs Plan is a blue-collar blueprint to build America. That's what it is» [53].

Можна виділити наступні стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Повторення ключових фраз: Постійне повторення "no reason", "buy American", "American jobs" наголошує на основних меседжах.

Риторичні питання: Використання питань "Can I fit in?" спонукає аудиторію до роздумів та залучає її до діалогу.

Контрастність: Текст протиставляє негативне теперішнє ("left behind", "forgotten") із позитивним майбутнім, яке обіцяє план ("millions of jobs", "economic growth").

Простий та розмовний стиль: Використання сленгу ("folks", "dad would then say") створює відчуття близькості та неформальності.

Апеляція до патріотизму: Акцент на "American", "buy American" підсилює почуття національної гордості та прагнення до економічного лідерства.

Конкретні приклади: Застосування цифр ("millions", "trillions", "90%", "75%") надає текстові достовірності та вагомості.

Звернення до конкретних груп: Текст звертається до робітничого класу ("blue-collar"), безробітних ("left behind"), а також згадує батька президента ("dad"), створюючи відчуття співпереживання та розуміння проблем.

Запевнення та впевненість: Вирази на кшталт "I made it clear", "will be American products" демонструють впевненість президента у можливості реалізації плану.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію підтримати "American Jobs Plan" як рішення для створення робочих місць для простих американців, зростання економіки та посилення позицій США на світовому ринку.

Важливо пам'ятати, що аналіз політичного дискурсу є суб'єктивним, і інші експерти можуть виділити інші стилістичні особливості.

Окрім відмінностей між цими трьома політиками, можна сказати, що дискурс Байдена в цьому тексті демонструє певні спільні риси з Трампом, зокрема, використання простих речень, повторів та патріотичної риторики. Однак відрізняється від нього відсутністю агресивної тональності та принизливих слів.

З дискурсом Джонсона цей текст зближує акцент на робітничому класі та економічному націоналізмі, але відрізняється більш конкретними цифрами та статистикою.

«And I recognize something I've always said, in this chamber and the other, good guys and women on Wall Street. But Wall Street didn't build this country. The middle class built the country. And unions built the middle class. So that's why I'm calling on Congress to pass the Protect the Right to Organize Act, the PRO Act, and send it to my desk so we can support the right to unionize.

And by the way, while you're thinking about sending things to my desk, let's raise the minimum wage to \$15. No one, no one working 40 hours a week, no one working 40 hours a week should live below the poverty line. We need to ensure greater equity and opportunity for women. And while we're doing this, let's get the Paycheck Fairness Act to my desk as well. Equal pay. It's been much too long. And if you wonder whether it's been too long, look behind me.

And finally, the American Jobs Plan will be the biggest increase in nondefense research and development on record. We'll see more technological change — and some of you know more about this than I do — we'll see more technological change this the next 10 years than we saw in the last 50. That's how rapidly artificial intelligence, and so much more, is changing. And we're falling behind the competition with the rest of the world.

Decades ago, we used to invest 2 percent of our gross domestic product in America, 2 percent of our gross domestic product in research and development.

Today, Mr. Secretary, that's less than 1 percent. China and other countries are closing in fast. We have to develop and dominate the products and technologies of the future. Advanced batteries, biotechnology, computer chips, clean energy.

The secretary of defense can tell you — and those of you who work in national security issues know, the defense department has an agency called DARPA, the Defense Advanced Research Projects Agency. The people who set up before I came here — and that's been a long time ago — to develop breakthroughs that enhance our national security. That's their only job. And it's a semi-separate agency, it's under the Defense Department. It's led to everything from the discovery of the internet to GPS and so much more. It's enhanced our security» [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Прямолінійність та простота: Текст використовує короткі речення, простий словник, а також звертається безпосередньо до аудиторії ("you", "look behind me"). Це створює враження чесності та доступності.

Контрастність: Спікер протиставляє "Wall Street" та "середній клас", щоб показати, хто справді будує країну. Також протиставляється минуле ("2% of GDP") із сьогоднішнім ("less than 1%"), щоб наголосити на необхідності змін.

Риторичні питання: Використання питань "No one... should live below the poverty line?" та "If you wonder whether it's been too long..." спонукає аудиторію до власних роздумів та підтримує залучення до теми.

Апеляція до патріотизму: Згадування "national security" та "competition with the rest of the world" пробуджує у слухачів почуття національної гордості та прагнення до лідерства.

Цифрова інформація: Застосування конкретних цифр ("15", "2%", "1%") надає текстові достовірності та обґрунтованості.

Історичні посилання: Нагадування про DARPA та її внески ("the discovery of the internet") демонструє важливість інвестицій у дослідження та розвиток.

Персональні звернення: Окрім "you" та "Mr. Secretary", текст згадує особистий досвід та відомі інституції ("DARPA"), створюючи відчуття зв'язку.

Заклик до дії: Вирази на кшталт "pass the Act", "send to my desk" та "let's raise" спонукають аудиторію підтримати конкретні законопроекти та рішення.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію підтримати пропозиції президента Байдена щодо підвищення мінімальної зарплати, збільшення інвестицій у дослідження та розвиток, а також захисту прав профспілок.

«The National Institutes of Health, the N.I.H, I believe, should create a similar advanced research projects agency for health. And that would — here's what it would do: It would have a singular purpose, to develop breakthroughs to prevent, detect and treat diseases like Alzheimer's, diabetes and cancer. I'll still never forget when we passed the cancer proposal in the last year as vice president, almost \$9 million going to N.I.H. You'll excuse the point of personal privilege. I'll never forget you standing, Mitch, and saying, name it after my deceased son. It meant a lot.

But so many of us have deceased sons, daughters and relatives who died of cancer. I can think of no more worthy investment. I know of nothing that is more bipartisan. So let's end cancer as we know it. It's within our power. It's within our power to do it.

Investments in jobs and infrastructure like the ones we're talking about, have often had bipartisan support in the past. Vice President Harris and I meet regularly in the Oval Office with Democrats and Republicans to discuss the jobs plan. And I applaud a group of Republican senators who just put forward their own proposal.

So let's get to work. I wanted to lay out, before the Congress, my plan, before we go to into the deep discussions.

I would like to meet with those who have ideas that are different, that they think are better. I welcome those ideas. But the rest of the world is not waiting for us. I just want to be clear, from my perspective, doing nothing is not an option. Look, we can't be so busy competing with one another that we forget the competition that we have with the rest of the world to win the 21st century» [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Персональні історії: Президент Байден ділиться емоційною історією про втрату сина від раку ("You'll excuse the point of personal privilege") та згадує інших людей, що постраждали від цієї хвороби, створюючи зв'язок з аудиторією на особистому рівні.

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "never forget", "worthy investment", "within our power" має зачепити емоції та співчуття слухачів.

Заклик до дії: Звернення "Let's end cancer", "Let's get to work" безпосередньо спонукають до конкретних дій.

Контрастність: Текст протиставляє "нас" із "рештою світу", наголошуючи на необхідності співпраці перед міжнародною конкуренцією.

Звернення до різних політичних сил: Спікер згадує зустрічі з представниками обох партій ("Democrats and Republicans"), а також вітає пропозицію республіканських сенаторів, виступаючи за двопартійне співробітництво.

Апеляція до патріотизму: Виклик "win the 21st century" пробуджує у слухачів почуття національної гордості та прагнення до лідерства.

Відкритість до діалогу: Фрази "I welcome those ideas" та "I would like to meet with those who have ideas" демонструють готовність президента розглядати альтернативні пропозиції.

Застереження від бездіяльності: Ствердження "doing nothing is not an option" наголошує на гостроті проблеми та необхідності її вирішення.

Загалом, стилістичні особливості тексту президента Байдена спрямовані на те, щоб викликати позитивні емоції, підкреслити серйозність проблеми раку, закликати до двопартійної співпраці та спільних дій для подолання цієї хвороби.

«Secretary Blinken can tell you, I spent a lot of time with President Xi — traveled over 17,000 miles with him, spent over 24 hours in private discussions with him. When he called congratulate, we had a two-hour discussion. He's deadly earnest on becoming the most significant, consequential nation in the world. He and others, autocrats, think that democracy can't compete in the 21st century with autocracies, because it takes too long to get consensus.

To win that competition for the future, in my view, we also need to make a once-in-a-generation investment in our families and our children. That's why I introduced the American Families Plan tonight, which addresses four of the biggest challenges facing American families and, in turn, America. First is access to good education. This nation made 12 years of public education universal in the last century. It made us the best-educated, best-prepared nation in the world. It's, I believe, the overwhelming reason that propelled us to where we got in the 20th century» [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Конкретні факти та цифри: Згадування "17,000 miles", "24 hours", "12 years" надає текстові достовірності та вагомості.

Персональні досвіди: Спікер посилається на зустрічі з іншими лідерами (Xi Jinping) та власний досвід (подорожі), створюючи відчуття авторитетності та обізнаності.

Контрастність: Текст протиставляє "демократію" та "автократію", а також минуле ("20th century") із сьогоденням, наголошуючи на необхідності змін та конкуренції.

Апеляція до патріотизму: Використання фраз "best-educated, best-prepared nation" та "win that competition for the future" пробуджує у слухачів почуття національної гордості та бажання бути першими.

Структурованість та логічність: Розподіл плану на чотири пункти ("four of the biggest challenges") полегшує засвоєння інформації аудиторією.

Звернення до різних груп: Текст торкається теми освіти ("American families", "children"), підкреслюючи її важливість для всіх верств населення.

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "deadly earnest", "challenges", "win" створює відчуття серйозності ситуації та необхідності діяти.

Історичні посилання: Нагадування про важливість освіти в минулому ("20th century") демонструє її довгострокову цінність для країни.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію підтримати "American Families Plan" як інвестицію в майбутнє Америки, зокрема, через покращення освіти для всіх американських сімей та дітей.

«But the world's caught up, or catching up. They're not waiting. I would say parenthetically, if we were sitting down and put a bipartisan committee together and said, OK, we're going to decide what we do in terms of government providing for free education, I wonder whether we'd think, as we did in the 20th century, that 12 years is enough in the 21st century. I doubt it. Twelve years is no longer enough today, to compete with the rest of the world in the 21st century. That's why my American Families Plan guarantees four additional years of public education for every person in America, starting as early as we can.

Our politics reporters. Times journalists are not allowed to endorse or campaign for candidates or political causes. That includes participating in rallies and donating money to a candidate or cause.

The great universities in this country have conducted studies over the last 10 years. It shows that adding two years of universal, high-quality preschool for every 3-year-old and 4-year-old, no matter what background they come from, puts them in the position of being able to compete all the way through 12 years and increases exponentially their prospect of graduating and going on beyond graduation.

Research shows, when a young child goes to school — not day care — they're far more likely to graduate from high school and go to college or something after high school. When you add two years of free community college on top of that, you begin to change the dynamic. We can do that. And we'll increase Pell Grants and invest in historical Black colleges and universities, tribal colleges, minority serving institutions. The reason is, they don't have the endowments »[53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Апеляція до авторитетів: Текст посилається на дослідження "великих університетів" ("studies over the last 10 years") та наукові дані ("Research shows"), додаючи їм ваги та достовірності.

Фокус на фактах та цифрах: Використання конкретних вікових груп ("3-year-old", "4-year-old") та кількісних показників ("two years", "exponentially") робить аргумент більш конкретним та обґрунтованим.

Контрастність: Текст протиставляє "школу" та "day care", наголошуючи на перевагах формальної освіти, а також порівнює ситуацію з університетами без великих ендаументів та іншими навчальними закладами.

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "compete", "dynamic", "change" створює відчуття можливості та позитивного впливу запропонованих змін.

Логічна структура: Текст розбитий на короткі абзаци та чітко переходить від одного аргументу до іншого, роблячи інформацію легшею для засвоєння.

Прямолінійність та простота: Текст використовує короткі речення та простий словник, уникаючи жаргону та занадто технічних термінів.

Звернення до різних груп: Згадування "historical Black colleges and universities", "tribal colleges", "minority serving institutions" демонструє адресність пропозиції до різних соціальних категорій.

Заклик до дії: Хоча текст прямо не закликає до чогось, він створює відчуття, що запропоновані зміни є можливими та необхідними.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію в користі розширення доступу до освіти для дітей та студентів, особливо з менш привілейованих груп, використовуючи для цього логічні аргументи, цифри та посилання на авторитетні джерела.

«Second thing we need, American Families Plan will provide access to quality, affordable child care. It will guarantee — what I'm proposing in legislation, it will guarantee that low- to middle-income families will pay no more than 7 percent of their income for high-quality care for children up to the age of 5. The most hard-pressed working families won't have to spend a dime.

Third, the American Families Plan will finally provide up to 12 weeks of medical leave, paid medical leave. We're one of the few industrial countries in the world — no one should have to choose between a job and a paycheck or taking care of themselves or their loved ones, or their parent or spouse or child.

And fourth, the American Family Plan puts directly into the pockets of millions of Americans. In March, we expanded a tax credit for every child in a family, up to \$3,000 per child if they're under 6 years of age — excuse me, under, over 6 years of age — and \$3,600 for children over 6 years of age. With two parents, two kids, that's \$7,200 in their pockets they're getting to help taking care of your family.

And that will help more than 65 million children and help cut child care poverty in half. We can afford it. We did that in the last piece of legislation we passed. Let's extend that child care tax credit at least through the end of 2025. The American Rescue Plan lowered health care premiums for nine million Americans who buy their coverage under the Affordable Care Act. I know that's really popular on this side of the aisle. But let's make that provision permanent so their premiums don't go back up.

In addition to my families plan, I'm going to work with Congress to address this year other critical priorities for American families. The Affordable Care Act has been a lifeline for millions of Americans, protecting people with pre-existing conditions, protecting women's health. The pandemic has demonstrated how badly, how badly it's needed. Let's lower deductibles for working families in the Affordable Care Act and let's lower prescription drug costs »[53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Фокус на конкретних цифрах та фактах: Текст часто згадує конкретні цифри та суми ("7 percent", "12 weeks", "\$3,000", "\$7,200", "65 million"), надаючи пропозиціям конкретності та вагомості.

Прямі обіцянки та гарантії: Використання фраз "will guarantee", "no one should have to choose", "we can afford it" створює відчуття впевненості та чіткості намірів.

Апеляція до емоцій: Спікер говорить про "hard-pressed working families", "loved ones", "taking care of your family", викликаючи співпереживання та звертаючись до особистих потреб аудиторії.

Контрастність: Текст протиставляє США іншим країнам ("one of the few industrial countries"), а також минуле ("we did that in the last piece of legislation") із сьогоденням та майбутнім, наголошуючи на необхідності змін.

Логічна структура: Перерахування чотирьох пунктів плану ("Second thing", "Third", "Fourth") та розгортання кожного з них робить інформацію структурованою та легкою для засвоєння.

Повторення: Фрази на кшталт "American Families Plan", "let's", "we can" повторюються, підкреслюючи ключові ідеї та заклики до дії.

Звернення до різних груп: Текст торкається тем охорони здоров'я ("health care", "deductibles", "prescription drug costs"), догляду за дітьми ("child care", "child care poverty") та податків ("tax credit"), роблячи його релевантним для різних верств населення.

Порівняння із ситуацією у Конгресі: Згадування "this side of the aisle" демонструє обізнаність політика з політичним ландшафтом.

«We know how to do this. The last president had that as an objective. We all know how outrageously expensive drugs are in America. In fact, we pay the highest prescription drug prices of anywhere in the world right here in America. Nearly three times, for the same drug nearly three times what other countries pay. We have to change that. And we can. Let's do what we talked about for all the years I was down here in this body, in Congress. Let's give Medicare the power to save hundreds of billions of dollars by negotiating lower drug prescription prices.

By the way, it won't just — it won't just help people on Medicare. It will lower prescription drug costs for everyone. And the money we save, which is billions of dollars, can go to strengthen the Affordable Care Act and expand Medicare coverage benefits without costing taxpayers an additional penny. It's within our power to do it. Let's do it now. We talked about it long enough, Democrats and Republicans. Let's get it done this year.

This is all about a simple premise: Health care should be a right, not a privilege, in America. So how do we pay for my jobs and family plan? I made it clear, we can do it without increasing the deficit. Let's start with what I will not do. I will not impose any tax increase on people making less than \$400,000. But it's

time for corporate America and the wealthiest 1 percent of Americans to just begin to pay their fair share. Just their fair share » [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "outrageously expensive", "do it now", "long enough", "fair share" створює відчуття невідкладності та необхідності змін.

Контрастність: Текст протиставляє США іншим країнам ("anywhere in the world"), а також "людей на Medicare" та "всіх", підкреслюючи несправедливість та можливість позитивних змін.

Простий та прямий стиль: Спікер уникає складної лексики та використовує короткі речення, роблячи мову доступною для широкої аудиторії.

Повторення: Фрази на кшталт "we can", "let's do it", "fair share" повторюються, підкреслюючи ключові ідеї та заклики до дії.

Апеляція до співпраці: Спікер звертається і до демократів, і до республіканців ("Democrats and Republicans"), закликаючи до спільних дій.

Історичні посилання: Згадування минулих обговорень ("all the years I was down here") демонструє послідовність політичної позиції.

Звернення до різних груп: Текст торкається тем охорони здоров'я ("prescription drug prices", "Medicare") та податків ("fair share"), роблячи його релевантним для різних верств населення.

Фокус на конкретних цифрах: Названо конкретний поріг доходу ("less than \$400,000") для звільнення від підвищення податків, додаючи переконливості пропозиції.

Контраст із попереднім президентом: Згадування попередньої адміністрації ("last president") та критика її політики позиціонує спікера як агента змін.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію підтримати пропозицію щодо зниження цін на ліки та збільшення податків для багатих. Спікер використовує емоційну мову, контрастність, просту мову, повторення та інші прийоми, щоб надати ваги своїм аргументам та закликам до дії.

«Sometimes I have arguments with my friends in the Democratic Party. I think you should be able to become a billionaire or a millionaire. But pay your fair share. Recent studies show that 55 of the nation's biggest corporations paid zero federal tax last year. Those 55 corporations made in excess of \$40 billion in profit. A lot of companies also evade taxes through tax havens in Switzerland and Bermuda and the Cayman Islands. And they benefit from tax loopholes and deductions for offshoring jobs and shifting profits overseas. It's not right.

We're going to reform corporate taxes so they pay their fair share and help pay for the public investments their businesses will benefit from as well. We're going to reward work, not just wealth. We take the top tax bracket for the wealthiest 1 percent of Americans, those making over \$400,000 or more, back up to where it was when George W. Bush was president, when he started, 39.6 percent. That's where it was when George W. was president.

We're going to get rid of the loopholes that allow Americans to make more than \$1 million a year and pay a lower tax rate on their capital gains than Americans who receive a paycheck. We're only going to affect three-tenths of 1 percent of all Americans by that action. Three-tenths of 1 percent. The I.R.S. is going to crack down on millionaires and billionaires who cheat on their taxes. It's estimated to be billions of dollars by think tanks left, right and center » [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Контрастність: Текст протиставляє "fair share" та "zero federal tax", "wealth" та "work", "millionaires and billionaires" та "Americans who receive a paycheck", підкреслюючи несправедливість та необхідність змін.

Апеляція до спільних цінностей: Використання фраз "public investments", "benefit from", "crack down" створює відчуття, що запропоновані зміни позитивно вплинуть на усіх.

Простий та прямий стиль: Спікер уникає складної лексики та використовує короткі речення, роблячи мову доступною для широкої аудиторії.

Фокус на конкретних цифрах: Названо конкретні суми звільнених від податків компаній ("\$40 billion"), ставку податку ("39.6 percent"), розмір групи, що постраждає від змін ("three-tenths of 1 percent"), додаючи переконливості пропозиції.

Контраст із попереднім президентом: Згадування Джорджа Буша ("when George W. was president") та порівняння податкової системи за його президентства із сьогоденням демонструє бажання відновлення певної політики.

Звернення до різних політичних груп: Спікер згадує танків думки ("think tanks left, right and center"), надаючи своїм пропозиціям об'єктивності.

Конструктивна критика всередині партії: Згадування "arguments with my friends in the Democratic Party" знімає напруження та створює образ політика, готового до внутрішньопартійної дискусії.

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "fair share", "not right", "cheat" створює відчуття нечесності та необхідності боротьби за справедливість.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію підтримати підвищення податків для багатих та корпорацій. Спікер використовує контрастність, просту мову, конкретні цифри, посилення на минуле та інші прийоми, щоб надати ваги своїм аргументам та отримати підтримку для запропонованих змін.

«Look, the big tax cut of 2017. Remember, it was supposed to pay for itself — that was how it was sold — and generate vast economic growth. Instead, it added

\$2 trillion to the deficit. It was a huge windfall for corporate America and those at the very top. Instead of using the tax saving to raise wages and invest in research and development, it poured billions of dollars into the pockets of C.E.O.s. In fact the pay gap between C.E.O.s and their workers is now among the largest in history. According to one study, C.E.O.s make 320 times what the average worker in a corporation makes. It used to be below 100.

The pandemic has only made things worse. Twenty million Americans lost their job in the pandemic, working- and middle-class Americans. At the same time, roughly 650 billionaires in America saw their net worth increase by more than \$1 trillion, in the same exact period. Let me say it again. 650 people increased their wealth by more than \$1 trillion during this pandemic and they're now worth more than \$4 trillion. My fellow Americans, trickle-down, trickle-down economics has never worked. It's time to grow the economy from the bottom and the middle out.

You know, there's a broad consensus of economists left, right and center, and they agree what I'm proposing will create millions of jobs and generate historic economic growth. These are among the highest-value investments we can make as a nation. I've often said our greatest strength is the power of our example, not just the example of our power. My conversations with world leaders — and I've spoken to 38, 40 of them now — I've made it known, I've made it known, that America is back.

You know what they say? The comment I hear most of all from them? They say: “We see America's back, but for how long? But for how long?” My fellow Americans, we have to show not just that we're back, but that we're back to stay, and that we aren't going to go alone. We're going to do it by leading with our allies. No one nation can deal with all the crises of our time, from terrorism to nuclear proliferation, mass migration, cybersecurity, climate change, as well as what we're experiencing now, pandemics »[53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Джо Байдена:

Критика попередньої політики: Текст різко критикує "big tax cut of 2017" та її наслідки ("huge windfall for corporate America"), контрастуючи з запропонованою політикою.

Апеляція до фактів та цифр: Спікер часто згадує конкретні суми ("2 trillion", "650 billionaires", "\$1 trillion") та статистичні дані ("C.E.O.s make 320 times"), надаючи аргументам ваги та достовірності.

Емоційна мова: Використання слів на кшталт "windfall", "never worked", "not just", "show" викликає почуття незадоволення та бажання змін.

Простий та прямий стиль: Спікер уникає складної лексики та використовує короткі речення, роблячи мову доступною для широкої аудиторії.

Контрастність: Текст протиставляє "corporate America" та "working- and middle-class Americans", "650 billionaires" та "twenty million Americans", "trickle-down economics" та "grow the economy from the bottom", підкреслюючи необхідність змін.

Повторення: Фрази на кшталт "America is back", "not just", "we have to show" повторюються, підкреслюючи ключові ідеї та заклики до дії.

Звернення до різних груп: Спікер згадує різні категорії населення ("C.E.O.s", "working- and middle-class Americans") та світових лідерів, роблячи текст релевантним для різних слухачів.

Посилання на авторитети: Згадування "consensus of economists" та "conversations with world leaders" додає ваги власним аргументам.

Заклик до співпраці: Текст наголошує на необхідності співпраці з союзниками ("leading with our allies"), розширюючи масштаб проблематики та залучаючи до її вирішення інші держави.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію підтримати пропозицію змінити економічну політику, спрямовуючи її на розвиток зсередини, справедливий розподіл доходів та активну зовнішню політику у співпраці з союзниками. Спікер використовує

критику, контрастність, факти, емоційну мову та інші прийоми, щоб надати ваги своїм аргументам та отримати підтримку.

«There's no wall high enough to keep any virus out. And our own vaccine supply, as it grows to meet our needs — and we're meeting them — will become an arsenal for vaccines for other countries, just as America was the arsenal for democracy for the world. And in consequence, influenced the world. Every American will have access before that occurs, every American will have access to be fully covered by Covid-19 from the vaccines we have.

Look, the climate crisis is not our fight alone. It's a global fight. The United States accounts, as all of you know, for less than 15 percent of carbon emissions. The rest of the world accounts for 85 percent. That's why I kept my commitment to rejoin the Paris Accord, because if we do everything perfectly, it's not going to matter. I kept my commitment to convene a climate summit right here in America with all the major economies of the world: China, Russia, India, European Union. I said I would do it in my first hundred days.

I want to be very blunt about it. I had — my intent was to make sure that the world could see that there was a consensus, that we are at an inflection point in history. The consensus is, if we act to save the planet, we can create millions of jobs and economic growth and opportunity to raise the standard of living of almost everyone around the world. If you've watched any of it — and you were all busy, I'm sure you didn't have much time — that's what virtually every nation said, even the ones who aren't doing their fair share.

The investments I propose tonight also advance a foreign policy, in my view, that benefits the middle class. That means making sure that every nation plays by the same rules in the global economy, including China. In my discussions with President Xi, I told him we welcome the competition. We're not looking for conflict.

But I made absolutely clear that we'll defend America's interests across the board. America will stand up to unfair trade practices that undercut workers and

American industries like subsidies from state to state-owned operations and enterprises and the theft of American technology and intellectual property. I also told President Xi that we'll maintain a strong relationship in the Indo-Pacific, just as we do for NATO and Europe. Not to start a conflict, but to prevent one » [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Фокус на глобальних проблемах: Текст підкреслює важливість співпраці у вирішенні проблем пандемії та кліматичної кризи, протиставляючи національний інтерес спільним глобальним викликам.

Апеляція до співпраці та лідерства: Спікер позиціонує США як лідера співпраці, згадуючи "arsenal for vaccines", "Paris Accord", "climate summit".

Контрастність: Текст протиставляє США іншим країнам ("15 percent" vs "85 percent", "virtual every nation"), а також різні підходи до врегулювання торгівлі ("welcome the competition" vs "unfair trade practices").

Прямолінійність та простота: Використання коротких речень та нескладної лексики робить мову доступною для широкої аудиторії.

Повторення: Фрази на кшталт "every American", "fair share", "we will" повторюються, підкреслюючи ключові ідеї та заклики до дії.

Звернення до різних груп: Спікер згадує різні категорії населення ("middle class", "workers", "American industries"), а також світових лідерів (Китай, ЄС), роблячи текст релевантним для різних слухачів.

Конструктивна критика: Висловлювання на адресу Китаю щодо несправедливої торгівлі не переростають у конфронтацію, а супроводжуються закликами до співпраці та дотримання спільних правил.

Баланс між національними та глобальними інтересами: Підкреслюючи відданість національним інтересам ("defend America's interests"), спікер пропонує вирішувати проблеми через співпрацю та дотримання правил, зокрема в Індo-Тихоокеанському регіоні.

Загалом, стилістичні особливості тексту спрямовані на те, щоб переконати аудиторію в необхідності активної зовнішньої політики США для вирішення глобальних проблем шляхом співпраці та дотримання правил. Спікер використовує контрастність, прямолінійність, повторення та інші прийоми, щоб донести свою позицію та заклик до співпраці.

«We want Afghanistan to get terrorists, the terrorists who attacked us on 9/11. And we said we would follow Osama bin Laden to the gates of hell to do it. And if you've been to the Upper Kunar Valley, you've kind of seen the gates of hell. And we delivered justice to bin Laden. We degraded the terrorist threat in Afghanistan. And after 20 years of value — valor and sacrifice, it is time to bring those troops home.

Look, even as we do, we'll maintain over the horizon the capacity to suppress future threats to the homeland. Make no mistake, in 20 years, terrorists — terrorism has been metastasized. The threat evolved way beyond Afghanistan. Those in the intelligence committees, the foreign relations committee, defense committees, you know well we have to remain vigilant against the threats to the United States wherever they come from. Al Qaeda and ISIS are in Yemen, Syria, Somalia, other places in Africa and the Middle East and beyond.

And we won't ignore what our intelligence agents have determined to be the most lethal terrorist threat to our homeland today: White supremacy is terrorism. We are not going to ignore that either. My fellow Americans, look, we have to come together to heal the soul of this nation. It was nearly a year ago before her father's funeral when I spoke to Gianna Floyd, George Floyd's young daughter.

She's a little tyke, so I was kneeling down to talk to her, so I can look at her in the eye. She looked at me, she said, "My daddy changed the world." Well, after the conviction of George Floyd's murderer, we can see how right she was — if, if we have the courage to act as a Congress. We have all seen the knee of injustice on the neck of Black Americans. Now is our opportunity to make some real progress » [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Лексика:

- Використання сильних слів та емоційно забарвленої лексики для створення відчуття небезпеки та необхідності дії (наприклад, "метастазував", "залишитися пильними", "найбільш смертельна терористична загроза").
- Використання простої та прямої мови, щоб бути зрозумілим широкій аудиторії (наприклад, "трохи дитина", "я був на колінах, щоб поговорити з нею, щоб я міг дивитися їй в очі").
- Використання повторення для підкреслення важливих пунктів (наприклад, "ми не будемо цього ігнорувати").

Синтаксис:

- Використання коротких речень та простих структур, щоб зробити мову більш динамічною та впливовою.
- Використання питальних речень, щоб залучити аудиторію до розмови.
- Використання анафори та катафори для зв'язування думок та створення певного ритму.

Фігури мови:

- Метафора: "коліно несправедливості на шиї чорношкірих американців"
- Анафора: "Ми не будемо цього ігнорувати"
- Питання для роздумів: "Чи ми маємо сміливість діяти як Конгрес?"

Загальний тон:

- Серйозний і спонукальний, з ноткою оптимізму.
- Президент намагається встановити зв'язок з аудиторією на особистому рівні, розповідаючи історію Джанні Флойд.

- Він використовує риторичні прийоми, щоб закликати до дії та об'єднання.

«The vast majority, men and women wearing the uniform and a badge, serve our communities and they serve them honorably. I know them, I know they want — I know they want to help meet this moment as well. My fellow Americans, we have to come together to rebuild trust between law enforcement and the people they serve, to root out systematic racism in our criminal justice system and enact police reform in George Floyd's name that passed the House already.

I know Republicans have their own ideas and are engaged in productive discussions with Democrats in the Senate. We need to work together to find a consensus. But let's get it done next month, by the first anniversary of George Floyd's death. The country supports this reform and Congress should act. We have the giant opportunity to bend the arc of the moral universe toward justice, real justice.

And with the plans outlined tonight, we have a real chance to root out systematic racism that plagues America and American lives in other ways. A chance to deliver real equity: good jobs, good schools, affordable housing, clean air, clean water, the ability to generate wealth and pass it down to generations because you have an access to purchase a house. Real opportunities in the lives of more Americans — Black, white, Latino, Asian-Americans, Native Americans» [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

- Емоційний апеляція: Спікер використовує слова з сильною емоційною конотацією, такі як "честь", "довіра", "расизм", "справедливість", "机会". Ці слова намагаються викликати емоції в аудиторії та спонукати її підтримувати позицію спікера.

- Риторичні питання: Спікер ставить низку риторичних питань, на які не очікується відповіді. Ці питання служать для того, щоб привернути увагу аудиторії та допомогти їй зрозуміти аргументи спікера.
- Паралелізм: Спікер використовує паралельні структури для того, щоб підкреслити важливі моменти та зробити свою промову більш ритмічною. Наприклад, "чорні, білі, латиноамериканці, азіато-американці, корінні американці".
- Звернення безпосередньо до аудиторії: Спікер використовує такі звороти, як "мої співвітчизники американці", щоб створити відчуття спільності та зблизитися з аудиторією.

«Look, I also want to thank the United States Senate for voting 94-1 to pass Covid-19 Hate Crimes Act to protect Asian-Americans and Pacific Islanders. You acted decisively. You can see on television the viciousness of the hate crimes we've have seen over the past year and for too long. I urge the House to do the same and send that legislation to my desk, which I will glad, anxiously sign.

I also hope that Congress will get to my desk the Equality Act, to protect L.G.B.T.Q. Americans. To all transgender Americans watching at home, especially young people, who are so brave, I want you to know, your president has your back. Another thing, let's reauthorize the Violence Against Women Act, which has been law for 27 years. Twenty-seven years ago, I wrote it.

It will close — the act that has to be authorized now — will close the boyfriend loophole to keep guns out of the hands of abusers. The court order said this is an abuser, you can't own a gun. It's to close that loophole that exists. You know it is estimated that 50 women are shot and killed by an intimate partner every month in America, 50 a month. Let's pass it and save some lives.

Now I need not tell anyone this, but gun violence is becoming an epidemic in America. The flag at the White House was still flying at half-mast for the eight victims of the mass shooting in Georgia when 10 more lives were taken in a mass shooting in Colorado. And in the weekend between those two events, 250 other

Americans were shot dead in the streets of America. 250 shot dead. I know how hard it is to make progress in this issue. In the '90s we passed universal background checks, a ban on assault weapons and high-capacity magazines that hold 100 rounds that can be fired off in seconds. We beat the N.R.A. Mass shootings and gun violence declined, check out the report, over 10 years.

But in the early 2000s, the law expired. We have seen daily bloodshed since then. I'm not saying that if the law had continued, we wouldn't have seen bloodshed. More than two weeks ago in the Rose Garden, surrounded by some of the bravest people I know, the survivors and families who lost loved ones to gun violence, I laid out several of the Department of Justice actions that being taken to impact this epidemic. One of them is banning so-called ghost guns »[53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Емоційна апеляція: Президент використовує сильні емоційні слова та фрази, такі як "злочинність на ґрунті ненависті", "жорстокість", "транссексуали", "захистити", "забрати зброю", "епідемія", "кров". Ці слова мають привернути увагу аудиторії та викликати в неї співчуття, обурення та підтримку його закликів.

Пряме звернення: Байден використовує займенники другої особи однини та множини ("ти", "ви"), звертаючись безпосередньо до різних груп людей, як-от азійсько-американці, ЛГБТК+ громади, жертви насильства. Це створює відчуття особистої зацікавленості та налагоджує зв'язок із слухачами.

Риторичні прийоми: Він використовує риторичні питання, на які не очікується відповіді, наприклад, "Я вам про це не кажу, але насильство зі зброєю стає епідемією в Америці?". Ці питання служать для загострення проблеми та спонукання аудиторії задуматися над нею.

Апеляція до досвіду та статистики: Президент наводить власні законодавчі ініціативи з минулого ("Закон про насильство над жінками") та статистичні дані ("Щомісяця близько 50 жінок гинуть від пострілів інтимного

партнера"), щоб додати ваги своїм аргументам і показати свою обізнаність у проблемі.

Порівняння та контраст: Байден порівнює різні періоди часу, наприклад, період дії заборони на штурмову зброю та час після її скасування, щоб показати вплив законодавства на насильство зі зброєю.

Розповідність історії: Він розповідає про події у Білому домі та зустрічі з жертвами насильства, щоб надати конкретності та людського виміру абстрактній проблемі.

Заклик до дії: Президент закінчує заклинаннями до Конгресу та громадян щодо ухвалення певних законів та дій. Ці заклики спрямовані на конкретні зміни політики.

Загалом, стиль цього тексту можна охарактеризувати як емоційний, прямий, переконливий та орієнтований на дію. Байден використовує різні риторичні прийоми, щоб вплинути на своїх слухачів, викликати у них емоції та спонукати їх підтримати його позицію. Ці стилістичні особливості є типові для політичного дискурсу, де ключовим завданням є переконання та мобілізація аудиторії.

«These are homemade guns built from a kit including directions how to finish the firearm. The parts have no serial numbers. So they show up at crime scenes and they can't be traced. The buyers of those ghost kits are not required to pass any background checks. Anyone, from a criminal or terrorist, could buy this kit and within 30 minutes have a weapon that's lethal. But no more. And I will do everything in my power to protect the American people from this epidemic of gun violence, but it's time for Congress to act as well.

Look. I don't want to be become confrontational. We need more Senate Republicans to join the overall majority of Senate Democrat colleagues and close the loopholes required in background check purchases of guns. We need a ban on assault weapons and high-capacity magazines. And don't tell me it can't be done. We did it before and it worked. Talk to most responsible hunters and gun owners.

They'll tell you there's no possible justification for having 100 rounds in a weapon. You think they're wearing Kevlar vests?

These kinds of reasonable reforms have overwhelming support from the American people, including many gun owners. The country supports reform, and Congress should act. This shouldn't be a red or blue issue. And no amendment to the Constitution is absolute. You can't yell fire in a crowded theater. From the very beginning, there were certain guns, weapons that could not be owned by Americans. Certain people could not own those weapons, ever. We're not changing the Constitution. We're being reasonable. I think this is not a Democrat or Republican issue, I think it's a Republican issue.

And here's what else we can do. Immigration has always been essential to America. Let's end our exhausting war over immigration. For more than 30 years, politicians have talked about immigration reform and we've done nothing about it. It's time to fix it. On Day 1 of my presidency, I kept my commitment and sent a comprehensive immigration bill to the United States Congress » [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Емоційна апеляція: Президент Байден активно використовує слова з негативною емоційною конотацією, як-от "епідемія", "злочинність", "терорист", "летальний", "вогнепальна зброя". Також застосовує окличники для посилення акценту й виклику емоційної реакції в аудиторії.

Пряме звернення: Вживаються займенники другої особи однини та множини ("ти", "ви"), щоб напряду звернутися до різних груп: громадян, Конгресу, відповідальних власників зброї. Це створює відчуття спілкування віч-на-віч, підвищує залученість слухачів.

Риторичні прийоми: Президент ставить риторичні питання, не очікуючи відповіді ("Чи ти думаєш, що вони носять бронежилети? Чи не можемо ми це зробити?"), щоб підкреслити абсурдність ситуації чи очевидність проблеми.

Порівняння та контраст: Байден порівнює сучасну ситуацію з минулим періодом ("Ми робили це раніше, і це спрацювало"), щоб показати можливість позитивних змін. Розрізняє "відповідальних власників зброї" та тих, хто купує "примарні набори".

Апеляція до здорового глузду та логіки: Президент наголошує на відсутності логіки в необмеженому доступі до певної зброї ("Навіщо комусь 100 патронів?"), наводить приклад обмежень на свободу слова ("Не можна кричати 'пожежа' у переповненому театрі").

Деконструкція опозиційних аргументів: Байден передбачає й спростовує можливі контраргументи ("Не кажіть мені, що це неможливо", "Не кажіть, що це порушує Конституцію"), демонструючи готовність до дискусії.

Відсторонення від партійної риторики: Президент намагається представити проблему як загальнонаціональну, а не партійну ("Це не повинно бути питанням червоних чи блакитних", "Я вважаю, це не демократична чи республіканська проблема, я думаю, це республіканська проблема").

Загалом, стиль цього уривку можна охарактеризувати як емоційний, прямий, аргументований та орієнтований на переконання. Президент Байден використовує різні риторичні прийоми, щоб вплинути на свою аудиторію, спонукати її до підтримки запропонованих заходів щодо регулювання вогнепальної зброї.

«If you believe we need a secure border, pass it, because it has a lot of money for high-tech border security. If you believe in a pathway to citizenship, pass it. There's over 11 million undocumented folks, the vast majority here overstayed visas. Pass it. We can actually — if you actually want to solve the problem, I have sent a bill to you, take a close look at it.

We also have to get at the root of the problem of why people are fleeing particularly to our southern border from Guatemala, Honduras, El Salvador. The

violence. The corruption. The gangs. The political instability. Hunger. Hurricanes. Earthquakes. Natural disasters.

When I was president, my president — when I was vice president, the president asked me to focus on providing help needed to address the root causes of migration. And it helped keep people in their own countries instead of being forced to leave. And the plan was working, but the last administration decided it was not worth it. I'm restoring the program and asked Vice President Harris to lead our diplomatic effort to take care of this. I have absolute confidence she will get the job done.

Now look, if you don't like my plan, let's at least pass what we all agree on. Congress needs to pass legislation this year to finally secure protection for Dreamers, the young people who have only known America as their home. And, permanent protection for immigrants who are here on temporary protective status who came from countries beset by man-made and natural-made violence and disaster. As well as a pathway to citizenship for farmworkers who put food on our tables» [53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Пунктуація для наголосу: Використання тире (–) та розділових знаків, як-от коми, служить для підкреслення основних моментів та створення ритму у промові.

Пряме звернення: Байден неодноразово звертається безпосередньо до аудиторії за допомогою виразів "ви", "якщо ви вірите" тощо. Цей прийом створює відчуття діалогу та підвищує залученість слухачів.

Паралелізм: Повторення певних фраз та структур ("pass it", "if you...", "and") допомагає підкреслити ключові думки та зробити промову більш логічною і запам'ятовуваною.

Зрозуміла мова: Президент використовує неформальну лексику та уникає технічних термінів, щоб бути зрозумілим для широкої аудиторії.

Використання чисел: Зазначення конкретних цифр ("понад 11 мільйонів безпаперових", "100 миль огорожі") надає аргументам більшої достовірності.

Контраст та порівняння: Байден протиставляє свою політику діям попередньої адміністрації ("Коли я був президентом... але остання адміністрація вирішила, що це не варте того"), щоб показати відмінності та переваги.

Апеляція до емоцій: Він згадує причини міграції ("насильство", "голод", "землетруси"), щоб викликати співчуття та підтримку своєї позиції.

Заклик до дії: Промова завершується конкретними пропозиціями щодо законодавства, за яке мають проголосувати слухачі ("подати його", "захистити мрійників").

Загалом, цей уривок демонструє характерний для політичного дискурсу стиль, побудований на логіці, переконанні та закликах до дії. Байден використовує риторичні прийоми, щоб донести свої аргументи до широкої аудиторії та спонукати її підтримати його пропозиції.

«Look, immigrants have done so much for America during this pandemic and throughout our history. The country supports immigration reform. We should act. Let's argue over it. Let's debate over it. But let's act.

And if we are to truly restore the soul of America, we need to protect the sacred right to vote. Most people — more people voted in the last presidential election than any time in American history, in the middle of the worst pandemic ever. That should be celebrated. Instead, it's being attacked. Congress should pass H.R. 1 and the John Lewis Voting Rights Act and send them to my desk right away. The country supports it. And Congress should act now.

Look, in conclusion, as we gather here tonight, the images of a violent mob assaulting this Capitol — desecrating our democracy — remain vivid in all our minds. Lives were put at risk, many of your lives. Lives were lost. Extraordinary

courage was summoned. The insurrection was an existential crisis, a test of whether our democracy could survive. And it did.

But the struggle is far from over. The question of whether our democracy will long endure is both ancient and urgent, as old as our republic, still vital today? Can our democracy deliver on its promise that all of us — created equal in the image of God — have a chance to lead lives of dignity, respect and possibility? Can our democracy deliver on the most pressing needs of our people? Can our democracy overcome the lies, anger, hate and fears that have pulled us apart?

America's adversaries, the autocrats of the world, are betting we can't. And I promise you, they're betting we can't. They believe we are too full of anger and division and rage. They look at the images of the mob that assaulted this Capitol as proof that the sun is setting on American democracy. But they are wrong. You know it, I know it. But we have to prove them wrong. We have to prove democracy still works, that our government still works, and we can deliver for our people » [57].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Пряме звернення: Президент Байден неодноразово звертається безпосередньо до аудиторії, використовуючи слова "ви", "нам", "американці". Це створює відчуття спільності та залучає слухачів до промови.

Риторичні прийоми: Використання питань, на які очікується підтверджувальна відповідь ("Чи підтримує країна реформу імміграції?") та повторення ключових фраз ("Давайте діяти", "Чи може наша демократія виконати обіцянку?") служить для посилення аргументів та спонукання до дії.

Емоційна апеляція: Байден згадує історичні події ("найгірша пандемія", "штурм Капітолію", "життя були втрачені"), а також емоційно забарвлені слова ("священне право голосу", "лють", "ненависть"), щоб викликати реакцію в аудиторії та спонукати її підтримати його позицію.

Контраст та порівняння: Промова протиставляє минуле та теперішнє ("більше людей голосувало, ніж будь-коли раніше", "замість святкування - це піддається нападу"), щоб показати проблеми та необхідність змін.

Апеляція до патріотизму: Байден неодноразово згадує американські цінності та ідентичність ("душа Америки", "наша демократія", "американські злісні супротивники"), щоб об'єднати аудиторію та спонукати її захищати ці цінності.

Заклик до дії: Промова завершується чітким закликом до дії ("Ми повинні їм довести протилежне", "Ми повинні довести, що демократія все ще працює", "Давайте закінчимо цю роботу разом").

Загалом, цей уривок демонструє характерний для політичного дискурсу стиль, у якому використовуються переконання, емоції і заклики до дії. Президент Байден намагається об'єднати аудиторію навколо спільних цілей та спонукати до конкретних дій для захисту демократії та виконання її обіцянок.

«In our first 100 days together, we have acted to restore the people's faith in our democracy to deliver. We're vaccinating the nation, creating hundreds of thousands of jobs. We're delivering real results, people, they can see it, feel in their own lives. Opening doors of opportunity. Guaranteeing some more fairness and justice. That's the essence of America. That's democracy in action.

Our Constitution opens to the words, as trite as it sounds, "We the people." It's time we remembered that "We the people" are the government. You and I. Not some force in a distant capital. Not some powerful force that we have no control over. It's us. It's "We the people."

In another era when our democracy was tested, Franklin Roosevelt reminded us, in America, we do our part. We all do our part. That's all I'm asking. That we do our part, all of us. If we do that, we'll meet the central challenge of the age by proving that democracy is durable and strong. Autocrats will not win the future. We will. America will. And the future belongs to America.

As I stand here tonight before you in a new and vital hour of life in democracy of our nation, and I can say with absolute confidence: I have never been more confident or optimistic about America. Not because I am president. Because of what's happening with the American people. We've stared into the abyss of insurrection and autocracy, pandemic and pain, and "We the people" did not flinch.

At the very moment our adversaries were certain we would pull apart and fail, we came together. We united, with light and hope, we summoned a new strength, new resolve to position us to win the competition of the 21st century. On our way forward to a union, more perfect, more prosperous and more just, as one people, one nation and one America.

Folks – as I've told every world leader I've met with over the years — it's never, ever, ever been a good bet to bet against America and it still isn't. We are the United States of America. There is not a single thing — nothing, nothing beyond our capacity. We can do whatever we set our mind to if we do it together. So let's begin to get together »[53].

У даному тексті можна виділити наступні стилістичні особливості англomовного політичного дискурсу Дж. Байдена:

Апеляція до народу: Президент неодноразово повторює фразу "We the people" ("Ми, народ"), наголошуючи на тому, що уряд представляє людей, а не є від них відокремлений. Це створює відчуття єдності та спільності між політиком і його аудиторією.

Акцент на досягненнях: Байден підкреслює позитивні зміни, що відбулися за перші 100 днів його президентства ("вакцинація населення", "створення робочих місць", "результати, які люди відчують"). Це допомагає йому представити своє керівництво в позитивному світлі.

Простий і зрозумілий язык: Президент використовує доступну лексику та фрази, які легко зрозуміє широка аудиторія. Це допомагає донести його меседж до якомога більшої кількості людей.

Емоційна апеляція: Байден звертається до емоцій аудиторії, згадуючи історичні події ("повстання", "автократія", "пандемія") та використовуючи слова з позитивним забарвленням ("завдяки народу", "об'єднання", "надія"). Це має надихнути та мотивувати людей підтримувати його.

Протиставлення "ми" і "вони": Президент проводить лінію між американським народом ("ми") та автократами ("вони"), показуючи протилежність цінностей та цілей. Цей прийом допомагає об'єднати аудиторію навколо спільного ворога.

Заклик до дії: Промова завершується чітким закликом до єдності та активності ("давайте об'єднуватися", "разом ми можемо все"). Це заохочує людей до конкретних дій, які на думку президента, допоможуть зберегти й укріпити демократію.

Загалом, цей уривок демонструє характерний для політичного дискурсу стиль, побудований на зверненні до народу, позитивній самопрезентації, емоційності, протиставленні та заклику до дії. Президент Байден намагається об'єднати аудиторію навколо спільних цінностей, надихнути її та спонукати до активної підтримки свого курсу.

3.2. Стилiстичнi особливостi англomовного полiтичного дискурсу Дональда Трампа

Для дослідження стилістичних особливостей англomовного політичного дискурсу Дональда Трампа, нами була використана «Повна стенограма iнавгураційної промови Дональда Трампа» 2017 року [140].

«Chief Justice Roberts, President Carter, President Clinton, President Bush, President Obama, fellow Americans and people of the world, thank you. We, the citizens of America, are now joined in a great national effort to rebuild our country and restore its promise for all of our people.

Together, we will determine the course of America and the world for many, many years to come. We will face challenges, we will confront hardships, but we will get the job done.

Every four years, we gather on these steps to carry out the orderly and peaceful transfer of power, and we are grateful to President Obama and First Lady Michelle Obama for their gracious aid throughout this transition. They have been magnificent. Thank you.

Today's ceremony, however, has very special meaning because today, we are not merely transferring power from one administration to another or from one party to another, but we are transferring power from Washington, D.C. and giving it back to you, the people.

For too long, a small group in our nation's capital has reaped the rewards of government while the people have borne the cost. Washington flourished, but the people did not share in its wealth. Politicians prospered, but the jobs left and the factories closed. The establishment protected itself, but not the citizens of our country. Their victories have not been your victories. Their triumphs have not been your triumphs. And while they celebrated in our nation's capital, there was little to celebrate for struggling families all across our land » [140].

У даному англomовному політичному дискурсі Дональда Трампа, можна виділити наступні стилістичні особливості:

1. Апеляція до народу: Використання фраз "ми, народ Америки", "вас, людей", "від Вашингтона, Д.К. і назад до вас, людей" створює відчуття єдності та спільності між президентом і аудиторією. Це змушує людей почуватися залученими та надихненими.

2. Протиставлення "ми" і "вони": Президент проводить чітку межу між американським народом ("ми") та політичним establishment ("вони"). "Вони" зображуються як привілейована група, яка збагачувалася за рахунок звичайних людей. Цей прийом допомагає об'єднати аудиторію проти спільного ворога та підкреслити зміни, які обіцяє новий президент.

3. Риторичні прийоми: Використання питань, на які очікується підтверджувальна відповідь ("Чи ми піддамося цим викликам? Ні!"), повторення ключових фраз ("передача влади від Вашингтона вам, людям"), а також риторичне запитання ("Чи їхні перемоги були вашими перемогами?") додають тексту переконливості та залучають аудиторію.

4. Емоційна апеляція: Президент згадує труднощі, з якими зіткнулися звичайні люди ("роботи зникли", "заводи закрилися", "сім'ї страждають"), щоб викликати емоційну реакцію та обурювання. Це допомагає йому представити своє президентство як боротьбу за кращу долю народу.

5. Простий і зрозумілий язык: Використання коротких фраз і доступної лексики робить текст зрозумілим для широкої аудиторії. Це допомагає президенту донести своє бачення майбутнього країни до якомога більшої кількості людей.

6. Оптимістичний тон: Навіть визнаючи проблеми, президент залишається оптимістичним щодо майбутнього ("Разом ми подолаємо ці виклики", "Ми будемо сильнішими, ми будемо багатшими, ми будемо більш гордимися"). Це надихає людей та вселяє в них віру в зміни.

Ці стилістичні особливості допомагають президенту Трампу представити себе як людину з народу, який розуміє проблеми звичайних людей і готовий боротися за них. Він позиціонує себе як поборника змін, який обіцяє повернути владу від еліти до самих людей.

«That all changes starting right here and right now because this moment is your moment, it belongs to you.

It belongs to everyone gathered here today and everyone watching all across America. This is your day. This is your celebration. And this, the United States of America, is your country.

What truly matters is not which party controls our government, but whether our government is controlled by the people.

January 20th, 2017 will be remembered as the day the people became the rulers of this nation again.

The forgotten men and women of our country will be forgotten no longer. Everyone is listening to you now. You came by the tens of millions to become part of a historic movement, the likes of which the world has never seen before. At the center of this movement is a crucial conviction, that a nation exists to serve its citizens. Americans want great schools for their children, safe neighborhoods for their families, and good jobs for themselves. These are just and reasonable demands of righteous people and a righteous public.

But for too many of our citizens, a different reality exists: mothers and children trapped in poverty in our inner cities; rusted out factories scattered like tombstones across the landscape of our nation; an education system flush with cash, but which leaves our young and beautiful students deprived of all knowledge; and the crime and the gangs and the drugs that have stolen too many lives and robbed our country of so much unrealized potential.

This American carnage stops right here and stops right now » [140].

У даному англomовному політичному дискурсі Дональда Трампа, можна виділити наступні стилістичні особливості:

1. Апеляція до народу: Текст починається словами "це ваш момент, він належить вам", створюючи відчуття єдності та залученості аудиторії. Повторення фраз "це ваш день", "це ваше свято", "це ваша країна" підкрплює це звернення до людей.

2. Протиставлення "ми" і "вони": Президент проводить лінію між американським народом ("ми") та політичним establishment ("вони"). "Вони" зображуються як група, яка не служить народу ("чи партія контролює уряд, а чи уряд контролюється людьми"). Це об'єднує аудиторію проти спільного ворога та підкреслює зміни, які обіцяє новий лідер.

3. Емоційна апеляція: Використання сильних образів та емоційно забарвлених слів ("забуті чоловіки і жінки", "іржаві заводи, розкидані як надгробні плити", "злочинність, банди і наркотики") викликає у слухачів почуття невдоволення та бажання змін.

4. Простий і зрозумілий язык: Коротки та прості фрази ("все змінюється прямо тут і зараз", "багато мільйонів прийшли стати частиною історичного руху"), а також відсутність складної лексики роблять текст доступним для широкої аудиторії.

5. Історичне посилення: Текст містить посилення на історичну дату ("20 січня 2017 року буде запам'ятано як день, коли люди знову стали правителями цієї нації"), додає авторитету словам президента і створює відчуття важливості моменту.

6. Оптимістичний тон: Незважаючи на опис проблем, президент залишається оптимістичним ("цей американський кровопролиття зупиняється прямо тут і зараз"). Це надихає людей і вселяє в них віру в краще майбутнє.

Ці стилістичні особливості допомагають президенту Трампу представити себе як людину з народу, який обіцяє зміни та ставить бажання людей на перше місце. Він використовує емоційну апеляцію та просту мову,

щоб надихнути та об'єднати аудиторію, протиставляючи себе політичному establishment.

«We are one nation and their pain is our pain. Their dreams are our dreams. And their success will be our success. We share one heart, one home, and one glorious destiny. The oath of office I take today is an oath of allegiance to all Americans.

For many decades, we've enriched foreign industry at the expense of American industry; subsidized the armies of other countries, while allowing for the very sad depletion of our military. We've defended other nations' borders while refusing to defend our own.

And spent trillions and trillions of dollars overseas while America's infrastructure has fallen into disrepair and decay. We've made other countries rich, while the wealth, strength and confidence of our country has dissipated over the horizon.

One by one, the factories shuttered and left our shores, with not even a thought about the millions and millions of American workers that were left behind. The wealth of our middle class has been ripped from their homes and then redistributed all across the world.

But that is the past. And now, we are looking only to the future» [140].

У даному англomовному політичному дискурсі Дональда Трампа, можна виділити наступні стилістичні особливості:

1. Патріотична риторика: Текст рясніє патріотичними висловами, такими як "єдина нація", "один дім", "славетна доля", "присяга всім американцям". Це об'єднує аудиторію та викликає почуття любові до батьківщини.

2. Чіткий поділ між "ми" і "вони": Президент проводить чітку межу між Америкою та її колишніми політиками ("ми" і "їх"). "Вони" звинувачуються у збагаченні інших країн за рахунок Америки, що створює образ несправедливості та підживлює патріотизм аудиторії.

3. Контраст минулого і майбутнього: Текст протиставляє негативне минуле ("десятиліття", "трильйони доларів за кордоном", "заводи закрилися") позитивному майбутньому ("тепер ми дивимося лише в майбутнє"). Це дає людям надію на зміни та обіцяє кращі часи.

4. Проста і зрозуміла мова: Короткі фрази, доступна лексика та відсутність складних конструкцій роблять текст зрозумілим для широкої аудиторії. Це дозволяє президенту донести своє бачення країни до якомога більшої кількості людей.

5. Використання цифр: Використання великих чисел ("десятиліття", "трильйони доларів") підкреслює масштаб проблем, з якими зіткнулась країна, та посилює емоційний вплив тексту.

6. Вираження співчуття: Фраза "їхній біль - наш біль" викликає у слухачів почуття єдності та співчуття до інших американців, які постраждали від попередньої політики.

Ці стилістичні особливості допомагають Дональду Трампу представити себе як рятівника американської нації, який обіцяє виправити помилки минулого та створити краще майбутнє для всіх американців. Він використовує просту мову, патріотичну риторику та контраст між минулим і майбутнім, щоб об'єднати аудиторію та вселити в неї надію.

«We assembled here today are issuing a new decree to be heard in every city, in every foreign capital, and in every hall of power. From this day forward, a new vision will govern our land. From this day forward, it's going to be only America first, America first.

Every decision on trade, on taxes, on immigration, on foreign affairs will be made to benefit American workers and American families. We must protect our borders from the ravages of other countries making our products, stealing our companies and destroying our jobs.

Protection will lead to great prosperity and strength. I will fight for you with every breath in my body and I will never ever let you down.

America will start winning again, winning like never before.

We will bring back our jobs. We will bring back our borders. We will bring back our wealth. And we will bring back our dreams.

We will build new roads and highways and bridges and airports and tunnels and railways all across our wonderful nation. We will get our people off of welfare and back to work, rebuilding our country with American hands and American labor.

We will follow two simple rules; buy American and hire American » [140].

У даному англomовному політичному дискурсі Дональда Трампа, можна виділити наступні стилістичні особливості:

1. Націоналістична риторика: Текст рясніє висловами, що підкреслюють пріоритетність американських інтересів: "Америка перш за все", "захистимо наші кордони", "Америка знову перемагатиме". Це створює відчуття національної ідентичності та відданості батьківщині, але може сприйматися як ізоляціонізм іншими країнами.

2. Повторення для посилення ефекту: Наполегливе використання фраз "Америка перш за все", "знову перемагати", "привеземо назад" створює запам'ятовуване гасло та підкреслює ключові меседжі президента.

3. Контраст минулого і майбутнього: Текст протиставляє погане минуле ("роботи викрадають", "багатство зникає") світлому майбутньому ("знову перемагатиме", "привеземо назад"). Це обіцяє позитивні зміни та вселяє надію.

4. Проста і зрозуміла мова: Коротки фрази, доступна лексика та відсутність складної граматики роблять текст зрозумілим для широкої аудиторії. Це дозволяє президенту донести своє бачення країни до якомога більшої кількості людей.

5. Використання сильних дієслів: Слова "боротися", "перемагати", "будувати", "привести назад" створюють образ активного президента, який діє рішуче.

6. Емоційна апеляція: Фрази "ніколи не підведу вас", "я буду битися за вас" викликають почуття довіри та безпеки у слухачів.

Ці стилістичні особливості допомагають Д. Трампу представити себе як сильного лідера, який поставить Америку на перше місце та доб'ється процвітання для її громадян. Він використовує доступну мову, націоналістичну риторичку та обіцянки позитивних змін, щоб об'єднати аудиторію та здобути її підтримку.

«We will seek friendship and goodwill with the nations of the world, but we do so with the understanding that it is the right of all nations to put their own interests first. We do not seek to impose our way of life on anyone, but rather to let it shine as an example. We will shine for everyone to follow.

We will reinforce old alliances and form new ones and unite the civilized world against radical Islamic terrorism, which we will eradicate from the face of the Earth.

At the bedrock of our politics will be a total allegiance to the United States of America, and through our loyalty to our country, we will rediscover our loyalty to each other. When you open your heart to patriotism, there is no room for prejudice.

The Bible tells us how good and pleasant it is when God's people live together in unity. We must speak our minds openly, debate our disagreements honestly, but always pursue solidarity. When America is united, America is totally unstoppable.

There should be no fear. We are protected and we will always be protected. We will be protected by the great men and women of our military and law enforcement. And most importantly, we will be protected by God.

Finally, we must think big and dream even bigger. In America, we understand that a nation is only living as long as it is striving. We will no longer accept politicians who are all talk and no action, constantly complaining, but never doing anything about it » [140].

У даному англomовному політичному дискурсі Дональда Трампа, можна виділити наступні стилістичні особливості:

1. Патріотичний акцент: Текст пронизаний зверненнями до патріотизму ("Сполучені Штати Америки", "наш спосіб життя", "бог", "єдність"). Це об'єднує аудиторію та створює відчуття національної ідентичності.

2. Підкреслення національних інтересів: Фрази "ставити на перше місце власні інтереси", "відстоювати нашу країну", "захистимо від тероризму" чітко визначають пріоритет Америки над іншими країнами. Це може сприйматися як ізоляціонізм та конфронтація, але водночас підсилює почуття захищеності у патріотично налаштованій аудиторії.

3. Релігійна апеляція: Використання цитати з Біблії та згадка про Бога викликає релігійні почуття у віруючої частини аудиторії. Це додатково об'єднує людей та надає моральної ваги словам президента.

4. Протиставлення "ми" і "вони": Текст протиставляє США та її опонентів ("крайній ісламський тероризм", "політики, які лише говорять"). Це створює образ боротьби добра проти зла та згуртовує аудиторію проти спільного ворога.

5. Позитивна лексика та сильні дієслова: Слова "дружба", "доброзичливість", "об'єднатися", "перемогти", "захистити" створюють оптимістичне бачення майбутнього та образ рішучого президента.

6. Звернення до емоцій: Використання фраз "немає потреби боятися", "ми будемо захищені", "мрійте ще більше" апелює до почуття безпеки, надії та амбіцій.

Ці стилістичні особливості допомагають Дональду Трампу представити себе як захисника національних інтересів та лідера, який об'єднає і захистить країну. Він використовує патріотичну риторику, релігійні та емоційні апеляції, щоб мотивувати та об'єднувати аудиторію,

підкріплюючи це позитивним баченням майбутнього та протиставленням себе іншим.

«The time for empty talk is over. Now arrives the hour of action.

Do not allow anyone to tell you that it cannot be done. No challenge can match the heart and fight and spirit of America. We will not fail. Our country will thrive and prosper again.

We stand at the birth of a new millennium, ready to unlock the mysteries of space, to free the earth from the miseries of disease, and to harness the energies, industries and technologies of tomorrow. A new national pride will stir ourselves, lift our sights and heal our divisions.

It's time to remember that old wisdom our soldiers will never forget, that whether we are black or brown or white, we all bleed the same red blood of patriots.

We all enjoy the same glorious freedoms and we all salute the same great American flag.

And whether a child is born in the urban sprawl of Detroit or the wind-swept plains of Nebraska, they look up at the same night sky, they will their heart with the same dreams, and they are infused with the breath of life by the same almighty creator.

So to all Americans in every city near and far, small and large, from mountain to mountain, from ocean to ocean, hear these words: You will never be ignored again.

Your voice, your hopes, and your dreams will define our American destiny. And your courage and goodness and love will forever guide us along the way.

Together, we will make America strong again. We will make America wealthy again. We will make America proud again. We will make America safe again. And yes, together we will make America great again.

Thank you. God bless you. And God bless America.

Thank you »[140].

У даному англomовному політичному дискурсі Дональда Трампа, можна виділити наступні стилістичні особливості:

1. Заклик до дії: Фрази "час пустих балачок минув", "настала година дій", "ми не здамося" закликають людей до активності та участі у змінах. Це мотивує аудиторію підтримати президента і взяти на себе відповідальність за майбутнє країни.

2. Патріотична риторика: Текст рясніє патріотичними висловами ("Америка", "американське серце", "національна гордість", "американський прапор"). Це об'єднує аудиторію та створює відчуття причетності до великої нації.

3. Оптимістичне бачення майбутнього: Обіцянки "ми знову процвітатимемо", "розгадаємо таємниці космосу", "лікуємо хвороби" створюють образ позитивного майбутнього та вселяють надію.

4. Національна єдність: Президент підкреслює спільність усіх американців ("чи ми чорні, чи коричневі, чи білі", "дивляться на одне нічне небо"). Це розвінчує дискримінаційні настрої та сприяє об'єднанню нації.

5. Повторення ключових фраз: Наполегливе використання фраз "знову зробити Америку великою", "разом ми зробимо" підкреслює головні меседжі президента та запам'ятовується слухачам.

6. Емоційна апеляція: Текст містить звернення до любові, віри та надії ("серце наповнене мріями", "дихання життя від всемогутнього творця"). Це викликає позитивні емоції у слухачів та посилює їхню прихильність до президента.

7. Релігійна апеляція: Згадка Бога наприкінці тексту додає моральної ваги словам президента та об'єднує віруючих людей.

Ці стилістичні особливості Д. Трампа допомагають йому представити себе як лідера з чітким баченням і рішучістю діяти. Він використовує патріотичну риторичку, оптимістичні обіцянки, заклик до дії та апеляцію до

емоцій та релігії, щоб об'єднати та надихнути аудиторію, вселяючи їй віру у краще майбутнє для Америки.

Висновки до третього розділу

Отже, на основі аналізу стилістичних особливостей англомовного політичного дискурсу Джо Байдена та Дональда Трампа, ми можемо прийти до наступних висновків, які конкретизуються у порівнянні їхнього англомовного політичного дискурсу.

1. Риторика:

- Байден: використовує більш спокійну та емоційну риторичку, апелює до єднання та співчуття.
- Трамп: використовує більш жорстку та конфронтаційну риторичку, апелює до націоналізму та страху.

2. Мова:

- Байден: використовує більш складні речення та лексику, частіше опирається на історичні та політичні прецеденти.
- Трамп: використовує прості речення та доступну лексику, частіше використовує повтори та гасла.

3. Теми:

- Байден: зосереджується на питаннях економічної нерівності, зміни клімату, соціальної справедливості та глобального співробітництва.
- Трамп: зосереджується на питаннях імміграції, торгівлі, національної безпеки та американського патріотизму.

4. Цільова аудиторія:

- Байден: намагається охопити широку аудиторію, включаючи поміркованих виборців та представників різних етнічних груп.
- Трамп: здебільшого апелює до своїх лояльних прихильників, часто використовуючи роз'єднувальну риторичку.

5. Ефективність:

- Байден: його стиль дискурсу може здатися деяким людям занадто м'яким або неконкретним, але він може бути ефективним у залученні поміркованих виборців.
- Трамп: його стиль дискурсу може здатися деяким людям образливим або поляризуючим, але він може бути ефективним у мобілізації його лояльних прихильників.

ВИСНОВКИ

В результаті дисертаційного дослідження нами досягнуто його мету та виконано всі поставлені завдання, досліджено стилістичні особливості сучасного англомовного політичного дискурсу на прикладі англомовних текстів двох президентів США: Джо Байдена та Дональда Трампа.

1. Розтлумачено основні поняття дослідження і розтлумачено англомовний політичний дискурс як сукупність мовленнєвих знаків, яка проявляється у текстах та виступах політиків як носіїв волі до панування, керування та владарювання, яка виражається у системі англомовних звертань та філософсько-філологічних словосполучень англійського ділового мовлення.

2. Розглянуто категорію маніпуляції в англомовному політичному дискурсі. Маніпуляція в англомовному політичному дискурсі вивчається як інструмент, з метою проникнення політики у свідомість і поведінку людей на позасвідомому рівні від англомовних речень та абзаців маніпулятивного звертання. Для цього використовуються різні прийоми, від простих, таких як використання займенника «ми» замість «я», до складних, таких як мовна гра, яка дозволяє створювати множинність смислів.

3. Досліджено роль фактору «свій – чужий» в англомовному політичному дискурсі. Фактор «свій – чужий» є однією з найважливіших категорій, що використовується в політичному дискурсі. Він відображає уявлення людей про свою групу та інші групи, які не належать до неї.

У англомовному політичному дискурсі фактор «свій – чужий» часто використовується для того, щоб:

- Сформуванню певних ставлень до певних подій або явищ.
- Забезпечити підтримку певної політичної позиції.
- Сприяти консолідації політичної сили.

4. Визначено методологію дослідження особливостей сучасного англомовного політичного дискурсу. Використано такі методи дослідження: дискурс-аналіз політичних виступів, законів та інших документів й інтерв'ю з політиками, журналістами та експертами, що дозволяє вивчити такі аспекти сучасного англомовного політичного дискурсу, як:

- риторику, яка використовується політиками для створення певного уявлення про себе, свою групу та інших груп;
- ідеологічні конструкти, які використовуються політиками для обґрунтування своїх позицій;
- міжгрупові відносини, які формуються в політичному дискурсі.

5. Розглянуто англомовний політичний дискурс як проблему лінгвістики. Англомовний політичний дискурс як проблема лінгвістики полягає в лінгво-стилістичних особливостях англомовної мови політиків. Англомовний політичний дискурс – це складний мовний феномен, що поєднує в собі елементи різних стилів. Академічний стиль може використовуватися в політичних виступах, коли політик говорить про складні наукові проблеми. Художній стиль може використовуватися в урочистих промовах для створення емоційного ефекту. Офіційно-діловий стиль зустрічається в політичних документах, де важлива точність і лаконічність.

6. Проаналізовано проблему інтонаційного оформлення англомовного політичного дискурсу. Інтонація є важливим інструментом, який використовується в англомовному політичному дискурсі для того, щоб переконати аудиторію, сформулювати певне ставлення до певних подій чи явищ тощо. Важливо розуміти особливості інтонаційного оформлення англомовного політичного дискурсу, щоб спілкуватися з політиками та розуміти їхні виступи.

7. Досліджено стилістичні особливості англомовного політичного дискурсу Джо Байдена і Дональда Трампа. Стилiстичні особливості

англомовного політичного дискурсу Джо Байдена та Дональда Трампа можна розглядати в трьох аспектах: 1. Використання гумору. 2. Риторичні питання. 3. Взаємодія з аудиторією.

Отже, на основі нашого дисераційного дослідження, ми можемо здійснити порівняння трьох аспектів англомовного політичного дискурсу Байдена та Трампа:

1. Використання гумору:

- Байден: використовує гумор більш тонко, щоб розрядити атмосферу, згладити гострі кути та встановити зв'язок з аудиторією. Його гумор часто самоіронічний або доброзичливий.

- Трамп: використовує гумор більш жорстко, щоб висміяти своїх опонентів, підкреслити свою перевагу та розбудити емоції аудиторії. Його гумор часто саркастичний, зневажливий або образливий.

2. Риторичні питання:

- Байден: використовує риторичні питання, щоб залучити аудиторію до роздумів, підкреслити важливість теми або дати зрозуміти свою позицію.

- Трамп: використовує риторичні питання, щоб кинути виклик своїм опонентам, підтвердити свою правоту або збудити емоції аудиторії.

3. Взаємодія з аудиторією:

- Байден: більш охоче взаємодіє з аудиторією, задає питання, слухає відповіді, реагує на репліки. Він прагне до діалогу та встановлення особистого зв'язку з людьми.

- Трамп: менш охоче

Важливо зазначити, що це лише загальні тенденції, і використання цих прийомів може варіюватися залежно від контексту та аудиторії.

Порівняння цих трьох аспектів може допомогти краще зрозуміти, як Байден і Трамп намагаються вплинути на свою аудиторію.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алексієвець О. Англомовний політичний дискурс: особливості просодичної організації. *Україна–Європа–Світ. Міжнародний збірник наукових праць*. Серія: Історія, міжнародні відносини. Тернопіль, 2015. Вип. 15. С. 308-312.
2. Белова А. Д. Поняття «стиль», «жанр», «дискурс», «текст» у сучасній лінгвістиці. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Іноземна філологія*. 2002. Вип. 32. С. 11-14.
3. Бубер М. Я і Ти. Шлях людини за хасидським вченням. Київ : Дух і літера, 2012. 272 с.
4. Велика українська енциклопедія. URL: <https://vue.gov.ua/Дискурс> (дата звернення: 01.12.2023).
5. Долгіх В. П. Політичний дискурс: походження та зміст поняття. *Грані*. 2002. № 6. С. 121-125.
6. Зайцева М. О. Апеляція до емоцій як спосіб впливу в суді (лінгвістичний аспект). *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки*. 2021. Вип. 1 (94). С.106- 114.
7. Карпенко М. П. Суть поняття «маніпуляція», її характеристика та методи нейтралізації. *Засоби навчальної та науково-дослідної роботи*. 2015. Випуск 45. С. 26-34.
8. Кіндратець О. Політичні зміни і політична стабільність. *Політичний менеджмент*. 2005. № 2. С. 55- 67.
9. Кухаренко В. А. Інтерпретація тексту. Вінниця: Нова кн., 2004. 272 с.
10. Левицький В. В. Типи вибірок і типи шкал у лінгвістичних дослідженнях. *Науковий вісник Чернівецького університету*. 2004. Вип. 206-207 : Германська філологія. С. 43-54.
11. Лекційний матеріал до теми 8. Ораторське мистецтво лідера (за Н. Левицькою, Л. Приблудою) [Електронний ресурс]. URL:

https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/1086711/mod_resource/content/1/%D0%9B%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B8%D0%B9%20%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%96%D0%B0%D0%BB%20%D0%B4%D0%BE%20%D1%82%D0%B5%D0%BC%D0%B8%208.pdf (дата звернення: 23.01.2024).

12. Лукіна Л. Політичний дискурс: сутність та особливості застосування. *Науковий журнал «політикус»*. Політична культура та ідеологія. 2021. Вип. 2. С. 75-80.

13. Луньова Т. В. Лексикалізований концепт ГАРМОНІЯ в сучасній англійській мові: структура і комбінаторика : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 "Германські мови" / Т. В. Луньова. К., 2006. 22 с.

14. Манакін В. Мова і міжкультурна комунікація. Київ : ВЦ «Академія», 2012. 288 с.

15. Мартинюк А. П. Регулятивна функція гендерно маркованих одиниць мови (на матеріалі сучасного англомовного публіцистичного дискурсу) : автореф. дис на здобуття наук. ступеня докт. філол. наук : спец. 10.02.04 "Германські мови" / А. П. Мартинюк. К., 2006. 40 с.

16. Немов Р. С. Соціальна психологія. URL: https://stud.com.ua/15725/psihologiya/mizhgrupovi_vidnosini (дата звернення: 01.02.2023).

17. Олтаржевський Д. О. Соціальна реклама : навч. посіб. / Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка. К. : Центр вільної преси, 2016. 120 с.

18. Павлуцька В. О. Політичний дискурс: особливості та функції. *Вісник Житомирського державного університету*. Філологічні науки. 2008. Випуск 39. С. 218-221.

19. Петренко В. Особливості визначення політичної мови. *Політичний менеджмент*. 2007. № 2. С. 16-24.

20. Полюжин М. М. Типологія й аналіз концептів. *Іноземна філологія*. 2009. Вип. 121. С. 80-89.
21. Прийма Л. Ю. Особливості функціонування англіцизмів у сучасному українському медіадискурсі. *Молодий вчений*. № 5.1 (81.1) 2020. С. 48-52.
22. Приходьмо А. М. Концепти і концепто-системи в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики. Запоріжжя : Прем'єр, 2008. 331 с.
23. Прокопенко А.В. Інтерв'ю в передвиборчому американському дискурсі: структурно-семантичний та комунікативно-прагматичний аспекти : автореферат... канд. філол. наук, спец.: 10.02.04 – германські мови / А.В. Прокопенко. Донецьк, 2013. 20 с.
24. Прокопенко А., Дворник Н. Стилiстичні засоби синтаксису в політичному дискурсі (на матеріалі англomовних теледебатів). *Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства* : матеріали Всеукр. наук. конф. Викладачів, аспірантів, співробітників та студентів, м. Суми, 23-24 квітня 2015 р. / Сумський державний університет, 2015. С. 9-11.
25. Радченко О. В. Політико-ідеологічні конструкти Візантії у дзеркалі сьогодення. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*. Теорія та історія державного управління. 2016. № 2. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ttpdu_2016_2_10 (дата звернення: 28.09.2022).
26. Романюк О. Дискурс як інтерактивна комунікативна діяльність. *Науковий вісник Міжнародного Гуманітарного університету*. Сер. Філологія. 2016. № 24. Том 1. С. 149-152
27. Ротон Н. Структурно-функціональні особливості текстів засобів масової комунікації. *Гуманітарна освіта в технічних вищих навчальних закладах*. Мовознавство. Перекладознавство. 2017. № 36. С. 56-61.
28. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.

29. Семигіна Т. В. Використання дискурс-аналізу в дослідженнях із соціальної роботи. *Наукові записки НаУКМА*: Спец. вип. 2001. Т. 19. Ч. 2. С. 322-325.
30. Слушаєнко В. Є., Гірієвська Л. О. Соціальна реклама: світовий досвід та українські реалії. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. Політологія. Соціологія. Право: 36. Наук. праць. Київ: ІВЦ «Політехніка», 2009. № 4. 193 с.
31. Стадній А. С. Особливості сучасної політичної мови. *НТКП ВНТУ* : матеріали XLVII Наук.-технічн. Конференції Інституту соціально-гуманітарних наук, м. Вінниця, 2019. URL: [7117-25791-1-PB \(3\).pdf](http://7117-25791-1-PB(3).pdf) (дата звернення: 11.06.2023).
32. Словник іншомовних соціокультурних термінів. URL: <http://slovopedia.org.ua/39/53396/260744.html> (дата звернення: 11.06.2023).
33. Табінський Я. Маніпуляція у фотожурналістиці під час інформаційної війни. *Вісник Львівського університету*. Серія Журналістика. 2019. Випуск 45. С. 90-99.
34. Тлумачний словник української мови. URL : <https://slovnyk.ua/index.php?sword=%D0%B4%D0%B8%D1%81%D0%BA%D1%83%D1%80%D1%81> (дата звернення: 17.12.2023).
35. Український психологічний хаб. Психологічна енциклопедія. Ознаки психологічної маніпуляції [Електронний ресурс]. URL: <https://www.psykholoh.com/post/психологічна-маніпуляція-це> (дата звернення: 17.12.2023).
36. Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна Тема 1. Маніпуляція: визначення, підходи до вивчення URL: <http://socio.karazin.ua/resources/941ddffc75adf9fd96411cc79168a381.pdf> (дата звернення: 17.12.2023).
37. Шевченко І. С. Лексично втілені концепти: історичний вимір. *Нова філологія*. 2014. Вип.64. С. 121-126.

38. Юнг К. Г. Психологія та поезія. Слово. Знак. Дискурс : антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. М.Зубрицької. Львів : Літопис, 1996. С. 91-109.
39. Яковенко Ю. Л. Виступ політика як об'єкт дослідження. *Вісник Львівського університету*. Серія філософсько-політологічні студії. 2022. Випуск 42. С. 353-358.
40. Ясакова Н. Ми замість я: семантика і прагматика. 013 Видання НАУКМА. Мова: класичне-модерне-постмодерне. 2017. Випуск 3. С. 121-131. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/items/9e850adb-140c-4af6-8575-c106e7da34aa> (дата звернення: 17.12.2023).
41. Яхонтова Т. В. English Academic Writing for Students and Researchers (Основи англomовного наукового письма): Навч. посібник для студентів, аспірантів і науковців. Вид. 2-ге / Т. В. Яхонтова, Львів: ПАІС, 2003. 220 с.
42. Anderson R., Iyengar Sh. Discourse and Democracy in the United States. Stanford: State University of New York (SUNY) press. 1998. URL: [Discourse and Democracy in the United States \(stanford.edu\)](#) (date of access: 07.02.2024).
43. Aral S., D. Walker. Identifying influential and susceptible members of social networks. *Science*. 2012. Vol. 337 (6092), P. 337–341. URL: <https://doi.org/10.1126/science.1215842> (date of access: 23.02.2023).
44. Aral S., D. Walker. Creating Social Contagion Through Viral Product Design: A Randomized Trial of Peer Influence in Networks. *Management Science*. 2011. Vol. 57, no. 9, pp. 1623–39. URL : <http://www.jstor.org/stable/41261920> (date of access: 23.02.2023).
45. Bach K., Hamish M. R. Linguistic Communication and Speech Acts. Cambridge, MA: Cambridge, Mass.: MIT Press / K. Bach, M. R. Hamish, 1979. 327 p.
46. Bakshy E., Eckles D., Yan R., Rosenn I. *Social influence in social*

advertising: evidence from field experiments. In Proceedings of the 13th ACM Conference on Electronic Commerce (EC '12). ACM, New York, NY, USA, P. 146-161. URL : <https://doi.org/10.1145/2229012.2229027> (date of access: 22.12.2023).

47. Barcelona A. *Metaphor and Metonymy at the Crossroads: A Cognitive Perspective*. Berlin & New York: Mouton de Gruyter, 2000. 356 p.

48. Barkema H. Idiomaticity and terminology: A multi-dimensional descriptive model. *Studia Linguistica*. 1996. Vol. 50, № 2. P. 125-160. URL : <https://doi.org/10.1111/j.1467-9582.1996.tb00347.x> (date of access: 23.02.2023).

49. Beaugrande R. de, Dressler W. U. *Introduction to text linguistics*. London, New York: Longman, 1981. 270 p.

50. Bell D. V. J. *Negotiation in the workplace: The view from a political linguist. The discourse of negotiation: Studies of language in the workplace*. Oxford etc.: Pergamon / D. V. J. Bell, 1995.

51. Biden J. *Statement by President Joe Biden on Call with President Zelenskyy and Additional Security Assistance to Ukraine*. URL: <https://ua.usembassy.gov/statement-by-president-joe-biden-on-call-with-president-zelenskyy-and-additional-security-assistance-to-ukraine> (date of access: 15.07.2022).

52. Biden J. *Statement by President Joe Biden on Remembering the Holodomor*. URL: <https://ua.usembassy.gov/statement-by-president-joe-biden-on-remembering-the-holodomor> (date of access: 07.02.2024).

53. Biden J. *Video Transcript from Congress at the Capitol*. 2021. URL: <https://www.nytimes.com/2021/04/29/us/politics/joe-biden-speech-transcript.html> (date of access: 06.08.2022).

54. Biden J. *World did nothing in the Holocaust. We will not stand by and do nothing again*. URL: <https://www.timesofisrael.com/biden-world-did-nothing-in-the-holocaust-we-will-not-stand-by-and-do-nothing-again> (date of access: 23.12.2023).

55. Bloomfield L. *Language*. Chicago: University of Chicago Press, 1933. 564 p.
56. Brazil D. *The Communicative Value of Intonation in English Book*. Cambridge University Press, 1997. 204 p.
57. Brown C. H. A Survey of Category Types in Natural Language. *Meanings and Prototypes: Studies in Linguistic Categorization*. 1990. P. 17-47. URL : <https://doi.org/10.4324/9781315857398-9> (date of access: 23.02.2023).
58. Buckingham L. A multilingual didactic approach to idioms using a conceptual framework. *Linguistics, Education. Language design: journal of theoretical and experimental linguistics*. 2006. Vol. 8. P. 35-45. URL : <https://hdl.handle.net/2292/58993> (date of access: 23.02.2023).
59. Burnkrant R. E., A. Cousineau. Informational and normative social influence in buyer behavior. *Journal of Consumer Research*. 1975. Vol. 2 (3), P. 206-215. URL : <http://www.jstor.org/stable/2489056> (date of access: 23.02.2023).
60. Cacciari C., Tabossi P. *Idioms: Processing, structure, and interpretation (1st ed.)*. / ed. by C. Cacciari, P. Tabossi. New York: Psychology Press, 1993. 360 p.
61. Cai H., Y. Chen, H. Fang. Observational learning: Evidence from a randomized natural field experiment. *American Economic Review*. 2009. Vol. 99 (3). P. 864-82. URL : <https://doi.org/10.1257/aer.99.3.864> (date of access: 20.05.2023).
62. Cameron A. *Political language: A glossary*. Oxford: Blackwell, 2001.
63. Campbell J. *The Inner Reaches of Outer Space. Metaphor as Myth and as Religion* / Joseph Campbell et al. New York, Philadelphia: Harper and Row Publishers, 1986. 158 p.
64. Carney T. F. *Content Analysis. A Technique for Systematic Inference from Communications*. New York: Columbia University Press, 1972. 372 p.
65. Chafe W. Repeated verbalizations as evidence for the organization of

knowledge. *Theoretical Issues in Natural Language Processing*. 1987. P. 88-110.
URL : <https://aclanthology.org/T75-2029> (date of access: 18.05.2023).

66. Charteris-Black J. *Politicians and rhetoric: The persuasive power of words*. Basingstoke: Palgrave Macmillan / J. Charteris-Black, 2004.

67. Chomsky N. *Knowledge of Language: It's Nature, Origin and Use*. New York: Praeger, 1986. 269 p.

68. Cialdini R. B., N. J. Goldstein. *Social influence: Compliance and conformity*. *Annual Review of Psychology*. 2004. Vol. 55. No. 1. P. 591-621. URL : <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.55.090902.142015> (date of access: 18.05.2023).

69. Clausner T., W. Croft. *Domains and image schemas*. *Cognitive Linguistics*. 1999. Vol. 10, No. 1. P. 1-31. URL : <https://doi.org/10.1515/cogl.1999.001> (date of access: 18.05.2023).

70. Coleman L., Kay P. *Prototype Semantics: The English Word "Lie"*. *Language*. 1981. Vol. 57, No. 1. P. 26-44. URL: <http://www.jstor.org/stable/414285> (date of access: 06.05.2023).

71. Cook G. *Discourse*. Oxford: Oxford University Press, 1980. 167 p.

72. Cowie A. P. *Phraseology: Theory, Analysis, and Applications*. Oxford : University Press, 1998. online edn. URL : <https://doi.org/10.1093/oso/9780198294252.001.0001> (date of access: 06.05.2023).

73. Cowie A.P., Howarth P. *Phraseology – a Select Bibliography*. *International Journal of Lexicography*. 1996. Vol. 9, Issue 1, P. 38–51, URL : <https://doi.org/10.1093/ijl/9.1.38> (date of access: 06.05.2023).

74. Craig D. *Catch phrases, clichés and idioms: A dictionary of familiar expressions*. Jefferson, N.C.: McFarland & Co, 1990. 248 p.

75. Crystal D. *The Cambridge Language*. Cambridge: Cambridge University Press, 2012. 472 p.

76. Crystal D. *English as a Global Language*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. 168 p.
77. Deutsch M., Gerard H. A study of normative and informational social influences upon individual judgment. *Journal of Abnormal and Social Psychology*. 1955. Vol. 51 (3), P. 629-636. URL : <https://doi.org/10.1037/h0046408> (date of access: 06.05.2023).
78. Edmonson W. *Spoken Discourse: A Model for Analysis*. *Longman linguistic library*. 1981. Vol. 7. 217 p.
79. Ellis U. C. *From Language to Communication*. 2nd ed. New York: New York Routledge, 1992. 184 p.
80. Eriksen Th. Linguistic Hegemony and Minority Resistance. *Journal of Peace Research*. 1992. Vol. 29, №3, P. 313-332 URL: https://www.researchgate.net/profile/Thomas-Eriksen/publication/249706062_Linguistic_Hegemony_and_Minority_Resistance/links/55643c1608ae6f4dcc98da89/Linguistic-Hegemony-and-Minority-Resistance.pdf (date of access: 22.12.2023).
81. Everaert M., Kuiper K. Theory and data in idiom research. Parasession on Theory and Data in Linguistics Research of the 32nd Chicago Linguistic Society. *In Proceedings Linguistics Research of the 32nd Chicago Linguistic Society*. 1996. P. 43-57.
82. Fairclough N. *Critical discourse analysis*. 2nd ed. London: Routledge, 2010. 608 p.
83. Farb P. *Word Play: What Happens When People Talk*. London: J. Cape, 1974. 388 p.
84. Fastman Carol M. *Linguistic Theory and Language Description*. Vol. VIII. Philadelphia: Lippincott, 1994. 212 p.
85. Fauconnier G. *Mental spaces: Aspects of meaning construction in natural language*. Cambridge: Cambridge University Press, 1985. 190 p.
86. Fauconnier G. *In Natural Language*. Cambridge: Cambridge

University Press, 1994. 190 p.

87. Fergusson R. The Cassell dictionary of English idioms. London: Cassell, 1999. 418 p.

88. Fernando C. Idioms and Idiomacity. London: Penguin Books, 1996. 265 p.

89. Fernando C. Towards a definition of idiom: Its nature and function. *Studies in Language*. 1978. Vol. 2, P. 313-343. URL : <https://doi.org/10.1075/SL.2.3.03FER> (date of access: 22.12.2023).

90. Fernando C., Flavell R. On idiom: Critical views and perspectives. Exeter: University of Exeter Press, 1981. 94 p.

91. Flath D., E. W. Leonard. A comparison of two logit models in the analysis of qualitative marketing data. *Journal of Marketing Research*. 1979. Vol. 16 (4), pp. 533–538. URL : <https://doi.org/10.2307/3150813> (date of access: 22.12.2023).

92. Foley W.A. Information Structure. *The Encyclopedia of Language and Linguistics*. 1994. Vol. 3. P. 1678-1685.

93. Freeman M. Poetry and the scope of metaphor: Toward a cognitive theory of literature. *In Metaphor and Metonymy at the Crossroads: A Cognitive Perspective*. 2000. Ed. A. Barcelona. Berlin and New York: Mouton de Gruyter. P. 253-281. URL : <https://doi.org/10.1515/9783110894677.253> (date of access: 22.12.2023).

94. Freeman M. Metaphor making meaning: Dickinson's conceptual universe. *Journal of Pragmatics*. 1995. No. 24. P. 643-666. URL : [https://doi.org/10.1016/0378-2166\(95\)00006-E](https://doi.org/10.1016/0378-2166(95)00006-E) (date of access: 22.12.2023).

95. Gasparayan S., Hayrapetyan Z. Manipulative tactics employed by azerbaijani authors in online media resources. *Cognition, communication, discourse*. 2020. №21. P. 25-35. URL: <https://periodicals.karazin.ua/cognitiondiscourse/article/view/16726> (date of access: 17.12.2023).

96. Gimson A. C. An Introduction to the Pronunciation of English. London : London E. Arnold, 1973. 322 p.
97. Godes D., D. Mayzlin Firm-Created Word-of-Mouth Communication: Evidence from a Field Test. *Marketing Science*. 2009. Vol. 28. No 4. P. 721-739. URL: <http://www.jstor.org/stable/23884243> (date of access: 17.12.2023).
98. Goffman E. Frame Analysis. An Essay on the Organization of Experience. Boston: North-eastern University, 1986. 586 p.
99. Grac J. Exemplificacia: Vzory a modely v zivote cloveka. Bratislava : Vydavatelstvo Obzor, 1990. 432 p.
100. Gylfason Th. The Irrelevance of Meaning. *Danish Yearbook of Philosophy*. 1996. Vol. 31 (1). P. 89 – 96. URL: https://doi.org/10.1163/24689300_0310107 (date of access: 27.04.2023).
101. Halliday M. A. K. Explorations in the Functions of Language. London: London, Edward Arnold, 1973. 143 p.
102. Harman G. Cognitive science. The making of cognitive science: Essays in honour of George Miller / ed. W. Hirst. Cambridge (Mass) : Cambridge University Press, 1988. P. 258-277.
103. Harris Z. Discourse Analysis. *Language*. 1952. Vol. 28, No. 1. Pp. 1-30. URL : <https://doi.org/10.2307/409987> (date of access: 27.04.2023).
104. Harris Z. Methods in structural linguistics. University of Chicago Press. Phoenix Books the university of Chicago press Chicago &: London. 1951. 408 p.
105. Harris Z. A Theory of Language and Information: A Mathematical Approach, 1991. 428 p.
106. Hart R. The Sound of Leadership: Presidential Communication in the Modem Age. London: Chicago: University of Chicago Press, 1987. 277 p.
107. Heaney L. F. The Essence of Language: Metaphorically Speaking. *Contemporary Review*. 1995. Vol. 266. No 1553. P. 313-319.
108. Hill S., F. Provest, C. Volinsky. Network-based marketing:

- Identifying likely adopters via consumer networks. *Statistical Science*. 2006. Vol. 21 (2). P. 256–76.
109. Hockett Charles F. *A Course in Modern Linguistics*. New York: Macmillan, 1958. 636 p.
110. Jackendoff R. *Languages of the mind: Essays on Mental Representation*. Cambridge, Mass: The MIT Press, 1992. 195 p.
111. Jackendoff R. Sense and reference in a psychologically based semantics / R. Jackendoff // *Talking minds* / (eds. T. G. Bever, T. M. Carroll, L. A. Miller. Cambridge, Mass: Cambridge University Press, 1984. P. 49-72.
112. James W. The Perception of Reality. *Principles of Psychology*. 1950. Vol. 2. P. 283-324. URL : <https://doi.org/10.1037/11059-005> (date of access: 27.04.2023).
113. Johnson G. A., Lewis R. A., Nubbemeyer E. I. Ghost ads: A Revolution in Measuring Ad Effectiveness. *Journal of Marketing Research*. 2017. Vol. 54(6). P. 867-884. URL : <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2620078> (date of access: 13.05.2023).
114. Jones D. *An Outline of English Phonetics*. Cambridge : Cambridge, W. Heffer, 1976. 380 p.
115. Kallgren C. A., Reno R. R., Cialdini R. B. A focus theory of normative conduct: Recycling the concept of norms to reduce littering in public places. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1990. Vol. 58(6), P. 1015–1026. URL : <https://doi.org/10.1037/0022-3514.58.6.1015> (date of access: 17.05.2023).
116. Kaptein M., S. Duplinsky, P. Markopoulos Means based adaptive persuasive systems. *Computer Science, Psychology. Proceedings of the SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems*. 2011. pp. 335–344. URL : <https://doi.org/10.1145/1978942.1978990> (date of access: 23.02.2023).
117. Kempe D., Kleinberg J., Tardos É. Maximizing the spread of influence through a social network. *In Proceedings of the ninth ACM SIGKDD*

international conference on Knowledge discovery and data mining. 2003. P. 137-146. URL : <https://doi.org/10.1145/956750.956769> (date of access: 17.05.2023).

118. Kingdon R. *English Intonation Practice*. London: Longmans, 1965. 214 p.

119. Kirkpatrick B. *Chambers dictionary of idioms and catch phrases*. Edinburgh: Chambers, 1995. 310 p.

120. Kishchenko N., Babii S. Linguo-cognitive and linguo-cultural approaches to metaphorical understanding cultural concept “WISDOM”. *Intellectual Archive*. 2016. Volume 5. No. 5 P. 38–47.

121. Knappe Gabriele. *Idioms and Fixed Expressions in English Language Study before 1800*. Peter Lang, 2004. 664 p.

122. Kollins V. H. *The Book of English Idioms*. L.: ABC-CLIO, LLC, 1985. 258 p.

123. Kovečses Z. American friendship and the scope of metaphor. *Cognitive Linguistics*. 1995. Vol. 6, No. 4. P. 23-45. URL : <https://doi.org/10.1515/cogl.1995.6.4.315> (date of access: 17.03.2023).

124. Lakoff G. *The Contemporary Theory of Metaphor // Metaphor and thought* / ed. A. Ortony. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press, 1993. P. 202-251.

125. Lakoff G., Johnson M. *Metaphors We Live By*. Chicago: Chicago University Press, 1980. 242 p.

126. Lasswell, Harold (1948). Bryson, L. (ed.). *The Structure and Function of Communication in Society. The Communication of Ideas*. New York: Institute for Religious and Social Studies. p. 117.

127. Leech J. *The Principles of Pragmatics*. 1st ed. London: Routledge, 1983. 264 p.

128. Liashchenlo O., Babii S. Designing Virtual Learning Environment for Teaching English for Special Purposes. *Intellectual Archive*. 2017. Vol. 6, №2. P. 92-100.

129. Lyotard J.-F. *Discours, Figure*, Klincksieck. Paris: Klincksieck, 2002. 428 p.
130. Naciscione A. *Phraseological Units in Discourse: Towards Applied Stylistics*. Riga: Latvian Academy of Culture, 2001. 292 p.
131. Naterop B.J., Weis E., Haberfellner E. *Business Letters for All*. Oxford: Oxford University Press, 1978. 180 p.
132. Nayak N. P., Gibbs R. W. Conceptual knowledge in the interpretation of idioms. *Journal of Experimental Psychology: General*, 1990. Vol. 119(3), P. 315–330. URL : <https://doi.org/10.1037/0096-3445.119.3.315> (date of access: 17.03.2023).
133. Norman S. *We're in Business. English for commercial practice and international trade/Student's Book*. England: Longman, 1990. 138 p.
134. Nuyts J. *Aspects of a cognitive-pragmatic theory of language. On cognition, functionalism and grammar*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company, 1992. 384 p.
135. Perry J. *The problem of the essential indexical: and other essays*. Stanford, Calif.: CSLI Publications, 2000. 391 p.
136. Rudnick Hans H. Reviewed Work: *STYLISTICS I. R. Galperin. Style*. 1973. Vol. 7. No. 2, pp. 181–83. URL : <http://www.jstor.org/stable/42945162> (date of access: 22.12.2023).
137. Shiffrin D. *Approaches to discourse / Shiffrin D.* – Oxford; Cambridge: Blackwell, 1994. – 470 p.
138. Simons H. W. *Persuasion: Understanding Practice and Analysis*. London: Sage Publications, 2001. 414 p.
139. Trudgill P. *Sociolinguistic Patterns in British English*. Baltimore: University Park Press, 1978. 186 p.
140. Trump D. Donald Trump's full inauguration speech transcript URL: <https://study-english.info/trump-inauguration-2017.php> (date of access: 09.09.2019).

141. Van Dijk T. A. Critical Discourse Analysis. In D. Tannen, H. Hamilton, & D. Schiffrin (Eds.), *Handbook of Discourse Analysis*. Second Edition. 2 vols, vol. 1. Chichester: Wiley Blackwell, 2015. P. 466-485.
142. Van Dijk T. A. *Ideology: A multidisciplinary approach*. London: Sage, 1998. 374 p.
143. Watts D. *Political Communication Today*. Manchester; New York: Manchester University Press; New York: Distributed exclusively in the USA by St. Martin's Press, 1997. 228 p.
144. Weinreich U. On the semantic structure of language. *Universals of language*. Cambridge (Mass.): M. I. T. Press / U. Weinreich, 1963. 278 c.
145. Wetherell, M. & Potter, J. *Discourse analysis and the identification of interpretative repertoires* / J. Potter, M. Wetherell // *Analysing Everyday Explanation: a casebook of methods*. [C. Antaki Ed.]. London: Sage, 1988. P. 168-183.